د ګل پاچا الفت خبري

د الفت خبری

Ketabton.com

مهتمم: دوکتور عبدالرحمن، الفت

غربی آلمان

لیکونکی: دوکتور میر ابرار کمال

د زمری میاشت ۱۳۶۷ هجری شمسی کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

د ِالفتِ خبرې.......... 1
د حــق رنـــا 1
پروردګاره! 3
خیرالبشره! 5
رحمة اللعلمین 9
د حج الهام 10
دزړه مضمون 14
د کربلاالهام 15
سترګه دسبا یمه 23
قهرمانه پیغله 24
پــــیـــر 25
مـلی حــمـــاسه 26
وطـــنه 27
ګل پرسته 32
تـــلـــوسه 33
مړی ژوندی 35
د مور مینه 36
مورې! 37
قدراومقدار 40
صاحب 42
سبک نظر 43
مساوات 44
مانیجن 46
نن او پرون 48
د زړه دنیا 48
څه کیږو؟ 49
سیاست 50
سرنوشت 51

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی جلبه زور 52
ملی شوری ۱۳دوره 53
د خان مهربانی........ 54
پالیسي 56
زه او دي........ 58
ترقي او تمدن........ 59
څه جوړيږی؟ 61
بي چله اوناچله........ 63
رنا........ 63
قبيله پرستی........ 64
د شوری فضا ۱۳دوره........ 66
په چاپسي ځی؟........ 68
نه ګورم 69
دروغ او رښتيا........ 70
د درګاه سپي........ 71
زندان 74
د محيط تاثير 77
د دهقان درس 78
چا څه راوړه او چا څه........ 80
په ښکلا مين........ 82
څلوريځی........ 83
څلوريځی........ 84
لغمانی 114
که پيداشي........ 129
په داسي حال کښی 130
ښځه........ 131
دلبر او ستمګر 134
په غلا غلا کتل 135
د ميني او ښکلا نجوی........ 136
د ژوند مرثيه 137
زړه او ضمير 138

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر 138
د ژوند د ستور 139
د عشق جنون 140
حسن او نظر 142
اولواالابصار 143
خبرنه و 148
اقتدار 149
مزدوری سترگی 151
ملی قدرت 152
محّمد(ص) 153
پا که مینه 157
رسم رواج 158
بابا 161
ښامار 161
د غریب گیلی 163
حاضر جوابي 165
څوک څه پوهیږی؟ 166
د محمد(ص) تعلیم 167
د محمد(ص)عرفان 168
د اسلام آغازاوانجام 170
په ځان مینه! 173
محیط اوانسان 175
عمل اوعکس العمل 176
سوتي 177
خپل او پردي 178
د شاعرترنم 180
امیدونه راژوندی کړه 181
د عصر دلبره! 182
جوی انقلاب 182
نوی گل 184
آزادي 185

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلواکی 186
زما وصیت 188

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ِالفتٍ خبرې

د زړه خبرې د الفت خبرې
د عقل اوفکرد حـــــيرت خبرې

د محبـت له حرارت نه پيدا
د ويښ احساس دبصيرت خبرې

دحق رنـا د روح نجـوالـري
دعشق نغمه د معرفـت خــبرې

راغلی دنيا ته دالهام لـه لاری
دلوړاوښکلی حقـــيقت خـــبرې

د کارخبری د ِالفتٍ کـــاردي
هروخت په کاردی دالفت خبرې

د حــق رڼـــا

له وهم وخـــــــــيالهاودعقل تصورنه بهر
چــــــــيرته چه نه رسيږی هيڅکله د علم نظر
لــــــــه دې عالمه ماوراء زمان مکان نه جلا
تـــــــــولو رنګونوصورتونوکم و کيف نه سوا
د حـــــــــق رڼا کړی تجلی چه يې ايمان ويني
عـــقل پوه نه دي چه يې ښنګه په څه شان ويني
خدايه! تانشي پيــــــــــژندي زمونږ قليل علم
داپه علت ،معلول ولاړ زمونږعـلـيـــــل علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ړانده پوهيږی چه لــمر شته دي مګر لمرنه ويني

سحرله خوبه راپاڅــــــــــيږی خوسحرنه ويني

ګونګ شونډی ويني چه خوځيږی خوخبره ناوری

کاڼه ته يو څه ووايو اوهغه بل څــــــــه اوري

دغســــــــــــې مونږ.هم د ړندوکښو په لاريو روان

مــــــــــونږ. له مکانه وتي نشو اوته يې لامکان

ښاپيرک کله دغه د لمر خـــــپله رڼا کښي ويني

د لمر رڼا بس د ســــــــپوږمۍ په تجلا کښی ويني

مونږ.به لاڅه يو زمونږ. عـــــلم اويقين به څه وي

يوه مـــــاشوم نه د بلوغ په باب تخمين په څه وي

نوروکښی وينو هغه څه چــــه ئې په ځان کښی وينو

د خپل غلط قياس عــــکسونه پـــــه جهان کښی وينو

په آئينه کښی ماشـــــومان تــــــصوير دځان ګوری

کوي باورچه واقعي نـــــــورمــــــــــاشومان ګوري

ډير مجهولات شته چـــــه انسان لاپيــــژندلی نه دي

د غيب پردو کښی ډير څــــــه پټ دي چا ليدلی دي

ډير څه موومنل هـــــــــغه وروسته غــــلط وختل

ډير څه مورد کړه چه نن عــــلم او حکمت ومـــــنل

زمونږ. مننه زمونږ. رد زمـــــونږ.انکارغــــــــــلط

څه اعـــــــــــــتبار لری زمـــــونږه اعتبار غلط

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا معـــــــــــــرفت ته د بـــشر عقل رسيږی کله
دانســـــــــــانی فکر لباس په تاجـــوريږی کله
اهل عـــــــــــرفان په تضرع((ماعرفناک)) وائی
مونږ هغه حـــــمد کله ويلی شو چه تاته ښـــائی

پروردګاره!

پيدا دې کړه پـــــــــــسونه هم ليـــــوان پروردګاره
د ښوبدو خـــــــــــــــالقه!هـــــــم رحيم اوقهارره
پسونه شکرکاری چـــــه ګياه دې کــــــړه زرغونه
ليوان دې ثنا وائی چـــــــه پيدا دې کـــــړه پسونه
خيالی زرکه دې ستائی چــــه احـــــسن الخالقين ئی
صياد،بازاوبابنه وائی چـــــه خـــــيرالرازقين ئی
يزيد شکر ګــــــزاردي چــــــــــه فاتح د کربلادي
حسين کوي ډيــــــرفخر چـــــــــــه سيدالشهدأ دي
شاهان دې کړه سرلــــــوړی د دولـــت په تخت وتاج
شاهي تاج نه دې تـيــــبنته کــــړه ادهم لره معراج
ګوډوائی شکر خــــدايه چـــــه دوه سترګی غړومه
ړوند وائی ډيره ښه ده چـــــــــه نـادودي نه وينمه
ګونګی د حال په ژبـــــــه شکر شکر کـــښی دا وائی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګونګ ښه يم چه دروغ نه وايم غيبت نه راته ښــائيی

په هرحال دې راضي ی‍ـــــــــــولروصبر د ايــوب

قصه موهيره نه ده د يـــــــــوسف اوديعقوب

يومياشې بل هاتی کړی ځــينی لوی ځينی واړه

لويان دې کړه خوړونـــکی او واړه ورته خواړه

په نس کښی د ماهی ژونـــدی ساتلي شی انسان

چه ته ئي ساتې ربه! نه غـــــرقيږی په طوفان

د تيغ خوله دې کړه بنــــــده په مری د اسمعيل

په سره اور د نمرود کـــښی دې ساتلی دی خليل

هاتی په زمکه پريـــــــووت ابابيل چه په هواشو

مشکله نه ده تاته د شـــــــــداد وژل په مياشو

قادره! ذوالجلاله !ئـــــــــــــی فعال مايريد

که ستا اراده نه وای ځــــــــه کولی شو يزيد

بې ستاله ارادې نه هيـــــــــڅوک نشی کولای

نه څوک شی ښه کيدلی اونه څوک بد شی بديدلی

بلبل دې نغمه خـــوان ګل وګلزارباندی شيدا کړ

کارغه دې د بدبــــــــوی مردارخوړلوته پيداکړ

د شاتو په مچيو جــــــــــوړوې خواږه عسل

د مارلړم په نيش کښی لـــــــــری زهر د اجل

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ستا له خــــــوادې دواګانې ستاله خوا

شیطان دې پـــــــــیداکړی د آدم ته لاپخوا

څوک نشی پوهیـــــــدلی ستا کړوپه حکمتونو

موسی لا خبرنه و ستــــــا د خضرپه کارونو

قاصراومقصر دی خـــــــــدایه علم د بشر

دغیب پردوکښی پـــــټ کله لیدلی شی نظر

ترڅـــــو علم محدود وي په زمان اوپه مکان

بعید به وي امکان پیـــــــژندل دلامکان

خیرالبشره!

رحمة اللعلــــــــــــمین خیرالبشره!

دکامل انسانـــــــــیت اصلی مظهره

ته نه وی پـــــه جهان کښی رڼا نه وه

دادراک اوشعـــــــور سترګوبینا نه وه

تاکړه ورکـــــــــه هغه توره ترږمی

چه نه لمر شوه ورکـــولی نه سپوږمی

سرېتوب ورساوه تـــــــــا ترمعراجه

فرعون دې کړه راکـــوزه له تخت وتاجه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فقیران اوحـقیران دې عـــــــزیزان کړه

سرکشان دې پخپل ځـــان پورې حیرام کړه

انسانی کرامت تـــــــــاراوړانـــسان ته

بشري ووروري دې راوړلـــــه جهـــان ته

په عالم کښـــــــی دې پیدا نوی نـــظرکړ

چه قادردې په لیــــــدو د خـــیر وشرکړ

جوړدې کـړله ملتـــــــــونو یـــو ملت

د توحـــــــــــید د کلیمی په بـــــرکت

د خدای کور کـــښی دې پرینشودل بـــتان
مشرکان دې کـړه د یو خـــدای بندګان

د سړیو جـــــــوړول دې لـــوی هنر و

که نه ! یونـــــــوم د بـــوجهل او عمر و

ډیر بې لاری دې روان په ســـمه لارکړه

ناپوهان دې پوه په حق دمور اوپـــلارکړه

د یتیم د اوښکوقـــــــــــدردرســـره و

د پیرزونظر دې تـــــــــل په بیـــچاره و

انساني حقـــــوق دې ښځو لره ورکـــړه

د عزت ټیکری دې کونډو ته په سر کـړه

عـدالـت دې د تـقـــواجزٔ وبـــــــــالـه

مساوات دې پـــــــــه عمل کښی وپالـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مسجد دي جـــــــوړاوه که خندوقونه
کړه دي نوروســــــره سم مشکل کارونـه
غزاګانو کښی له هـــــــرچانه صابر وي
په جهاد کښی په شخصاً خپله حاضـروي
مشکلاتوکـــــــــــښی له هر چا مستقـيم
خدای درکړی لـــوی دولت خلق عــظيم
مړوی که څـــــوک يوازی تش نــسونه
تامړی کړي وړی سترګی وږی زړونه
موالی دي کــــــړه سرلوړی په ايمان
د خپل کـــــــورسړی دي وباله سلمان
زيد غلام و په قـــــــريشودي افسر کړ
د ده ځوی دي اســـــــامه لامتعبر کړ
په هغه لښکــــــــر دي کړلو قوماندان
چه عمر او ابــــــوبکر ئی وسپاهيان
نه پيدا په اسامه کــــــښی شو غرور
نه اخلاص کښی د عمر راغی قصور
ابــــــــــوبکر خليفه د خپل زمان
په جلب داسامه کښی شــــــــوروان
دينه لـــــــــويه معجزه نشته ده بلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوده پټه لــــــــــــه نظره د غافله

تابدل کــــــــــړه معیارونه هدفونه

لوړدې کړه له ټیټي سطحی نظرونه

ډیر و خلکو تــــــــه ببنلې تا غنا ده

لوی بخشش دې لــــه غنا ن استغنا ده

دا دنیا وه ستــــــا اصحابو ته حقیره

پادشاهی به ځـــــاریده ستا له فقیره

تا دواکـــــــــړه د بــشر زاړه دردونه

وردې کړه د خیر احسان عفوی درسونه

پوه دی کړلو په خـــــــوړلو د خپل قهر

په ظاهره کښی کــــه تریخ دی لکه زهر

قهرمونږخوري کــه ئې مونږنشوخوړلی

عفوه هغه کـــــــړی چه قهرشي زغملی

احسان نشي کړی چه قهرپری غالب وی

قهرجن سړی د ځــــــان کله صاحب وي

تا صاحب کــــــــړمسلمان د ښه تهذیب

مؤاب دي کــــــــړ په احسن التادیب

جوړ دې نکــــــــړله مسلمه تش عابد

ورنه جـــــــوړ دی کړ قاید او مجاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواب ــــ حیوانات

څوک دی نکـــــړه استعمال لکه دواب

پیروان دی خـــــپل بللی دی اصحاب

له صاحبه نه بـــه خطاب نشته هرګوره

راشه! پیر مرید ددې زمـــــانی ګوره

مسلمان اوس د پـــــیرانو بندګی کړی

لا یونیم ځانته نسبت د پیر د سپي کړې

ډیرافسوس دی نن په حـــال د مسلمان

څومره ټیټه مرتـــــــبه شوه د ایمان

چیرته هغه مسلـمان او چـــــیرته دا

چه یزید ئی شـــــــو امام او مقتدأ

رحمة اللعلمین

رب العلمین دې رحمــــــــــــــــة اللعلمین ګڼي

نلری ثانی چه دې خـــــــــــــاتم النبین ګڼي

ډیر خلک دې وایستل تـــــــــیارونه درڼا لورته

ستا لاس کښی رڼا مسلمانان نــــــــورالیقین ګڼي

ته په مومنانو مهربانه له هـــــــــــرچانه وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه دې رؤوف رحيم ارحـــــــــــــم الراحمين ګڼي
ستا خلق عظيم خوپه قران کښې خداى ستايلى دى

نورخلک لاڅه چـــــــه مشرکان دې هم امين ګڼي

ډير دي له دوزخه ګـــــــــرزولى د جنت لورته

ښايې درسره چــــــــــه دې شفع المذبين ګڼي

تا مسلمه پـــــــه بعث بعدالموت باندى مومن کړلو

نه مـــــــــري مومنان آب حيات د اسلام دى ګڼي

غيب تــــــــــــه دې نظر متوجه د مومنانو کړ

ځکه حيــــــــوانى نظر سطحى اوظاهربين ګڼي

دې دنيا نـــــــه ښه د بله دنيا ځان ته مومن لرى

هلته مومن هرڅـــــــه لري کله ځان مسکين ګني

بارد دنيا هرڅومره کـــــــه سپک وي څه پروالري

تله د عمل يې کـــــــــه درنه وى ځان سنګين ګڼي

ستا منيه مې بس ده چه له ځان سره يې خداى ته وړ

ستا رضاٍ الفـــــــــــتهٍ رضأ د رب العلمين ګڼي

دواب -- حيوان

عما مه -- لنګوتې

د حج الهام

مختلف او مخالــــــــف بيل بيل قومونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه تړی د حـــــــج د پاره احرامونه

له قومی لباسه هـــــــــر سړی بهرشي

د هرچا په تن يـــــــولنګ اويوښادرشي

کلتوري اخـــــــتلاف لاړ شی له نظره

شاهي تاج شاهي خــولۍ لویږی له سره

نه چلتارد چــــــا په سر نه عمامه وي

د افغان عـــــرب اوتـرک یوه جامه وي

تورسپین عـــــرب عجم سره یوشان شی

د واحــــــد ملت مفهوم ډیر ښه عیان شي

ځی طواف ته ټول په ګډه د خدای کورته

بیا په ګډه شـــــــي روان د صفا لورته

ګډه سعیه کــــــوي هغه او کــه داوي

په يــــــــوه لاره روان شاه و ګداوي

د هرچا ځــــــــاي شي مقام د ابراهیم

دهرځـــــــــاي مسلمانان پکښی سهیم

په یوه ژبه هـــــــــــریووائی لبیک

هریوبل ته وائی الـــــــــسلام علیک

واړه وائيــــــــی لاِالــــــــــهٔ الاالله

واړه بولــــــــی محمد رســــــــولالله

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړه یوپـــــــــه کلمه دي د توحید

په وحدت کښی ئی نه شک شته نه تردید

هدف یود مسلـــــــــمینو د جهان دي

چه په کانړو ئی هرڅوک ولي شیطان دي

په رښتیا چه یـــــوامت او یو ملت دی

محمد او ابراهیم تـــــــه ئی بیعت دي

ټول والاړ یــــــوي قبلي یوه محبوب ته

که ئي مخ وی شرق وغرب شمال جنوب ته

یوجهت دي څـــــــــــلورواړه جهتونه

په هر لوري یـــــــو شی وینی نظرونه

د شرقي او غـــــــــربي قبله یوه ده

پتنګان له هــــــــري خواډیوه یوه ده

نه شقاق شــــــــته نه نفاق نه اختلاف

معصوم دي د نـــــــراو ښځی ائتلاف

لا رفث لا فـــــــــــسوق لا جدال

د حاجي او حـــــاجې دي وصف الحال

هیڅوک نه دی بــې احرامه ټول محرم

مخ دي لوڅ ځـــــکه چه نشته نا محرم

ډیرلوی درس دي د اسلام حج او عمره

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شعورفکـــــــــــرونظروی چا سره

سم شعورپیــــــــــداکړه مشعرالحرام ته

د زړه سترګی غـــــړوه باب السلام ته

زمزم رازد یـــــــومشرب دی د اسلام

د خلیل او محمد خیـــــــــــــرالانام

په حجراســــــــود ږده د سترګوتور

په سواد دمعـــــــــرفت د خدای د کور

خاوندان د جواهـــــــــــرواو الماس

کړی دي کاڼی ته ســـرتیټ په التماس

خاتمه د حج ایـــــــــثار او قربانی ده

مال ښندل نفس خـــوارول مسلمانی ده

صفا رمز د شعــــــــائرودی هرګوره

په ظاهر نظر مــــــروه منا مه ګوره

حرکت سعیه د حج صحیح دستور دي

معرفت د عرفـــات اصلی منظور دي

هلته هرژوی لـــــه زیانه په امان دي

کان امنـــــــا د دي مقام احسان دي

لاضررلا اضـــــــــرار فی الاسلام

د اسلام تعـــــلیم د ی دا نه تش سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حاجي مه وړه جای نماز تسبی سوغات

دی د وړلـــــــــو الهامونه حسنات

پس له حجه دي که ښه شوه کړه اوره

په رښتيا د ي بيـــت الله نه څه ودوره

دزړه مضمون

اندیښنی می چه په زړه کی لکه لال په جگر خون شی

پس له ډیرو زړه چا ودونو د رنگین شعرمضمون شی

زړه ته نورڅه پاتـــی نه دی تول په شـعر اوبه شوی

دشاعرزړگی چه شین شی د ادب گلان زرغون شی

هنرغواړی زړه چا ودونه او د زړه په ویــنو پـــا ئی

دغوټی د زړه مضمون خود لوستو په زړه چاودون شی

طوفـــانوتـــه دی پـــټ شوی د قلـــم هره قطره کی

د اشـعا رو بـــحر گوره سترگو رو د ته جیحون شی

شخصیت ورو ورو لوییږی خلک ډیروروسته پو هیږی

دا د نن ورځی شاعر به پس له مرگه افلا طون شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کربلاالهام

کله کله تــــوره شپه کی فـــــــضا ډیره ظـلمانی شی

بحرانی مهـــــــــیب حالت وی هوا ډیره طـوفا نی شی

توری وریځی راخپری شــی پکی ورک شــی اسمانونه

آپتونه راوریږی خطرنـــــــــــــــــــاک شی بارانونه

سیلابونه راروان شی ســــــــــــراومال وي په خطرکښی

اضطراب وحشت اوډاروی زړه کی سترګوکی په سرکی

سیاسی فضا شــی خــړه تنـــدریزه او مهـــیـــــبه

ډارحاکم فــکرمحکوم وی ژوند بی خونده بد نصـــــیبه

ابوالهول یزید پـیدا شی چه د خلـکو باســـــــی زړونه

ورســره په کربـــــــلا کی یـو بــــــلا مصیـــبتونه

هیبتونه دهــــــــــــشـــتونه مسلـــط وی پـــه هر چا

هرسړی وی ورخـــــطا چـــــــــــه مهـــیبه وی بلا

هره خواوی تورتــــمونه عــقل فــــــــــکروی حیران

چاره ورکه وی هـــــــــــرچاته بیچاره ښکاره شی ځان

نشاط نه وی په حیات کی دخنداقحــــــــــــطی ګرانی وی

عــــــــــــذابونه عتـــــابونه فـشارونه مـــــجانی وی

مایوسی پریشانی وی خـــــــــــوښی نـه وی په عالم کی

بلبلان باغ کی کــــــــــــړیږی وی اورونه په شـبنم کی

دغضب حکمرانی وی خــــــــــوله خندا ته نه جوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرساعت ئې قیامت وی هــــــــــریوزړه کی پټ ژړیږی

هیڅوک هیڅ نشی ویلی جــــــــرئت سلب شی له هرچانه

جهان هرچاباندی تـنـګ شــــــــی له هرلوری هری خوانه

داسی ډیربد بد حالـــــــــــتونه په انسان باندی راغلی

زلزلی اوطــــوفانونه پـــــــــــه جهان باندی راغلی

په همداسی سخت ساعت کی پیـــــــداشوی لوی کسان دی

چه ځان نه سپاری طوفانوته اوســــــــپریږی په طـــوفان

د طوفان په سر نوح کـــــــیښود د بشر د بـــقا پنډ

د تدبیر عزم په مخکی طـــــــوفان کله ګرزی خنډ

که هرڅومره لوی طوفان وی عـــــمرئې لنډ لکه ظالم وی

د نوح عمرئې نصیب شی چه طـــوفان باندی حاکم وی

خاوندان د ارادو تـــــل په جرءت مومی نجا ت

له خطر سره جنګونه حقـــیقت دي د حیا ت

نمرودان سوزوی اور کی که د عصر ابراهیم

حق پا لونکو ته نه ښـــــائیی چه با طل ته شی تســلیم

که یزد نوم په کربلا کی ظالم کړی له حده تــــیر

شهامت به د حـــسین څوک ترقیــامــته نکړی هــیر

یزید نوم د ایستبداد دی د سمبول په حیث جهان ته

حســــــــین ډ یراعلی مثال دی د ایــمان اهل ایمان ته

ظالمــــان د یوی کور دی که عــرب وی که عـــجم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی ابولؤلؤ که شمر که رحمان ابن ملجم

یــوظـــالم دی چه یونوم او بل نوم مسمی شی

سکندروی بیا چنګیز شی بیا تیمور یا ایتلا شی

په یزید بـــانـدی وریږی تر قیـــامتـــه نفر تونه

د حـــسین په غـــم کی ژاړی جـــهانونه عالمونه

که جابرچنګیز هرمره په قدرت دی مشهور شـــوی

خوبیا هم جلال الدین ته په ستا ینه مجـــبور شـــوی

هلاکوبد ګڼی هـــــرڅوک چه قاصـــد ود هـــلاک

هټلران هرچـــاګڼی د ښمنان د ژوند و ژواک

د دجلی رود ظالمـــانو د انسان په وینو سور کړ

په وحشت بربریت ئې جـــهان خلکو ته تنور کړ

هغه څوک و چه ئې جوړی د سرونو مناری کړی

جاویدان ښارونه وران کړه ترینه جوړی ئې میری کړې

چا د ی سوی په اورونو بـــشری تمــــــدنونه

چا وژلی دی فکرونه چا تباه کړه هنرونه

څوک د قهر قهرمان و په بامیـــانو څه تیر شوی

غلغله کی چه چه څه شوی دجهان نه دی هیر شوی

څنـــــګه راغـــی څنـــګه لاړه له جـهانه سکـــندر

څه ئې وکړه دلــته هــلــته ورشه وپوښــته خــیــبر

عجــیبه غــوندی جــهان دی عجــیبه یی دی کــارونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــــله وران کــــله ودان کړی قدرتـــونه هــیوادونه

ســــقراط فخر د یونان و د یونان قدرت محکوم کړ

په زندان کی ئی د زهر و په پـــیاله باندی مسموم کړ

اصـــلی کور دفــلـــسفو شو فــیلسوف لــــره زندان

یونان ولی سقراط وژنی سقراط ژوند د ی د یونا ن

په فرمان دروم ئی مثل دی په سولی خیــــژول شوی

اوس مرکز د مسیحی دین دلوی پاپ دی گـــڼل شوی

دغه کارونه اوس هم په بل رنګ او بل عنوان شته

په بل نوم بله خیره کی جهانسوز جهانګیران شته

په دی زمکـــه نه مړیږی د دی عـــصر نا پلیون

لاس یی واچاوه اسمان ته اوس سپوږمی ته لری یون

ســــل چنګیزه دی پـــټ شوی د اتوم هره ذره کی

د جم ډیر جامونه ګوره د رادار په آیینه کیی

ورانولو ته جــوړیـــږی د دنیا عــــــمارتونه

تباهۍ ته خـــدمت کـــاندی د دی عصر تخنیکونه

استــعمار کله ورکیږی جــامــه شـــکل یی بـــدلیږی

استــبداد په نــوی بڼــه سیاست لــره څوم کـــیږی

په دڅه کـــــه د ظالم نوم پلارایښی وی رحیم خان

په ښه نوم کــله ښه کــیږی چه یی خوی وی د حیوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقیقت خـــــــــونه بدلیږی که ظلمت وبولو نور

دهلک په جامـــــــــــه کله هلک کیږی دچا لور

له تیاروسره رڼا وی همیشه لاس وګـــــــــــریوان

په هروخت کی په جګړه وی اهـــــــریمن سره یزدان

ظالمان په ایـماندارو نشی کـــــــړی حکـمرانی

د ظالم ظلم تــــــه غــاړه کـله ږدي مسـلماني

غرقیدونکی دی غرقیږی کـــــه فرعون دی که قـــارون

که پیدا شی په ولس کی یـــــــموسی او بل هارون

دنمرود امر ته غــــاړه نـــــــه ده ایښي ابـــراهیم

د فرعون قدرت تـــــه کله تابع شـــویدی کــــلیم

اســـلام نه منی هـــــیڅکه د یزید مـــتابعت

حسین سرشی ورکــــــولی نــه لاسونه دبیــعت

محـمد او مومنـــانو کـــــــــــول ځکه جهادونه

چه د خدای په لاره سم کـــــــړی دابی لاری قـدرتونه

د اسلام روح دی جهــــــاد ناروا سره عناد

حمایـت د مظلومانو ورکـول دهر فـــــساد

هغه کله مسلمان دی چه خـــــر کیږی د دجال

وظـیفه د مسلمان ده لــــــــه دجــال سره جــدال

چاچه یوقــــــــدرت منلی په جـهان کی د الــلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اصلی کارئی دی جهان کـــی جهاد فی سبیل الله

مومن کـــله شی مـــنلی یـــومـــطلق آمـریت

اولواالامر د اســلام دی مقــید پـــه شـــریعت

مکلف پـــــه مـــشوره دی اولواالامر د اسلام

بی نیـــازه مشوری نه کـــله وخـــیرال انام

په هغـو تل مسلـــــط وی جـــبرقـــهر زجـــر

چه په ظلم کوي صبراولــــــه خدایه غواړی اجر

حقیقی مسلمان نه دی دا ایمان ځـــه ایمان نه دی

چه حسین غـــوندی یزید ته ټینګ ولاړپه میدان نه دی

اسلام نردی اونرتـــوب دی شهامت د زړورتوب

نه ژړانه انګولاده نـــه د ظلم مرئیتوب دی

په یوازی ژړاباندی حـــســین کله خوشحالیږی

پیروی د حسین وکړه که حســـین دی ډیرخوښیږی

یزیدان ځومره ډیرشوی یـــوحسین نشته جهان کی

دجهاد درس چاوانخـست مهجورپاتی شوقرآن کښی

ومـــنل مسلـــمانانو د اســلام اســـــان امرونه

سرسایه ورکوی خدایه! نه د حق لارکی سـرونه

نوافل ئي دی ټینګ کړی واجبات ئي دي هـیرکړی

نورئي هرڅه دی ترک کړی اورادونه ئي ډیرکړی

داسي خـــواره زاره نه وه حـقیـقی مسلـــماني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځه شوه چیرته لاړه هغه د ایــمان قــهرمــانــي

مسلـــــمانه! با ایمــانه داغـریب دیـن معــتبر کړه

په دین سرورکړه اودین بیا دیخوا په شان سرورکړه

انتــــــقام د حسین واخــله دخــپل عصر له یزیده

ورک د زمکې خدایان کړه الـهام واخـــله له توحیده

حسین توئېي کـــړلی وینی ته پری اوښکي تویوی

ځای دوینو اوښکو وینو څـه ئې وکــړه څـــه کوی؟

راشــــه بـــــــس کړه ژراګـــانی ظالمان وژړ وه

حسین ظلم قبول نکــــړ تری مظـــلوم مه جوړ وه

دهغه سر،سرلوړی ده د دنـیا چــت نه اوچــته

چه په مرګ یی ځان خلاص کړی د ذلیل ژوند له ذلته

په حســـین باندی مه ژاړه په هـغه مظـــلوم وژاړه

چــــه ظــالم ته تیـتوی سرمظـــلومو ته ږدی غاړه

دا ژړا دا واویلا دی د کـوفی مسلمــــــانان

جلادان د اهل بیتو د یزید خاص بـندګان

د مسلم په حال به ژاړو ځنګه وو ځنګه شو خدایـــه

د بوم سوری ته پناه و ړی ښه ئې بـولی له هــما یه

د یزید فرمان منی او نه منی د خـــدای قرآن

د اسلام منــبر ته وخـــوت خجالت د مسلــمان

مدینه کی خونریزی کړی په مکـــه وړی یرغــلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د علی اوامامانو کنـځـل ځای شـوه منبرونه

قرآن منـع مسلمان کـړ د کـفارو له کنځـلو

خطیبان یزید مجبور کـړه علی ته په پوچ ویلـو

ژاړه ژاړه مسلمانـــه د مسلم په داسـی حـال

د صـدیق ،عـمر مقـام کړیزیدانو چه پایـمال

دعمروینو تـــه تـړی چــه وه فـتـنة الــکبری

کربلا کی شوه هــرگـــوره لــکه طامة الکــبری

په وینــته د محُمـــد یی ورکـــول چه خپل سرونه

د حسین ســروری یزید تـــه نن د هغو او لا د ونه

څومره فرق څومره ژر راغـی مسلمانه ستا په حال کی

چه هیڅکله گرزیده نـــه د چا فـــکر د چا خـیال کی

نن اسلام خدایرو شــرمــــیری په عمـــل د مسلمان

په تش نوم باندی مــومـــنه! داسی کــله وایـمان

ســیاست اســلامی نـــه وی که اســلام وی ســیاسي

سیاست د دین خدمت کی سیـــاست دی اســـلامي

د قسم دیاره ساتی قــــــــــرآن کورکښی قرآن خور

ادیروکښی کی لوستل کیږي قبربـــــــــاندی د سود خور

په ژوند هیڅ کار ترینه ناخلی خویه شقاط کښی ویشل کیږی

درنگ ساعت ته چه مری کیږی نو یٔسین پری لوستل کیږی

داد خدای کتاب چــــــــــه کړه یٔي راژوندی مسلمانان

جنازوســــــــــــــره یٔي وړی اوس هدیرو ته بدیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام ډیوه چــــــــــــــه مړه شي د زیارت ډیوه بلیږی

د بی روحه اسلام قــــــــــدر څکه ورځ په ورځ زیاتــیږی

په ژوندی حســین ځــــــــــــه وشوه؟ د مزارقدرئي ګوره

په هدغه ځـــایٍ الفـــــــــــــــته! دا خبره پریږده نوره

سترګه دسبا یمه

نه یمه خـبرچه څه وایـمه اوچـــاته وایمه

زړه کی می څه دی ورسره زه هم نا اشنا یمه

غواړم هغه څه چه هیڅ اثــرئي لا پیدا نه دی

نه ئی پریږدمـه د مجـــهول په تمنا یمه

ټول راته ودیده ښکاری یونیم چیرته ویښ وینمه

داسی معلو میږی چه زه ســترګه د ســـبا یمه

ډیرفــکرکوم د زړه په ویـــنو څه لیـــکم درته

مه کوه ګـمان چه تـش په ژبه   ګـویا یـمه

ډیررازونه پټ زما ســـاده غوندی انشا کی دی

ګوره په یوه مـعنا کی بیـــا بـــلـه معنا یمه

اوښکی می له سترګو رابهیږی په خنداکی تل

ژړام په خندا کی که ژړاکی په خــــندا یمه

توری تررمی نه تکه سپیـــنه معنا با سمه

څکه توروزلفو او سپین مخ باندی شیدا یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارغریب ماشوم یم هیچا نه یم پیژندلی لا
هیڅوک نه پوهیږی چه فرعون لره موسی یمه
ما د شعرتوروکی د ژوند اوبه مـــوندلی دی
کله مـری اشعار زما د شـــعر مسـیحا یمه
نه دخان نوکر یم نه مرید دکوم صاحب یمه
یم وکیل د خلکو شاعر هم په دی معنا یمه
لوړځای راته ښه دی له لوړی هواتــښتمه
لویه ننګرهاره ! زه ژوندی ستا په هوا یمه

قهرمانه پیغله

په ښایست کی درخانی سره وه سیاله
قهرمانه د مـــیوند پیغـلـه مــــلاله
ښکلیتوب یی نارینتوب کی وپټ شوی
څوک یی هیڅ نشو خبرله خط و خا له
د جــلال قصی ئی هرچـــیرته کیدلی
چایی لری پـــلونـــکړله جـــــماله
ګلالی پیـــغله ویـــنا چه وی نقاده
مبـارزه مـــجاهده زمـــــریـــاله
دښکلا شــــهی وی پــــته شهامت کی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمرى جوړشى دغزلى له غــــزاله

څوک ئې نه وينى ښايست شجاعت وينى

که هر څو وى په ښايست کى بيمثا له

د درخودعشق سندرى ترى مه غواړه

د،،الـــفـــت،، طبع هر ګوره ده ملاله

پـــيـــر

که حرام خورى که روژه خورى که ريا کړى

مه وايه! چه پــــير ګناه کړى يا خطا کړى

اســـلام ځى مګر پــــيرى نه ځى له پيره

که هرڅو دنــيا ته مخه ديــن ته شا کړى

عـــقـــيده د چـــاَپه پــــير نه خرابــيږى

کـــه خراب خرا ب کارو نه بر ملا کړى

خلـــک به وايـئى تـــلاوت او تـــهـجـــد کا

تـــوله شــــپه که فاحشو سره سبا کړى

له نيــــکو نونه نمــــــــسو ته پاتى کيږى

د درګاه له سپى سره پيرى وفا کړى

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملی حـمــاسه

پخوا به په وطــــــــن خلکو سرونه ورکول

سرتیروته یی زړونو کی ځـــــــایونه ورکول

میړانه سربښـــــــــــندنه وه هنر د افــــغانانو

بـــــی نـــــنګوته به هر چا پیغورونه ورکول

دننګ غـــیرت خـــــبرو به پیدا کړه طوفانونه

سړو سړو جــــذبو ته ئی تاوونه ور کول

مــــــلی حـــــماسه نه وه بی اثره بی تا ثیره

مــلالی چه میوند کی شعارونه ور کول

مؤمن ته د خدای نوم اسم اعظم وپه ربښـــــتیا

یو الله اکبر څه جرآتونه ور کول

مرګ نه و افتخار ود حـــق لار کی شهادت

شهید ته ښایسته حورو ډک جامونه ورکول

نن هغه قوت څه شوچــــــیرته لاړه څنګه لاړه

فرنګ ته ئی چه بیا بیا شکستونه ورکول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس مونږ‌کی بدلون راغی اوحلاتوکړوبدل مونږ

حــــالاتو ته به مونږ چه بدلونونه ورکول

مضمون د آزادئ زمونږ‌په سرووینو رنګین وو

زمونږ وینو تاریــــــخ ته عنواونونه ورکول

په تورو،نه په تورو مونږ تعلیم نوروته ورکړ

بی زړو ته مو دځان په شانی زړونه ورکړل

مونږ‌هغه وخت مات کړی استـــعماردیرنګیانو

چه نورو په دوه لاسونه خـــــراجونه ور کول

راځی چه خلک جوړکړو خلک جوړکاندی کارونه

په کار نه دی نا جـــوړوته کارونه ور کول

څه خلکوکی پیداکړئ چه پــخیله څه پیدا کړی

ترڅو خوار و غریب ته خـراتونه ور کول

اساس د ترقئ او مهـــــم اصل یی بـــوله

اشـــخاصو ته اصلی شخصـــیتونه ورکول

وطـــنه

وطنه! ښـــــه دی آب و هـــــــوا ده

ځومره دی زیاته طبعیی ښکلا ده

لمر دی اسمان کی څه ښه ځــلیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیوی د ســـتورو د شـــــپی بلیږی

بهیږی هرلورمست مست سیـــندونه

په غورځنګو نو دی ابـــــــــشارونه

وږمی د ګـــــلو ښـــپې ښـــپې دی

بلبلان مست دی مستی نـــــغمی دی

ځولۍ دی ډکه له نعــــــــــمتو نو

سیـــــنه دی ډکـــــه ده له ګنجو نو

میوی دی ښومره خوږې خوږې دی

په شنو باغو کی مز ې مزې دی

خـــــاوره دی ډیره ده حـــاصلخیزه

نه ده لـــــویدلی له زور او خیزه

غروته دی ګــــــورم رمې رمې دی

کروندی ویــــــنم غلې غلې دی

هـــــرڅه دی ښــــه دی خوبده داده

کورکی دی غله دې هرڅه کی غلاده

ته ډیر غنې یې مونږ فــــقیران یو

ستا دومره شتو کی ولې خواران یو

که ته زمونږیې او مـونږ ســـتا یو

ولـــی بې بـــرخې او بیـــنوا یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــرڅـــه په لاس کی د يوڅـــو تنو
د بــــډايانو د غـــــــلو رهـــــزنو
مونږ په خـــــواريو په زحمتو کی
څوصاحبان دی مست په نشو کی
ورتــــــــه غـــږيږی تل سرودونه
دوی دی او ښـــکلی تل وصا لونه
نورڅه نه کاندی بی عيـــش ونوشه
کله بيــــــــهوشـــــه کله مد هوشه
کـــــه دی نـــــــــــاولی دی ناز ولی
هر څه چه کاندی خو دی ښاغلی
مونږ به تر څو يو تحت الثری کی
څــــــو نــــــــازولی په ثريا کی
ترڅوبه مونږخوري هغه څـــــوتنه
چه په درد نخوري د تا وطــــــــنه
ترڅو به مـــــونږيو په هيڅ راضی
د حــــــق غاصب به ګڼو قا ضی
يو به بی آبــــه هـــــــم بی خوړو
ستړی خـــــدمت کی د څــــو مړو
راځئ ملګرو ټينګ عـــــدالت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وضع بـــــدله بـــدل حـــالت کړو

هییځ شی ورنکړو چـــــاته بیکاره

ژوندون روان کړو په نـــوی لاره

دیوه ګـــــټـــه بـــــل ته ورنکړو

یو انـسان بل ته لکه خر نکړو

شخصیت ورکړوخواراوحـــقیر ته

ډوډۍ پـــیـــــداکړونا دار فقیر ته

انسان ازاد کړو د بل له قـــید ه

د ظالــــــمانو له مکر و کیده

آزادی ورکړو فـــــکر او خیال ته

نه بـــاداری ته جاه و جلال ته

راځئ چه حـــــق دانسان ادا کړو

نه ئې غلام کړو نه یی آغـــا کړو

نه ئې ګــدا کړو بل ته محتا ج

نه یی راجا کړو چه ا خـلی با ج

نه ئې ظـــــالم کړو او مـــظلوم

نه ډیر بی قید ه نه ډیر محکوم

دومره ئې موړکړوچه روغ وجوړوی

نه چه په ډیرو خوړو نا جوړ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرزیات مړښت دی ژوندون ته زهر
ډیره غـــــــنا ده د ګناه مهر
بډایی څه ده جوع الـــــــبقر دی
حرص دغــنا خواصلی سقر دی
غـــــنا فـــــاحشه ده فـــــاحشه
عـــــــفت وژونکی شهوت پیشه
بندیز په کار دی په غـــــنا باندی
نه د فکرونو په دنـــــــــیا باندی
هیـــــڅوک دې نه وی دلـــــــته قارون
وی دی په فـــــکر کی افـــــلاطون
دانسان فـــــــــــکراصلی انسان دی
که فکر نه وی خوشی حــیوان دی
که لاس پـــــښی وی په ځنځیرو کی
فـــکر دی نه وی په زولـــــنو کی
چـــــــا چه وژلی آزاد فــــــــکرونه
جهان پرې وایی اوس لعـــــــنتو نه
د سقراط مرګ دی پیغور جــهان ته
فــکر وژونـــکو د زوړ یونان ته
مســـــــح وژلی دروم قـــــدرت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قدرت ته ځومره لوی خجالت دی

د ښمن د فــــکر هر ابو جهل

زندان د فـــــــــکر د خلکو جهل

ډیــــــرو پوهــانو ور کړه سر ونه

چه ازاد کاندی اسیر فـــــــکرون

گل پرسته

تا ته وایم تا ته وایم گل پـــــرسته

د نارنج د گل په مست بوی باندی مسته

دا هوا او فـــــــــــضا چا کړه معطره

چا دا خاوره له عنبرو کړه بـــهتره

چاسمسورکړه دغه سره او شنه باغونه

چاکړه جوړدرته دنیا کی جنـــــــتونه

ځان خبرکړه چه د چـــــا په کاراو زیار

سینگارشویده وادی د نـــــــنگرهار

گوره ! څه جوړشوه دکار له برکــــته

دانسان د کاراو زیارله مشـــــقـــــته

دلــــته هـلته کی چه څه کی ښئي ځان

بل شی نه دی کار او زیار دی د انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ښايسته ګلان چه ويــــنی په باغو کی

ځه اوری د بــلبـــــلو په نغمو کی

د دهقان او د باغوان دلاس اثر دی

ګل پرست بـلـبل له حاله ځه خبر دی

داسری چه په دی سرو ګلو کی ويــنی

فکر وکړه دی د چا د ځيګر ويــنی

که عرق د ګل عــــطار پلوری په تا

دی خـــولی د کار يګرنه د بل چا

راشی !ونمانځو دګل په ځای مالــــيار

د کار خلک کاريګر ســـتائيی او کار

دمالـــيارقدر که نه وی تش د ګل وی

فرق به څه د بنـــيادم او د بلـبل وی

لږځه پوه شه! دچاسيوری لاندی ژوند کړی

چادګلو په وړمو باندی خورسند کړی

تــلــوسه

بيا ناخاپه زړه تـــه راغــــله تلوسه دشعر ويلو

د ښايست انځورولـــــو د معنا سينګارولـــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذوق وشوق ،میل ورغبت بـــیا زړه هرشیبه وائی
دګلزارلورته د تللو پـــــه یو چا د زړه بـــایللو
چه می چـــرته نیوی نشو نه په منډو یو چرګوړی
اوس می خیال په زړه کی ګـــرزی دعنقا د رانولو
پس له ډیری د لسردئ نــــــه تقاضاده پیـــدا شوی
سرولمبو ته د لویـــــدلـــــــو د بـــتا نو ماتـــولو
په رنځوراوضعیف زړه کی بیـاجذبه شوه رااوچته
د جرءت پیدا کولـــــــــــــــو د بیرغ اوچتولو
بیا مستی ده راروانـــــه د خراب زړګی کاله ته
لکه ورانو کنډوالو ته ماشـــــــومان په ځـــغلـیدلو
دهوس کوردی ودان وی چـــــــه ساړه زړونه تاوده کا
دا سرو او نـــــــو هـــیلو د ډیوو په لګولو
عقله! ته اوس ځان راټول کړه چه په زړه کی ځای پیداشی
د هـــــوس نـــــنوتلو د امـــید د غـــځـــید لو
دزړه کور کی چه د عقل دروند او غلی بوډا نا ست وی
ماشـــــــومان د هو سونو رغـــبت نه د ورتـــــــللو
غوغاخیر زړګی په کار دی شاعرانو ته هر ګوره
دسکوت طلسم مـــــات کړه د شپیلی په غـــــــبرولو
دا رڼا که د سبا وی که د چرګ اذان په رښتیا وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه وخت دی د جـذباتو او احساس د وینسولو

مرورزړگی می غواړی بیا له ژونده سره جوړه

د وطن د عشق او مینی د غوغا په جـــــوړولو

هنگامه دژوند انه دی خدای هیڅکله غلی نکړی

د جذباتو په وژلو او د ژبو په تــــــړلو

بی غوغا نه وی تولنه مـــه ویریږه له شـــــــــورونو

فسادونه ولاړیږی له ډک زړو په خوله غلو

کینه نه ساتم پـه زړه کی څه وی هغه به وایم

خدای دی نه کا ځوک خـــوابدی په رښتیا رښتیا ویلو

مړی ژوندی

ډیر ژوندی دی شـــی هغه مړی نه ځار

چه په مرگ ئی شـــی ډیرخلک ناقرار

معنوی ژوندئی لـــه خضرنـــه کم نه دی

چه په چـا انسانیت کـړی افـــــتخار

مړهغه دی چه ژوندی په مړه حساب وی

نه مری هغه چــه ژوندی ئی وی یادگار

ډیرژوندی مړه دی اوډیـــــرمړی ژونـدی دی

مړه وی هیر ژوندی پـــه یــــاد وی دروزگار

هرافغان ته اِلفت ډومـــــره بوهه غواړی

چه دمرگ وژوند تشخیص ته ده په کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور مینه

ځوچه زمکه ، اسمان او دنیا شته

د مورزړه کی د مینی رڼا شته

که هیچا سره هیڅ ځای کی نه وی

مور سره محــبت بــی ریا شته

د مور مینه د مینو مور بوله

که دی په خور یا لالا شــته

د لـــــیــــــلی محبت کی هرگوره

د مـــورمینه د مـــینی تر شا شته

تول عـــالم ئی که بد گــنی موری

په اولاد پـــــیرزوینه د تا شته

ستا په مینه کی نقص نه پــیښیږی

تاسره سرما یه د بـــــقا شــتـه

تاته وی لکه تـــورد دوه ستـــرگو

که دی غیرږ کی اولاد نـابینا شــــــته

ژوند ون تارابـــــبنلی دی موری

له ژوندونه نور څه شی اعلی شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما اول دی وتـــا ته ژ ړلـــــی
بل ځای کله د چا د ژړا شـــته
جــــنت ستا قدم لاندی دی موری
تردی لوړ مـــقام کـــله د چا شته
که زما په ســروی داستا سیوری
نه حاجت دطوبی یا هـــما شته

موريې!

موري چه خدای له تا پيـــداکړمه
ګران ئی له هرچانه په تا کـــړمه
له خـــــپله ځانه لا خبرنه ومه
چه تا له ځانه سره اشنا کـړمه
په مینه مینه به دی ما ته کـتل
د مینی کیف ته دی بیـــنا کړمه
په ژبه پوه نه وم مینه پوه شـوم
پوه دی بی لفظه په معنا کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروروديٍ راوستـــم خبروبانـــــدی

راغلی ګونګ وم تا ګـــویا کړمه

پاک به دی کړمه چه خیرن به شوم

لکه شیښه به دی صــــفا کړمه

خوب به دی نه و ترسحره پــــوری

چه لږخه درد به په ژړا کــــړمه

که وطن چاڼ کړمه په مینی پـــسی

که لټ په لټ دغه دنــیا کړمه

بی ریاخاصه پاکه مینه به ســـتا

کله په بل زړه کی پیدا کـــړمه

دمحبـــــــت غیرږکی دی وروزلـــم

په عواطـــــفودی دانـــا کـړمـه

اشنادی کړم له خوشحالیوســــــره

تا په مسکا تا په خـــندا کـړمه

که وایم ستاغیرږکی جنت وزمـــــا

پوه شوی نه یم اشـــتبا کـړمه

جنت خوتیـــټ ستا له قدم لاندی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب می دی خدای اومــربی می ته ئِی

پیدا کړم خدای تا تو انا کــړمه

ودرولـــــم تا پخـــپلو پـــښو

بیا دی بلد په ګر زیدا کــړمه

څومره وړوکـــی ومه لـوی دی کړم

یوه قطــره وم تا دریـا کـړمـه

دوروروِلئ پــه رابطه بانـدی تـا

د چا روکـــی د چـــا لالاکــړمه

درس ته لیــږم تا په څه زاریـوه

په څه خـــــواریو دی مـــلاکړمه

چه زلمی شــومه هم دی پری نښودم

د بــــــل دپــاره دی داداکړمه

تاسړی کړی یمــــه ګرانی مــوری

د کار سړی که کړمه تا کــړمه

ستا احـسانونه بی حســابه دی

ستا کوم یوحــق به زه ادا کړمه

نوروته لــوی تا ته وړوکـــی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان   به وړوکی درته بــیا کړمه

قدراومقدار

دچا فخرد سیسۍ ،زرکی په ښـــــکار

د بــل فـــخر   په وژلو د ښا مار

دوړکی کــار وړوکی د لوي لـــــوي

د هرچا قدر دخپل کار په   مـــقدار

دعقاب پروازته ګوره چرګ ته ګـوره

چرچرک چیرته او چیــرته موســـیقار

چاسره نقـشه وړه چـــاسره لــویه

یوبه خـونه جـوړوی بل به لوی ښار

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک سینګارکوی څوک کارکوی څوک لوبی
مــلتــونه جــوړوی ملی مــعمار
عــادی خلک به کوی عــادی کارونه
نوابغل لـــری په کـار کی ابتکار
دتاریخ جبرکوی لوی لوی حکمونــه
څه راوزی جــریده کی د روزګـــار
ډیره لویه غیږ په کارده مستقبل ته
لوی جریان کی ئی چه ښکاری څه آثار
زړونه داسی ګواهی کوی چه هرګوره
نوی نوی څه راوړی لیــل و نهـار
لوی بدلون دی راروان په دغه لوری
وڅاری دشــپو او ورځو لــویه لار
ډیر وړی ډیر څه راوړی انـقلابو نه
نه پریږدی یو سړی خورد او بل خروار
ولـــــسی نظام هرڅه خلکوته سپاري
هـــــم د کار مســوءلیت هم اقتدار
مساوات نشی راتلی څــو چه هیواد نه
بـــاداری آغایی کــــډه نکړی بار
چه پیداشی اطمینان خــوشی په زړه کی
نیسی ځـــای دخلکو زړونو کی سر کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبـــــینی بدګـمــانی غلط فهـمی

نه وی خلکوکښـی چه خــلک وی امـیدوار

ژوندی کـیږی امیدونه اسری هــیلی

په افسون د محبت په ښـه کـردار

عـلاقه نظرهغسی نه جلـبـیــږی

لکه څـوک چه جلبوی علاقدار

نه په چل باند ی کـیدی شی نه په جبر

څه چه کانــدی شخـصـیت د یو کاردار

زړه چه ښـه شی په ښه زړه بیاهرڅه کیږی

هـغه کیږی چـه نه کیـــــږی په اجبار

صاحب

خپل تورمخ نه وی خـــود بیــن نه دي

خــپـــل بدلــــــیدی نشی بدبین نه

که هرڅومــــره وی ظـــاهراو با هر

ورته ګوری ظـــــــاهـــربیـن نه دي

دعــــدالت تـــــلی ته ګـــوری کله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچه په شا نی پــــــله بیـــن نه دي

هغه دی مخـــــی لـــــره نه ورځی هیڅ

چا ډیـــــــــرپیمخـــــــی ماه جبین نه دي

ورتـــــــه وایه !دنـــــــــیازمنوبد حال

صاحب نازنین دی نیاز بین نـــــه دي

سبک نظر

درانه پـــــــیټی په مایه اوښانو بارو

یو په بل پـــوری تړلی لوی کتارو

غړغړې وې بادیده له خولی زګونه

غړمبیده اوښان له څـــــرمی ډیرپه قارو

یولوربل لوریٔې غــــــاړې غړولې

سم په لاره باندی نه تـــله نا قرارو

د کتارمخکی ساروان ویه خره سور

اویه خره پسی مربوط داوښ مهارو

مشکل نه و تحـــــمل ددرنوپـــیـــټو

لوی مشکل په یوه خــــــره پسی رفتارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا   ذلـــت داوښ همـــت نشو زغملی

ورسره ځکه احســـــاس د ننګ وعارو

اوښ ويل ما د انــسان بـــارونه وړي

په دی کار کښی کـــړی ما کله انکارو

سرکشي مي کـــړي نه ده له انـــسانه

زمامدارمی کـــه ناپوه که هــوښيار و

په هرلوری وريـــسی يم روان شـــوي

که په لاس کښـــی د ماشوم زما مهارو

مګرخـره پسـی د ځان ترل نه غواړم

ماته د مره سيـــک نظر کله په کار و

انسان څه چـه اوښ ئي هم تحمل نه کا

شيک نظر ګوره له هر باره درونده بارو

مساوات

حـيوانات د غـــرورغـــــــو او د ځــنـګلونو

په جرګه سره راټول شــــــــوه په ســوونو

ويلي مونږ به ترخــــــــــوګرزوبی نــظامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشئ!جوړکړولـــــــــوی مجلس داولـسونو

دوي به جـــــــــوړکاندی قانون دمونږدپاره

د انصاف د عـــــــــدالت په اساســا تو

د ځنګله قــــــانون اوس بد ښکاری هرچاته

مونږ یادیـــــــــږو د وحشیانو په نومونو

دنـــیا ډیره ترقی کـــــــــړی هرګـــــــوره

ډیر تـــــغیر کـــــــــــړی حالاتو او فکرونو

مونږ لا پاتې پـــــــــه زاړه حال یوتراوسه

ځئ چه تیرشولـــــــــــــه زړوزړو خــیالونو

جرګه جوړه شـــــــــــوه مجلس هم افـتاح شو

وکیلانو شروع وکــــــــــــړه په نــــطقو نو

سوی ویل چه مساوات ډیر ښه اساس دی

ټیټ و پاس دې منځ کښی نه وی د حقوقو

دې پوه شئ چـــــه مونږ واړه برابر یو

وباسئ ! د تـــــفوق خیال له سرونو

ټول به حق د ژوندلری په دې وطن کښی

برتری به نه وی هیـــــــــڅ د نژادونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغـــــــــه رازخبرې نه وې لا تمامی

قطـــــــــــع نه وه سلسله د تقريرونو

چه مجلس کښی سراوچت غـــیظ وغضب کړ

حالــــت بـــــل شو تبل وخــــــــوړقوتونو

لـــــيوه وغړمبېږ په   قهر ئې سوی ته ووې

راته   وښيه! منـــــګولې د لاســـــــونو

نه دې داړې زما په څــــیر نه دې نوکان دی

بـــرابـــربه څــــنګه شو په تش حرفونو

په دا   دمره   وړه خـــوله لوئې خبرې

حـــماقت دی تجاوز دی لــــــه حـــدونو

دی   وينا سره بيا سوی په وينو سورو

ليـــوان ګــــــــډ و په رمو کی د پسونو

مجلـــــــس شو ختم هـــيــبت په ټولو راغی

لـــنډ و عـــمر د دارنګه صحــــــــبتونو

ماښیجن

سرکښی د لښکر خــــــوروان یم مګر افسرنه یم

لکه په کلام کـــــــــــښی مبتدأ یمه خبرنه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یم بنیادي کاڼی د دی لــــــــــــوی ودانۍ ځکه

خاورولاندی یمه څـــــوک می نه وینی بهرنه یم

ستا د مخې سپـــــــــر او د تورو ګذارونه خورم

جنګ جګړه چـــــه نه وي بیا لایق ستا نظر نه یم

هرڅه زما په ســردي په وطن باندی می سر ایښی

نه وایم سردار یمه خـــــــــووایمه بی سر نه یم

وینم ګورم اورم چه نورڅـــــه کوي مونږ څه کوو

ستانوکر که یمه مګر ګــــــــوره کورو کر نه یم

یم لکه زیتون په تــــــــــــــورو غرونو کښی

لوی بې تربیته شوم خـــــوبیا هم بې ثمر نه یم

دا زما نصیب دی زه همـــــــــدغسی راغلی یم

زړه بایلم په هـــــــر چا زه د هیڅ یوه دلبر نه یم

زه به غریبی کړم تـــــــه زما په سر خاني کوه

تابه معتبر کړم کـــــــــه زه خپله معتبر نه یم

څوچه یو لر نشی بل یو کله بـــــــر کیدالی شی

ځکه ما نه بر ئې چـــــــــه زه بنکته یم بر نه یم

ته له مانه مخکی پــــــه دې راز بنه پوهیدلي ئی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د سر دعا کومـــــــــه ځکه چه زه سر نه یم

نن او پرون

دنن فخردپرون ورځی پـــیغوردی . دپخوا وختو بینا اوس کر و کور دی

دپرون میرمن وه سل پردوکی پـــــــته .اوس سرئيې نیمه تنه لوڅه سر؛سرتـوردی

تقاضا د زمانې ګـــــوره بد لیږی . کله یخ سیوری په کارکـلـه سور اور دی

کله وچ زورحکومت کا په جهان کښی . کله تندر د باران په څاخـــکو سپور دی

چاوې زوړحاکم په نوی بدل شــــــوی. که ربښتیا وی زوړحاکم خو ظلم زور دی

وائی چوپ بنه !غلی اوسه هیڅ مه وایه. له منطق نه دناطق حیوان زړه تور دی

چه بې تورو دې په تورو سپین خبر کا . جهان ځکه سبا سپین بیګا ته تــور دی

د زړه دنیا

لاس به هیچاته کله اوږد نکړی . که دې تر لاسه د زړه دنیا کړې

ډیرسوغــــــاتونه ډیر دو لتونه . له تاسره شته که ئې پیــدا کړې

دزړه په کور کښی شته جهانونه . که دزړه خونه لږ څه رڼا کړې

که پخپل زړه کښې رڼا نه وینی . ړوند ! وایه ! خدایه ! سبا کړ ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه کیږو؟

مونږ هم زړه لرو ښه ژوندته هوسیږو . چه دنورو ترقی وینو پخـــسیږو

اسرې هیلې امیدونه لروزړه کښی . خوهیڅ نکړو تشه طمع کی اوسیږو

ډیرمین په آزادئ دموکراسئ یو. چه ډیر لږ ورته نږدې شو تری ویریږو

نورڅه نه وینو بس وینو ښه خوبونه . په واده د خوب خونه پلرونه کیږو

داچه مونږ هرڅه کووزمونږکارنه دی. خدای خبردی چه دچالاس کی لوبیږو

ډیرساړه اوډیر تاوده شویوه آن کښې . په یوه پوکي تودیږو اوســـــړیږو

ته خپل کار په بې غمئ کوه رقیبه ! .مونږپخپلوکښې ډېروران یونه جـــوړیږو

فریبونه راکوه نورڅه رانکړې . که سل ځــــله وغولیږو بیا غولـــیږو

زورورہ !ستاچاره زمونږه غاړه . د قانون په حکو مت مونږ نه پوهیږو

دوه قدمه که په مخ ځودرې په شا ځو. په دارنګه تـګ کوم ځای ته نه رسیږو

ماشومان دي چه لوړیږی کال په کال

مونږ زاړه ؛هر کال له بله کاله ټیټیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست

سیاست د عقل ؛فکر زرنګی ده . خوکه ځان څوک زرنګ ښئ لودګی ده

چل؛فریت؛تګی ئې وه توښه دلاری . چه راغـــــــــــــلی له کاله د فرنګی ده

په زړه یوراز په خوله بل راز عمل بل راز . دظاهر باطن خلاف فر زانګی ده

سیاست او اخلاق نه سره جوړیږی . د یزید او د حـــــــــــــسین بیګا نګی ده

په مطلب یی هرڅوک نشی پوهیدالی . اشـــــارونه جوړه ژبه د ګونګی ده

اتفاق کښې یې نفاق پټ دی هر ګوره. آزدی یې په بل ډول بنـــــــدګی ده

منګی ډک وی له اوبونه خوله یې وچه . سیاست سره همدغه شان تګی ده

تګی مه کوه دبل په تګی پوه شـه! . په تګئ نه پوهـــــــیدل خو سادګي ده

دشپوورځوله رنګونومعلومیږی . زمــــــــانې بده ګڼـــلی یکــرنګی ده

چه هروخت کښی ډیره ښه ښکاریږی هرچاته .دسپین مخ اوتوروزلفودورنګی ده

دژوندون تابلوته ښائی ډیررنګونه . څه بیـــــخونده په یوه رنګ زندګی ده

چه مدام په یوه رنګ باندی لیده شی. تـوره ورځ د غریب ښـه درنګی ده

ټول عالم که مددګاردبیچاره شی . بیا هم ګـــوره داچاره بیـــچارګی ده

چه ژوندي غواړی له مړونه مرادونه. دغه رنګه زندګی خـود مردګی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرنوشت

سرنوشت گوره چه څــــــــوک څنگه شان ور کوی
زاړه مړ ژوندی پرېږدی پـــــــیغلی ځوانان ورکوی
دورکـــــــــــولو کار کـــــــــبنی مهارتونه لری
څوک عیاشۍ کښی ورک کړی څوک په ارمان ورکوی
کله مغرور کړی ســــــــــــړی ښوښوچانسونوباندی
دومره ئې کړی معـــــــتبرچه بیا خپل ځان ور کوی
ته چه هرفکرکـــــــــــــــوی زه درته دومره وایم
که ئې وزرونه ورکـــــــــړه پوه شه! میړیان ور کوی
داسیاست زوړشوی چــــــــه لور پرېږده ځوی وژنه
اوس د نرتوب پـــــــــــه وژله ابن عمران ورکوی
یوسړی خور سیاست خـــــــــوری شخصیت دسړی
دسرسړی نه پریـــــــــــــږدی قهرمان ورکوی
د بد بینی تیاره ئې دومـــــــــره کړه زیاته چه اوس
داجل وهلی خلک آب حیـــــــــــــوان ورکوی
بد گمانیو هریوبل ته تک تـــــــــــــورو بنوده
خلک دغلو ډله کښی زړونه خـــــپل اطمنان ورکوی
یوبل پسې لاځه ؛ یوبل ســــــــــــره هم نه ځی
په داسې حال کښی زړونـــــــه خپل اطمنان ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيرو خپل پل غلط کـــــــــــــړاو په غلط لاړل
ملامت نه دی خلک کـــــــــه رهبران ورکوی
چه غريبی کړی ورکه لـــــــــه کورو کلی خنی
دغريبانو دبنمن غـــــــــــــريبا نان ورکوی
چه خاين ورک شی بيخی او ښـوک يې نوم وانخلی
دارالامان کښی يی هـــــــــم دفتر؛ ديوان ورکوی
که نا مطلوب شی وزيــــــــرنو سفارت ته ئی ليږی
گوره هيــــــــــــــواد ښنگه بد بد کسان ور کوی
خدای دي خيرونه ورکــــړی چه څه ړانده خوپالی
چه له نظره نـــــــــــــشی نظر بازان ورکوی

(۱)ددارالامان حريق ته اشاره ده چه د خاينو تيکه دارانو د خيانت دوسيې

پکښی وسوې

بی جلبه زور

چه بی قيده بی جلبه زوردهـــــــــــــرچالاس ته ورشی
عـــقل ئې کوچ وکړی له سره رحم ئې زړه نه رابهرشی
مـجاهد د آزادئ چه اقـــــــــــــــتدار ته ورسيږی
د قدرت هضمول گـــــــران دي داد هرسړی کار نه دی
خيال ئې بل فکرئی شی چــــه ئی لاس په نوروسر شی
بيا هماغه سړی فکرئې بل شی چه ئې لاس په نوروبرشی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهاتیانو وخــــــــــت تیرشوی اوی قوی ماشین په کاردی

چه پخپل ســــــــــربادندی نه وی او په سمو چاروسرشی

تحمل دانـــــــــــــــــــــتقاد خوضعیفان نشی کولی

ډیرقوی سړی په کــــــــــاردی چه داپیتی ور په سرشي

شجاعت اوشـــــــــهامت دی که څوک حق شی اوریدلی

په دې رازباندې هرګوره د یموکــــــــــرات باید خبرشی

ملی شوری ۱۳دوره

نه پوهیږم چیرته بـــــه داسې شوری وي

چه د ړیری واک اخـــــتیار ئې د ملاوي

کله اورکله اوبـــــــــــه وی کله هیڅ نه

ګاه دوسپنو نـــــــــینی ګاهـــــی حلو اوي

څه چه نن کاندې تصویب سبائې ردکړی

په هر آن کښی په غضب هرآن پخلا وي

تصمیم نیسی دې ماتـــــــولوته هرګوره

ماتول دخپل تصویب ئـــــــې مشغولا وي

یووخت سپینه رڼا ورځ توره شپه کاندی

بله ورځ ورته تـــــورتم سپـــینه رڼا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خان مهربانی

خان ته سربښکته کول ســـرګردانی ده

د پـــــــــښو نه ده زړونـــوستومانی ده

دا دروندپیټی چه په ســـــرئې ګرزومه

سردوخوري دچنګیز د وخت خانی ده

خبربشوی چه ورته وائې پری اخترشی

په نوکر د خان هـــــــــمدا مهربانی ده

غـلول چــــل او فریب هوښیاری بولی

هــوښــیاری ګښی پټه شوی شیطانی ده

وایم زه له ولــــــوږې مرم ته له مړښته

وائې چوپ ښه! دغه برخه اسمانی ده

داسلام په نامه څــــــــه ظلمونه کیږی

مالــیدلی خــــانه ! ســــــتا مسلمانی ده

چه دخواروغـریب خـد مت ته ئې رابولم

وائې کله زمـــا کــــــــــــارپادوانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـــم زمونږه خـــد متګارهم مو باداردی

دا یوه عـــــــملی بــــــــله زبـــانی ده

ښه پوهـــــیږم له بـــله ځایه الهام اخلی

کـــه څـــــه وایم وائیـــــې دا بد ګمانی ده

نه ئې ی فکـــــر د دې ملک نه ئې لباس دی

په کـــــالــــــه کښی ئې قالینه ایرانی ده

چه هر څومره څه لری ټول خارجی دی

بس یوازې تــــــــــذکره یې افغانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پالیسي

د غـــــــــــناد تن جامه کې مفلسی ده

د تـــــــــقوی لباس کښې پټـه ابلییسی ده

دنیا دار که کله اغــــــــــوندی خـمتا

د روپـــــــــیو امیانې هم ګـرباسی ده

په ظاهره که قاتل په مقــتول ویـــــــرکا

مرثیه نه ده سنـــــــــدره حـماسی ده

څــه چې وائې ښه وائـــې واوره باورکړه

ته پوه نه ئې د ده ژبــه ســـــیاسی ده

نن په سرځای درکـــــوی سبا خـپولاندی

دغه تېټ وپاس کیـدل دیــــپلاماسی ده

تملق په اخـــــــــلاقی بڼه کښې وینم

اوس ئې نوم قـــــــدردانی حق شناسی ده

ډیرکارونه په هغه خـــــوله اجراآ کیږی

چه ئې کارقـــــــد مبوسی کاسه لیسی ده

چه په ژبه څـــــــتی هغه ئې خوښ وي

پالـــــــیسی ئې په ربنتیا چه پالیسی ده

داخـــــــلی سیاست ډیردی راتېټ شوی

زیربنا د لـــــــوړمقام قد مبوسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایئـــــــی وجه یی وجهه کښی ده هرګوره

مؤثره علاقه خــــــــــــــدایږو جنسی ده

مینوژب کښی چه بازارته لـــــــوڅه اوزی

مه وایه چه یارانه ئِی لـــــــــــــباسی ده

نامردان وایی مـــــــــــردۍ کښی مزه نشته

خوندوره غوښه ګـــــــــــوره د خسي ده

په آغاز ئِې مه غولــــــــــیږه انجام ګوره

مالیدلۍ شهنامه د فــــــــــــــردوسی ده

له بل ځــــــــــــایه ده راغلی دلته نه وه

د ځوورځو مـــــــــیلمنه دیموکراسی ده

حاکمان ولـــــــسولان شوه نور څه غواړی

مونږ ته بس د موکراسی نیمه سی سی ده

ولسواله! ستا په خــــوله به تول عمل کا

اولسی جرګه بیـــــــــــشکه اولسی ده

که ((الفت)) ولاړ یــوازی په مــیدان دي

بیکسی ده هسې نه چــه ناکـــــــــسی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه او دي

ماوې په زړه کښې به ځای درکړم ده وې برښه دي

ماوې قـــــــدم دي په ليمو، ده وې په سر ښه دي

ماوې ملـــــــــګرې به دي يم په يوه لاره به ځو

ده وې چه پيټې زما يـــوسي ما ته خر ښه د ي

ماوې د خرو دوران تيرشوی خـر کاري ښه نه ده

ده وې ته پوه نـــــــشوې ملګری نه نوکر ښه دي

ماوې هغه د سرســــــــــړی دي په ښه نوم ياديږی

ده وې د ټول ولس د پاره بس يو ســـــر ښه دی

ماوې په يوســــــــــر باندی کله ټول کارونه کيږی

ده وې له ســـل سرونو يو سر ښکرو ر ښه دی

ماوې ولس به شي بې سره که ســــرونه نه وي

ده وې زما د سر دعا کړی دی بـــی سر ښه دي

ماوې چه بې ستـــــــا له يارانو دانورهم حق لری

ده وې ها ها په پاده خــــــــپل مال ته نظر ښه دی

ماوې خـــــــــــــدمت په صداقت قام او ملت خوښوی

ده وې تر څو چه چلـــــــــيږی چل او هنر ښه دي

ما وې ملت کښی ډير صادق خدمتګاران شوه پـــيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده وې له داسی مـــــــــــــــــــفسدانونه حذر ښه دي

ما وی هغه د خلکو خوښ دي پری ټولیږی خلک

ده وې زه نه غواړم لیډر مـــــــــــا ته بی لیډرښه دي

ماوې چه پس له دي کوتـــــک کوتکماری ښه نه ده

ده وې رښتیا د فریب دام   د خولي منتر ښه دي

ماوې نورخلک اوس روان پاس سپوږمۍ ته خیژی

ده وې سپوږمۍ نه خوزما ځنـــــګ کی دلبر ښه دي

ماوې چه خپل خیر نورد خلکوشرکی مه لـــــــــټوه

ده وې جاهل دي اوجاهل تردی بـــــــــــتر ښه دی

ماورته وکړی ځوخبری د حـــــساب و کـــــــتاب

قیامت یٔی جوړ کړ چه سل ځله تری محشر ښه دی

ترقي او تمدن

په دی لاره غوائیی هم اوس په موټرو کی تیریږی

خو موټرته په خـــــــــــــتلوغوائیی کله سړی کیږی

که سپوږمۍ ته سپی اوچت شی د تخنیک له برکته

په د لوړومـــــقامونو له سپـــــــیتوبه نه خلاصیږی

چه وطن ترقی وکړی دځارویوژوند هم ښــــه شی

سویه د ژوند جـګیږی ماهیـــــــــت یٔی نه بد لیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه ډیربازارته لاړشی تمــدن سره آشنا شی

د مره فرق په کی پیـــداشی چه موټرنه نه ویریږی

په سپیتانه که هرڅومره ترقی د چا نـــصیب شی

ځای ئې برمقام برشی شخـــصیت یی نه لوړیږی

لیاقت چه ښه تحلیل شی بل شی نه دی تصادف دی

احمقان په ښو چانسونو پخپل ځان باندی غولیږی

څوک چه ډیرله حده لوړشی وجود شی بی تناسبه

هرڅوک ګوته ورته نیسی له هرچاڅخه شرمیږی

که ډیرغـــــټ نه ئی سړیه پام کوه چه خپه نشی

هغه څومره په غذاب شی چه له حده ډیر غټیږی

ابتداء انتها دواړه مساوی دي که څوک پوه شی

وګوره !شیخ فانی نه بیا ماشـــوم طفل جوړیږی

دناپوه مقام ته رسي چه ښـــه پوه په ناپوهی شی

لوی پوهان اخرکی وائی چه په هیڅ شی نه پوهیږی

ډیر بینا چه شی نه وینی خوشحالی بیا په حیات کی

ښه لیدی نـــــــــشی دانا چه بد بینی ته ورسیږی

رڼا ورځ ورته تورتم وی سپین هم تورورته ښکاریږی

بیا په دغه لمر هیـــــــڅکه دده شپه نه ســـــبا کیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه جوړيږی؟

چه لوی کاردار ځان نته مکان جــوړوي

وايی لوی کور افغانـــــــــستان جوړوي

خوشی ناست نه دی ورته ښه وګـــوریٔ

د حــــــرم باغ لکه رضـــوان جوړوي

جنـــت ئی جوړ کړ خو هغه به ورځي

چه ځان نه حــــوری اوغلمان جوړوي

وايی اصلاح مي کړه شــروع له ځانه

ځکه اول ځان بيا جهان جــــــــوړوي

خرب ئی که جوړنکړ زيارت ئې جوړکړ

ليډر که نه جــــــــوړوی ځان جوړوي

دلــــته چــــــه هريو پس له بله راځي

ځان نـــــــه ولي بل نه شيطان جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مـــــــــــــدرسه کښې د اغيارو کله

څوک د افغان ځوی نه افـغان جوړوي

پـــــردي کلتورپردي لمسون له سری

حـــــــــــلقه بګوش د اين آن جوړوي

سرکې څه نه پرېږدی ماغزه يې مينځی

د سرويښته يــــــې په ښه شان جوړوي

مود پرســـــتی دومره غالبه شوه اوس

ځان خــــرڅوی او چا ته ځان جوړوي

غلط علاج نه بي عــــــــــلاجه ښه دي

ناجوړه ښه دی که يې وران جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې چله اوناچله

دلــــــــته کله ځوک چليږي بې څه چله — دې بازارکښې خوبې چله دی ناچله

داهم چل دی چه خرپلار کړه خپله چارکړه — پلارګلوی مې د دي خلکو ولـــــــيدله

سيـــــــــــاست په دې چل ډيربښه پوهيدلی — چه خـــــــــپل ظلم عـدل وښئ هر کله

چل دانه دی چه هر چاته چل ښـــکاره شی — چل هغه دی چه چل نه ښکاری هيڅ کله

چل ئې نزده چه په چل دې مشهور شوی — لغمانی دی څه چل زده کړی له کوم بله

هغه څه کاچال چلند د دنـــــــــــيا والو — ماملـه ئې د دنيا چــــــــــه پر يښود له

دا ښايسته دعاج ږمنځ يې په کار نه دی — چه ئې سر اوږيره پا که وخـــــريله

څـــــــــه په کار زری پڼه ده هغه چا ته — چه پـــــــښه ئې له زنګونه غوڅه کړله

په زينو د زړه رنځور ته ختل ګران دی — ماته لاندې خـــــــــونه ښه ده له برجله

چه ولس له هرې خوانه پريــــــشان وي — ته هم ښه ئې پريشان خـــــيالی اوربله

رڼا

د هـــــغو له مـــــخې هـرکله رڼا وې — چه په مخکښې يې د حسن تـــــجلا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسپین مخ په رڼا زړونه ژوندی کیږی　　　د بلبل ژوندن د ګل په تمـــــاشا وي
چه ښایست د چاپه سترګوکی ځای وکا　　　یونظرئي هم اکسیروی هـــم کیمیا وي
د جمال رڼا ته مونږه خوشحالیږو　　　منتظر د توري شـــــپي غله د دنیا وي
له ښه مخه ځـــــوک مخ نشی اړولی　　　زهدان ورته کـــتونکی په غلا غلا وي
عــــــبادت نه ده ګناه ده دیره لویه　　　که طاعت حقـــــیقی نه وي د ریا وي
چوکی نه ده شخصیت دی د ساتلو　　　که چا خپل ځان پیـــژندلی په رښتیا وي
لوی دښمن د شخصیت شخصی نظام دی　　　په نطفه کی یي لا وژني که د چا وي
چه رڼا وی د ایمان د چاپه زړه کښي　　　دخپل وخت فرعون لره لکه موسی وي
څوک چه لوی اخترکوی قربانی هم کا　　　سود زیان د دنیا هروخت خواپه خواوی
نه پــــــتیږی منورفکر مغزو کی　　　نه پــــــتیږی که د چا بدن کی سا وی
که رڼا ده د ښـــــــکلا ده یا د علم　　　سخ د هغه چه دا نا وي یا لــیلئ وي

قبیله پرستی

با داری دي خـــوازاد نه دي قـــبیله کی دي اسیر
خـــــیل او زی نه وتی نشي که وکیل شی که وزیر
دلـته ژوند قبـــیله ئی دي قبیله لکه قبله ده
تـــوجه ورته لري ټول که صغیر دی که کـبیر
فکرخوی قـبیلوی دي تش لباس ئي مـــدني دی
آغا نه دیموکرات کیږي که هـــرڅومره شي تنویر
قبایل اوعـــشایر لاپه قــــــــوت اوزورچلیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــبیلی تـــــقویه کیږی مـــــلیت خوارو حقیر

جنګ جـــګړې د قـــبایلو په قانون کله حل کیږی

تـــــش په ښار کی په څـــوکسو قوانین لږې تا ثیر

یو غلجی بل درانی دې څوک تاجک دې څوک ازبک

د افغان له کورو کلې خدایه ورک کړی دا توپیر

شته په هر قام کی ګوندونه په یوه خیل کی خیلونه

شوه ټوټې ټوټې قومونه که مســـــعود دی که وزیر

فرقوی تعصبونه ګوره ورځ په ورځ زیاتـــــیږی

یو هم نکړی په دې کار کی نه تاخیر اونه تقصیر

چه اساس قبـــــــیلوې وې او احساس خاندانی وی

په ولــــــس یی نظر نه وي په خپلوانو وی زهیر

د ملت په نامه باندی قـــبیلی ته خدمت کاندی

که احــمد او که مـــحمود دی ګــــڼه یود بل نظیر

خیال اوفکریی لوی نه دی که ئې نوم هرڅومره لوی وی

نه پــــتیږی پری پوهـــیږی که اعـــمی دی که بصیر

که تعبض اوامتیاز وی هرڅوغلی په پرده کښی

نه پټیږی پری پوهیږی که اعمی دی که بصیر

فامیلی احساس غـــــالب دي خویشخوری کله پـــتیږی

که هـــــرڅو ئې پټوی څـــــــوک په خبرو په تقریر

یوه کورکی اوســــیږی د یوه کــوریی مه بولــــه

حیـــثیت یی برابر نه دی د بـــا دار او د اجـــــیر

قبــیلوکی صاحبان شـــــــته اغایان اوبادران شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بی قانونه حکومـــــــــت کا خان وبیګ ارباب او میر

نامرئې وزیران نوردي نه دا عین و جیم چه ګوری

مجبور وګڼه هر ګوره دارسمی مـــــــــریی وزیر

حقیقی فاعل یو بل دي دا چه ویني مـــــــنفل دی

دی څه نه کا په ده کیږی که تخریب دی که تعـــبیر

همنوعی که دلتـــــــــه نه وي ده جنسی علاقه ډیره

چه ښه جنس ورته عرضه کا بیا د عرض ګوره تاثیر

که هرڅومــــــــره وی بد مخی مخور او معتبر شی

چه سره ســــپین لری په کورکی یا ښه مخ درمنیر

مه غولیږه عالیجاهه که په خوله درته دعا کړی

جـــوره نه راځی په زړه کی د بډای او د فقیر

خوله په سوک شی ماتولی د سر سترګی ړندولی

خوتړلی نشی ســــــترګی د وجدان او دضمیر

د لـــیکوالو وظیفه ده چه ازاد قضاوت وکا

ازادی اصلی معـــــــــنی ده محررا! د تحریر

عدالت دیموکراسی هم دلـــــــته شوه قبیلوی

او که دغه شـــانته نه وي څوک یې کله قبلوی

د شوری فضا ۱۳دوره

څــــــــه طوفانونه د شوری خړه فضا کی وینم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندرږلی ســــــیلاب سیلی رعد برېښنا کی وینم

څه پېښېږی څه به کیږی ټول حیران غوندی دي

هر یوپه وهم په تشویش او په سودا کی وینم

مترقی او مرتجع یوهم خـــــــــوشحاله نه دي

نه په بډای کښی خوشبینی نه بینوا کی وینم

د ولایـــــــــــــاتو قـــــبیلو د مذهــــبو د ژبو

اخـــــــــــتلافونه تفرقي نشو ونما کښی و ینم

د نوی فکر او زاړه فـــــــــــــکر د قهر ټکر

دلوی بــــــد لون د پاره یسفک الدما کښی و ینم

چه خوری سرونه او په ویــــــــــنو مړیده نلری

قهر آمــــیز جنګونه ډیر په اشتها کښی وینم

چه مونږ یي غوښه اوچاړه کړو د قصاب لپاره

نشم ویلی چه دا لوی فساد په چا کی وینم

له ناپوهی سره ګډ ژړند دی سیاسی مصلحت

پوهي سره مجادله په لوی لالا کښی وینم

څومره فاسد اغراض په څومره لفافو کی دی پټ

څومره فـــــتنې پټې په رمز او ایما کښی وینم

بیا به تازه شي هغه تیر او زاړه زخمونه

د غږ وهـــــــــلو بد اثر په غــــږیدا کښی وینم

د افغانی وحدت په حــــال می زړه رپیږی مدام

بله نقشه د سیاست پــــــــــه دورنما کښی وینم

د اتفاق نارې وهــــــــــــــــي د نفاق اور بلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وستی پټ کښی پټه دښمني زهر دوا کښی وینم

کومی جګړی چه قبایل ئـــي غرو رغو کی کوي

اثر ئي دلـــته د شوری شورو غوغا کښی وینم

که جنګ د اور شیبر کی بل کړی هزاره اوپښتون

د لمـــبو تاوئي د وکیل صاحب وینا کی وینـــم

ښی او چـــپ یو هم اعــــتماد په حکومت نلري

له خـــــــلکو لری حکومت بله هوا کښی و ینم

په ســـیاسي نظام کښی ځـــــومره خلاګاني لرو

دا بی اساسه حکومت بیت الخلا کښی ویــــــنم

پریږده چه ډک زړونه کړی تش د اعتماد د پاره

پریږده چه ډیر څه ووائي خیر دي په دا کښی وینم

قهر که هر څومره زیات ډیری ویـــــنا سره ځی

ډیر لوی خطر د قهر جنو په چپتیا کښی و ینم

د اعتـــماد جـــلـــسو ډیره آتـــشیـــنه ویـــــنا

آخر سرپریږي د دي اور ایری هوا کښی وینم

په چاپسې ځی؟

نن په یوه پسي روان سبـــــــــــــــــــا په بل پسې ځی

کله په ږیرې پسي ځـــــــــــــــــی کله اوربل پسې ځی

د اقتدار خولۍ چـــــــــــــــــه ایښي په هر سر باندې دي

سرته ئي نه ګورې خـــــــــــــــولۍ د قره قل پسی ځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرق د شپانـــــــــــــــــــــه او د قصاب پسونه کله کوی
چه شنه گیاه ئی لاس کښی ووینی قـــــــــــــاتل پسی ځی
رنګ یی کړه ورک چه په خـام رنګ محض جلبل غولیږی
نه ماهیت نـــــــــــــــــه ئی هیت وینی محل پسی ځی
لکه سرسام بـــــــــــــــــی فکره هری خواته لاس اچوی
د تحول په نـــــــــــــــــــامه محض تجمل پسی ځی
ځان غورځوی لـــــــــــــــــه ګړنګونو په یوه اشارت
منده وراخلی هسی نـــــــــــــــــه چه تامل پسی ځی
افتخارات اولـــــــــــــــــــــوئي ګټي مشکلاتو کښی دي
د لوړ همت خـــــــــــــاوندان ځکه په مشکل پسی ځی

نه ګورم

چه کــــــــــرلی اســـــتعمار وي هغو ګلو ته نه ګورم
پردی ساز ته چه ګډیږی هغو ښـــــــــــــکلوته نه ګورم
له هغو ســـــــــــترګو ځاریږم چه پکښی شرم و حیاوی
خدای دي عشق بي پردی نه کا پرتوک ښکلوته نه ګورم
که د فکر ښـــــکارولو یا د حـــــــــــق ویلو ځای وي
د چا سترګو رډولو غاښ چـــیچلو تــــــــــه نه ګورم
په توده مینه چه نکړی دا ســــــــاړه زړونه تاوده ځوک
په تودو تود و خــــــــــبرو تودولو ته نه ګـــــــورم
چه هـــــــــر څــــــه وران ویجاړ وینم کار خراب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خبرو یې چه جــــوړ کړی هغو ځلو ته نه ګورم

دروغ او رښتیا

په رښــــــــــتیا ویلو ډیر زړونه بدیږی

آزادی د فــــکر ګـــــــــرانه تمامیږی

سیاست له حــــقـــیقت سره جوړنه دي

چه دا یوخوشحالوم بل خـــــــــپه کیږی

ښه پوهیږم دروغ خواږه رښتیا ترخه دی

دي خوړوته زما خوله کله جــــوړیږي

داموښږ تول ورته وړانده ښکاروکه ځنګه

چه د شـــــرم کار کوی او نه شرمیږي

په رښتـــــیا چه زوروړنلری سترګی

په رښتیا چه سترګی سترګونه شرمیږی

د هغه قاضي به څه راز قـضاوت وي

چه قضائي خپل حاجت ته منسوبیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا رښتیا ده چه د دروغو مزل لـنډوي
یعنی دا چه سړی ژرځای ته رسیږی
چه د چا په نوکرۍ سرلوړي کاندې
سرله دیـــنه زیات هیڅکله نه ټیټیږی

د درګاه سپي

د صاحب د درګاه ســــپي
د غـــــریب کاله سړی
په نظر کښی یو شان نه دي
یو ئې خـپل دی بل پر دی
د جـــــناب په نامه یادیږی
د لـیـلی د کوڅی ســــپی
جـنـاب نه دی هـــر سړی
که مزدورشی د صاحبت ځوک
له هر چا نه وی بی قـــدره
که ځوک ځان ورته سپی کاندی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صاحب پری خاص نظروی

سړیـــتوب ساتل ګـــــناه ده

په حــضور کښی د بــادار

په نظر کښی د اســتـثمار

هغه سپی چه صاحب کور کښی

په نــعمت او ناز ســـــاتلی

یو سړی د ســــپی خدمت ته

بودجه کښی منـــــظور شوی

نورو سـپـیو غــــوندی نه دی

له مـــــــزدوره معـتـبر دی

د صاحب چه پری نظر دی

صاحب وایې زما سپی ته

د ســـړی په نــظر ګورئ

په ادب کښی یی هـــیڅکله

له انـــسان نه کــم مه بولـــئ

اودس نه ماتوی کـور کښی

ځــــــې د باندی چیرته لرې

چه ئـــې نکړئ چغه کـــورې

له دهــقانه ئی ژوند ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په صابون مینځلی کــــیږي

ډیر خواران او غـــــریبان یې

ژونـــدانه ته هـــوســــــیږي

لکه ســــــپی د یـــورپیانو

نازوی ئې بي بي جــــــانه

چه په ســــپی ده مهربانه

د ســــــپی دا قــــدر چه ولـیـد

بې هـــــمته انـــــــــــسانانو

ډیرو ومـــانه سپـــــیـــتوب

د دنـــــــیا د صـــــاحـــبانو

سړی سپی شوه سپی سړی شوه

د صـــــــــــاحب له برکـــته

او زمونږ له دون هــــــــمته

که انسان اســــــتخدامیږې

عملاً د سپی خدمت تــه

د قانون نظر خو ښه دی

د انسان لوړ کرامت ته

حقوق واړه مساوی دي

د بـــــداي او د فــــقــیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

لاړم دارالــــمجانـــــــین ته

هلـــتـــه و ځو لـــیـــــونی

ډیـــر بی قـــیده غـــړیدل

ژبـــې نه وی په فـــرمان

ازادی وه د بـــــــــیان

په خــــبرو بنـدیز نه و

نه و ډار د څـــــارنوال

د خطر احساس هیڅ نه و

بی پروا و ناطـــــقان

نا خـــبر له این و آن

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدې رنګ په رنګ خبری

بی ادابو بې ترتـــــــیبه

د هر چـا کلام مصؤن و

لکه ځــــــوی د پارلمان

لـــــه قـــانونه په امان

دروازې که وې تړلی

ځنځیر پــیــچ و لــیوني

په نامه شــــــفاخانه وه

هـــــیچا نه باله زندان

بـدل شــــوی و عنوان

له هــغه ځـــــایه چه لاړم

د محـــــبس تورو کو ټو ته

هوښـــیاران لا په عذاب و

تـــــــرینه ښه و لـــیوانیان

دا د عقل دښــــــــمنان

په پښو کی زولــــنی وې

په لاسو کښی اتـــــــکړی

هـــــوا حبسه رڼا نه وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندون ډیر و هر اسان

په بد حـــال کښې و بندیان

مـــــګر ژبې بندې نه وی

ویـــــــنا وه ډیـره ازاده

نه له بند څخه بـــــندیان

نه له اوره پتـــــــنګان

چـــــــه راووتم له بنده

تګ راتګ هر لور ازاد و

هر څوک و پخپله خوښه

غـــــــلامۍ ته و روان

د یوه د بل بـــــــندګان

آزادی د فـــــکـــــرنه وه

ژبې بـــــندی وی له ډاره

په احتیاط احتیاط مجلس کښې

غـــــــــږیدل به وزیران

وایه! چــــــیرته و زندان

په کوم ځای کښې و بندیان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محیط تاثیر

سوزوي مو اوبه هم چه په جوش راشی

اوبه اورشی که محیط ئې وي سـوراور

په اوار بستر کښی سیند درمی ارامه

خوپه چړ کښی یې بیا ګوره شر و شور

په هر څه کښی د محیط تاثیر ته ګوره

وی بې زهره وچه اوبو کښی وي منګور

لوګی اورنه دي پیداخوځوک نه سوزی

د محـــیط اغـــــــــــیزه کله لری مور

(c) ketabton.com: The Digital Library

له یوه پـــښته رڼا او لوګـــی دواړه
د یوه مخ مـــــنور او د بل تـــــــور
د مظلوم د زړه تاو ساړه آهـــــــونه
ســـــــــوزوی دظالمانو کلی کور
د ظالم عاقبت خـــواري له هر چانه
ما ډیـــر خوار و زار لیدلی ظلم زور
ډیر سپاره مستو آسونو غــــورځولی
یزید هم د اقـــتدار په آس و سپور

د دهقان درس

وایې چیرته په کوم ځای کښی یوه د هقان و
چه رستم د زمانی ورته حـــــــیران و
ډیر غـــــــویان یې ستړی کړی وجغ لاندی
په قلبه کی ئې اوبه کړې ډیری سپاری
نری شوي ئې په لاس کښی ډیر یومان و
کار او زیار ته ئې ورکـــړی امتحان و
د خپل مـــــټ او بــــــازو له بـرکـــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هر چانه ئې ژوند ښه کــور ئې ودان و
له نســـــتۍ نه راوتلی و هـــــــــستۍ ته
له وچ ډاګه ئې جوړ کړی ګلــــــــستان و
رســــــــیدلی ئې باغــــــــونه و ثمر ته
د انګورو وړی څوړند شان په شان و
چه ناڅاپه دا د کار سړی رنځور شو
بیاپکښی نه هــــغه زورنه نه هغه توان و
چـــــــه د باغ د ونـــو ونکړه پالـــنه
د زامنو په هــمت کـــښی ئې نقصان و
باغ له دربو له کـــبلو څخه ډک شــــــو
د وحشی بوټو له لاسه هــر څه وران شو
نیستي بــــیرته راروانه شــوه کاله ته
چه د کار ســــړي رنځور او پریشان و
د دهـــــــــقان ووې ای زما خوارو زامنو
له یو تاک لاندی ما ایښی ډیر شـــیان و
اوس ئې ځای ښودلی نشم دومره وایم
چه وړیائې مـــه ګڼئ په قیـمت ګران و
که په لاس درشي نیستی به موشی غوڅه
له روستۍ سلګۍ سره یې دا بیان و

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دهقان زامن د پلار له مرګه وروسته
شپه اوورځ په باغ کښې سترې اوستومان و
د هرتاک بیخ ئې ســـپېره چه څه پیداکړی
پـــه تلاش کښې د موند لو سر ګردان و
دباغ خاورې لاندې باندې شوې خـــوواره
هیڅ پــــــیدا نه شوه د ورکې په ارمان و
پــــــس له ډیرو زحمتو ډیر و خـــواریو
تفاوت د باغ حاصل کښې صد چـــندان و
د دهــــــــقان عملې درس د رمز په ژبه
کړه ثابته چه د تاک لانـــــدې ډیر شیان و
چه د کار سرې جوړ کاندې لـــه بیکاره
دغـــــه پــــوه او هنر کار د دهـقان و

چا څه راوړه او چا څه

چا جهان ته تش کـډو غـــوندې سر راوړ
چا په سر کښې فکر لوی لکه غــر راوړ
چا د شمع په شان خپل کور رڼا کړی
چا سحرغوندې له ځانه سره لمر راوړ
چاته تـندر ځان سره دی مرګ راوړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د باران څـــاڅکو صدف ته ګوهر راوړ

راووړ اِنجې ډېر ناوړه بوی جهان ته

ګل دنــــــيا ته خپل وجود معطر راوړ

يو ښاخ ګوره تش کوتک شو د وهـــلو

بل ښاخ ګوره چه ئې سيوری ثمرراوړ

له يوه لرګی نه دارجوړشوبل يوپّل شو

چا له ځان سره خيرونه چا شر راوړ

چاکړه زياته دښمنی په دی عالم کښی

چا پيغام د محبت د بـــــــــــشر راوړ

د چا لاس کښی تيره توره ده ګواښيږی

چا د پـــــوهې او د فکر هـــــــنر راوړ

چاد خلکو د اميد سترګی ړندی کړی

چا د زړه سترګو ته نوی نظر راوړ

انسانی فکر ئې جګ کړ تر افلاکو

د بشر پـــــوهی لره ئې وزر راوړ

هغه مه هــيروئ هــيڅکله عـــــالمه

چــه عـــــالم ته ئې د مـــينې اثر راوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښکلا مين

ځوک مين په ښکلا ځوک مين په ښـــــکلو
يو په خوله ترى اخلى خوند بل په کـــــتلو
د چا برخه د ښکلا درک و احـــــساس
د بل برخه وى جنسي د لک و تـــــماس
يوليوال وي چه ترى واخلى خوندخلوت کى
بل وى محوه په جـــمال د طبيعت کښى
محــبوبه د هنر مند ښـــــــــکلى معنا ده
معشوقه د بـــوالهوس پادر هـــــوا ده
د چا ســـترګى خارى ستورى او سپوږمۍ
د چا برخه هـــــــــــوسونه خر مستۍ
د يـــــوه نظر په شکل او صورت وې
او د بل محـــــــبوب خـــپله محــبت وې
ظاهر بين په سپين پوستکى مينـــــيږى
سطحى مينه ځى پوستکى ژر توريږى
شکلى وى فــــــانى ښکلا ده بى زواله
بـــى نيازه له ګانو له خـــــــــط و خاله
د ((الفت)) محبوب عرض نه دى جوهردى

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نظر کښی ئې چه ښکلی دی هنردی

څلوریځی

فکر کښی خیال په خیال کښی فکرنیول
معنی ته رنګ ،رنګ ته معنی ورکول
د شاعـــــر کار دي شاعـــــــری وګڼه
د زړه په سترګو خوب په ویښه لیدل

د معنا د زړه په راز ورمز خبریم
دژوندون ښکلا ته سترګی اونظریم
دادلاسه او پښو کار له مامه غواړی
خیال او فکر ته پیدا په شان د سریم

هغه وینم چه یي نورنشي لــــــــیدلی
هغه وایم چه یي نورنشي ویــــــــلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته څوک د حال يه ژبه نه پوهيږی

زه يه ژبه د مآل يم غـــــــــــريدلی

څلوريځی

که رښتـــــــــــــيا نشي ويلی اوسه غلی

دروغ خومه وايه که ځان ګڼی ښاغلی

آس يې مه بوله براق ورته مه وايه

بی لکی خره ته که خر نشي ويلی

يخواکور ګښی بي بي ناسته وه مستوره

تـــــــله بازار ته په سودا يسی مزدوره

اوس بي بي سر توره ووته بازار ته

ده مزدوره د کور ناستي ته مجبوره

څلوريځی

غـــلام عقل غـــــــــلامی لـــره پـــيدا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره پوه په خوی اوبوی دخــپل آغاوي

چه په خیال کښی ئې سباکه یوڅه ګرزي

ده ئې وچولی کښی لوستي ډیر پخـواوي

د آغا ګناه بي بي غــــــوندی مستوره

د مزدورګناه هم وی لکه مـــــــزدوره

بي بي نشی لیدی څوک مزدوره وینی

څه به وایم د دی خـــــلکو له شعوره

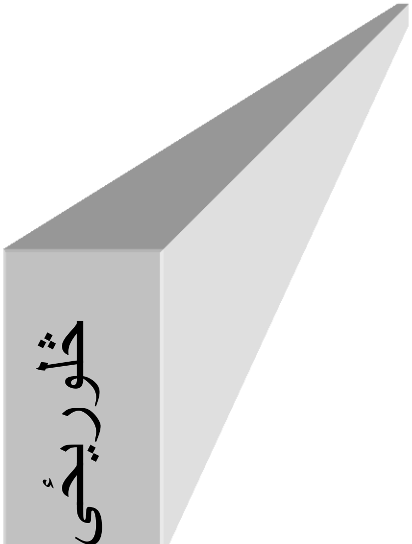

لــــــه ټوټکو غـــــــواړی اثر د مسیحا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــــــتوري غــــــواړی له زانو د هوا
احمق سپي ته وابنه ږدی اوښ ته هډوکی
کـــوي ړوند ته اشارت ګونګ ته وينا

حکومت که قانونی نه وي شخصی وي
دآغا ،آغازاده او د بـــي بـــــــــي وي
کورنی او خیلخانه پکښی خاني کا
قندي ګل شاګل ماګل پکښی خوندي وی

ځان د چا غلام کړه که په نورو باداري کـــوي
سر ټيټول زده کړه که کارونه سر کاري کـــوی
هـــلته زوروړته په ګـــــوندو لاس په نامه اوسه
دلته که فرعون غوندې په مونږ کلانکاری کوی

ته يې چه بد ګـــــنې هغه خلکو ته ښه ښــــــــــکاريږی
تا ته خواږه خلکو ته زهر ونه وترخه ښـــــــکاريږی
چه   په مجلس کښی يی ساتې د سترګوتورشی د قام

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه په قصرونو کی ځای ورکړي هغه غله ښکاريږی

څلوريځی

معکوس شوي اساسونه د هــــــــستۍ
ځکه لوړ مقام ته رسي په پــــــــستۍ
ډيرخه مومي چه له ډيروشيوتيرشي
غلامان يې کړه خانان خان پر ستۍ

هم شعرونه هم کارونه کـــــــړه جوړ
دليک لاولوست مې کتابونه کړه جوړ
دوه پښـــــتانه مې نکړه هيــــخکله
که مې هر خومره مجلسونه کړه جوړ

قهرمان د ســــــــياست دي هر يزيد
ولايـــــت لره په کار دي بايـــــزيد
شاهان فخرد دنيا په تخت وتاج کا
ادهم تــــــاج نه بهتر وګڼه تبعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

قــــــانون وی اول نظر کښی ډیرښاغلی

چــــــــه لانه وی د عمل کــورته راغلی

نقص اوعیب ئې په عمل کښی معلومیږی

خصوصاً که چلوونکی وی نـــــاولی

چه دویـــــنې درجه دې نـــــــشي دنګه

نـــــورڅه مکړه زندګی دې کړه بلمنګه

ژوندون هـــله شی بې مالګی چه سړی

سترګی پټې غوږکړی بنداو ژبه ګونګه

مخالف وي یوله بله حال او قال

په وینا کښی ګوره عکس د مقال

د پښتودا حماسي عالی شعرونه

درته ښئ د پښتون پریوتی حال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښـــــــــــــتون ډير دي تيرايستلی شاعرانو
مغرورکړی په ستايــــــــنو اديـــــــــــــــبانو
که اوس سل ګزه کوهي کښی ښکته پروت دی
ورتـــــــــه ځان ښکاری اوچت له کهکشانو

څلوريځی

لاپې شاپې ځان ستايل غتې خبرې
که هر څووی زړورې زوروري
قوت نه دي کمزوري او بيوسی ده
شاعرانووراغوستی خول اوزغري

ښځه حق لري د ژوند او کار کـــــولو
لکه نرد لــــــــياقـــــت خــــــرګندو لو
په دي شرط چه اهليت وښئ په کارکی
نه چه ځان ښئ په ځان سينــــــګارولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماموريت که په ښه وجه ښه صورت وي

لښسرين پوډر ته به څه ضرورت وي

کار ورانيږی نه وايمه چه څه کيږی

که معيار د لياقـــــــت زيب و زينت وي

د ځان ساتلو پوهه عامه ده هر چاسره ده

هم له انسان هم ځناورو د صحراسره ده

د حـــق ساتلو او د ځان قـــربانولو پوهه

لـــــه اولوالعزمو لويوخلکو د دنيا سره ده

د کار خلک نه کـــوي ډيري خـــبری

د خولي شور کله کوی د جنګ لښکری

چه ســـــــندری جوړوي هغه وي غلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندرغاړې وايې شيه او ورځ سندرې

فــــکرمه بيايه يوى خواته مدام
چه محدود نشي هرلورته کوه پام
مقيد ئې د ګاډى آس غوندى نکړى
له او هـــــــا موئې ساته په اهتمام

څه په کار به د چا هغـــــسې شورى وې
چه د ږيرې واک ئې لاس کښى د ملاوې
کله اور کله اوبـــــــــه وې کله هيڅ نه
ګاه د وســپنو نــينې ګاهى حـلــوا وې

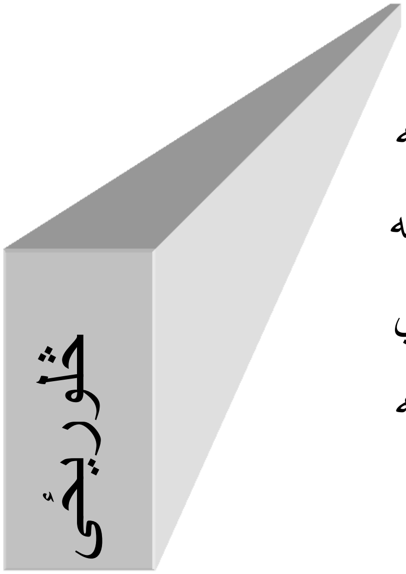

ځــينې ځيــنې تــشوې پکــښى ډک زړونه
ځينې نور غـــــواړې چه ډک کړې تش جبونه
په وينا کښى چپ په رايه کښى چه راست وې
مخـــــالـــــفـــه ئې ده ژبه نه لاســــــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هــرچا هــر ځــه په يو رازنه دي لـيدلی
ځوک يوراز اوځـــوک بل رازدي پوهيدلی
د ګــــــــمان که نه وي حــقيـقـت کښی
چـــا چه نوري دي غـــولولي غـــوليدلي

په جهان کښی چه مردوده باداري شوه
روحاني رنګ کښی راووته پيری شوه
د پيریٔ او مريدیٔ بازار چه سوړ شوه
سياسي رنګ ئې پـيدا کړ ليډری شوه

په ورانکارو چه کارونه جوړوي
حقيقت کښی جوړکارونه ورانوی
ياټکی ياډيــــره زياته سادګي ده
که بتان په بت پرســــتو ماتوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدبینی نه ځی که دید هم لاړ شی له لیمونه د چا
په تن مینځلو خیری نه اوزي له زړو نه د چا
یقین راځي راځي د یو د بل په خـــــبرو باندی
بد گماني نه ځی هیــــــڅکله له مغزونه د چا

په تعلیم به یوڅوک پوه په زیرو زورکړی
بی هنره به صـــــــاحب د کوم هنر کړي
ورپه سربه کړي خـولی د پوهـــنـــــتون
باورنکړم چـــــــه بدل ماغزه د سر کړي

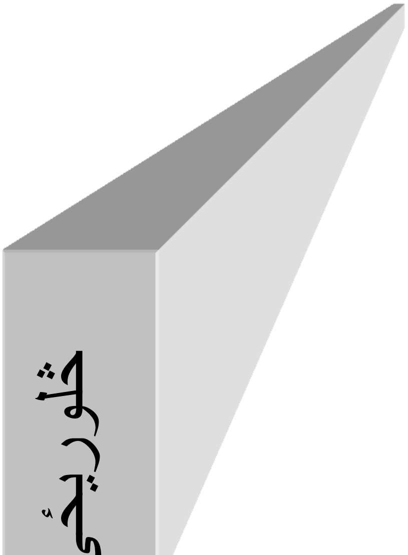

له ځـــانه لرې شه چه ځان ووینې
جهان نه اوزه چــــه جهان ووینې
نه ډیر نږدې لیدی شې نه ډیرلرې
نه به تورتم نه ډیر روښان ووینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو بیکاره اوناکاره به کاردار کــړي
یوبی واکه اوبیوسه به واکدارکــړي
د یابو زین افساربه کــړي د زرو
ګمان نکړم چه بدل به ئې رفتارکړي

داعادي کـــــــــــتابي پو هه چه یادیږي
په لیک لوست باندې هرچاته حاصلیږی
دماغي انـــقلابي نـــایابه پـــــــــوهه
کله کله کـــــوم شاعر کښی پیدا کیږي

وژله یــــــــوازې د تیغ کار نه دي
مار هم قاتل دي خوخونخوارنه دي
چه بشری کــــــــــرامتونه وژني
هغه ګڼلی چا خـــــونکار نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

که انسان د خیټې نوم وي نور ښـــه نه وي
پروا نشـــــته که پراته ورته واښـــه وي
که دماغ سترګی غوږونه زړه او روح وی
بی هـــــــنره ژوند به بلمنګه سابه وي

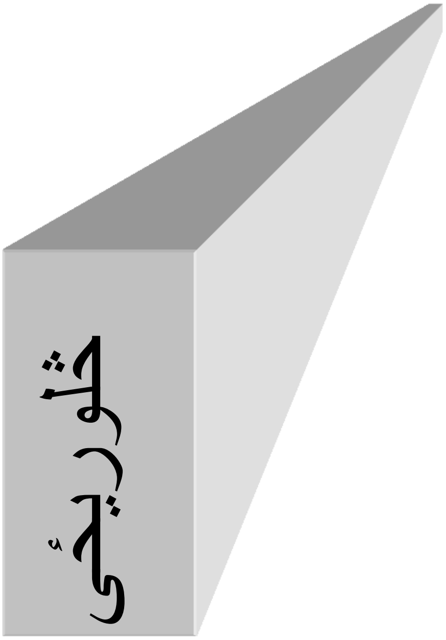

که هرڅومره غولیدلی عام نـــظروې
ظاهربین ساده سطحی اوکـــورکروې
که هرڅومره ښه منقوراوبد منظورکا
بـــیا يې هم قـضاوتونه معـــتبر وې

چه شوتله په آخـــورکښی وي واښه وي
چه په مالګه په کاسه کښی شي سابه وي
د انسان د ژوندون مالګه کیـفـــیت دی
فــرق يې نه وي له حیـوانه که دانه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعربوسه غـــــوارې کنځلو سره
نه غوارې قـند مخلوط له ګلوسره
کابـینه غـوارې اعتماد له شورائ
له سـپکو سـپـــورو بد ویلو سره

د ظالم د زړه چول کار د موسی و
پکښی رحم اچـــــول کارد عسی و
ورکـــــــاوه یوه ظالم بل ښه کاوه
یو د عدل بل د مـــــــیني رهنماو

پیرکه خس دی بیاهم خپل مرید ته بس دی
مریدان دي ډیرکــــسان که پـیرناکس دی
له مریده بندګی د خـــــــــدای مه غواړه
که له خدایه ورته ګران پیر یو په لـس دی

عقل هروخت د ضعیف دلاسه امسا ده
له قوي سره کـه نه وی ښـــه پروا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوډ اوړوند بـــې امسا نشي ګـــرزيدلی
تفنن د پـــاره لاس کښی د بـــــــينا ده

په ضعـــــيفه اراده عــقـــــــــــل حاکم وي
کـــــــه قـــوي وه اراده نوبيا خـــــــادم وي
د بـــشر خـــــد مت ته عــقـــــــــل پيداشوي
په دی شرط چـــه روغ وجوړصحيح سالم وي

څلوريځې

عــقـــــــــل ګوري ارادي ته د انـسان
چه تيری کوي که چا سره احـــسان
اراده چه هر څه غواړی اوکوی ئې
دي پيدا ورته دليل کړی اوبـــرهان

غلامي د ذهن نه ځي له انــــــسانه
د ماغ کله ازاديږی په اســـــــــــانه
نه ورکيږی غلامي رنګ ئې بدليږی
ځي بدن نه مګر نه ځي له وجـــدانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیاست که په اسلام هم مـــتکی وي
که هرڅومره پرهیزګاراومتقی وي
باهم هیڅ صرفه په قتل وقتال نه کا
مقابل کښی که امام د دین علی وي

شمر نوم دهرظالم د اقـــــــــتدار دی
چه لوی شـــوی په کاله د سرکاردی
په حسین کله لاس نـــــــیسي یزیدان
اقتدارکه مسلمان وي هم خونخواردی

یوغلام دي داوهاموخـــــــــــــرافاتو
بـــــــــل درسم او د رواج اوعنعناتو
په دنیا کښی خوسل رنګه غلامي شته
د شهرت غـــــــــلام بنده د مخلوقاتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځۍ

مجلسونوکښی ښه کيږی تـقريرونه
تنهايي کښې پيداکيږی لـــوړفکرونه
چه هم فکر هم وينا دواړه عالی شی
اجتماع او انــــزوا دي دوه وزرونه

که په چاباندې غـــــــــــالبه تنهائې شي
ژوند بيخونده شي چه محض دانائې شي
که بخيی په جمعيت کښی شي څوک محوه
خوښي زياته شي خــــــو کمه بينائې شي

يوه ښکلی ښايــــــــــسته پری پيکره
بله توره ناشولته بد مـــــــــــنظره
کميت کښی يی فرق نشته کيفيت دی
چه يوه ئې کړه بلا بله دلـــــــــبره

ګونګ مې خيره ړوند مې اوازپيژني
کله مې دوست غـــوندې غمازپيژني
چا په يوراز چا په بل راز وليـــــدم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما اصلي راز اهل راز پـــــــيژني

چه د چا فکر منفي نظر مــنفي شي
عملی جنبه شي ورکه فـلسفی شي
د شبنم طوفان ئي مخه د کارنيسي
د   لمدو ختيوخو لږ اوبه کافی شي

ذره بين عقل ته هـــــــرڅه ډير غټيږی
وړه پچه ورته لوی پيچومي کـــــــيږی
تيټ وپاس ورته مهيب کاندی خپل وهـم
د مږک سوري ګړنګ ورته ښـکاريږی

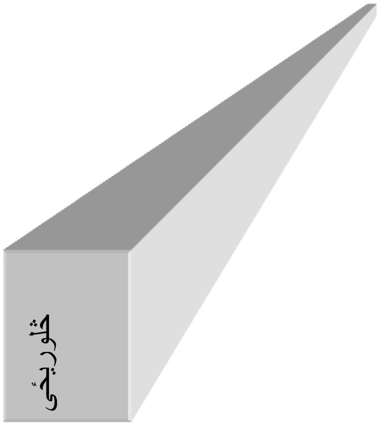

بتان چه مات کړی بت د ځان جوړوی
ځان نه ولي بل نه شيطان جوړوی
مريدان نيـــــــــــسی د الله په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا ترينه ځاـــــنته بندګان جوړوي

په احسان غلاموي چه بل احــــسان
بيا دعوه کوي د خير او داحــــسان
دا که ستا بشر دوستي وي بشردوسته
لا به څکړي که ليوه شي يا شــيطان

خوښ مې دى لوى مجلـسونه شورائي
يا د فــــــــکر په عالم کښى تنهائي
د ملګروخاص مجلس ته خوشحا ليږم
خوښ مې نه ده مجلسونه هــــرجائي

ظالم خــــــوب کښي ډير په زوره خريده
دي ويده و خو را ويښ ئى کـــــړه ويده
دايې خوب دي چه نورخوب ته نه پريږدى
لابه څه کړى که له خـــــــــوبه ويښيده

په يــــــوه ډوډئ مړيږى قـــلـــنـــدر
په ملکـــــونونه مړيږى سکــــــــندر

(c) ketabton.com: The Digital Library

که څوک پوه شي بډای وږی فقیرموړدی

له بـــډای سره تل جوع الـــــــــــبقر

یووکیل ته ځــــوی ویل چه ولی پلاره

کارته نــــــه ځي تنخا اخلی له سرکاره

هغه ووې چه په کار او په خد مت خو

تنخا ګانی مــــــــزدوراخلی له باداره

مونځونه کړی خــــــو یوهم نکړی داســلام دپاره

حج ته د خــــــدای دپاره نه ځی ، ځی د قام د پاره

هرڅه چه کــــړی د قام لیډر اصلی منظورئې داوی

چه په ولس کښی شي مقبول د خاص وعام د پاره

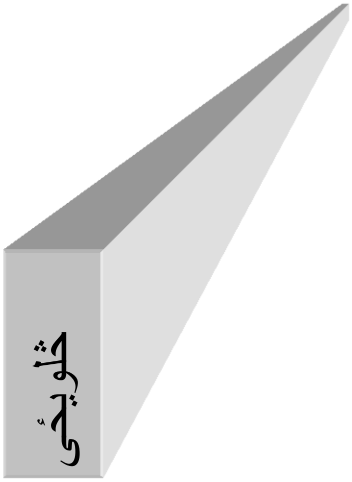

چه وکیل تش کاندې زړه جب ئې ډکیږی

چه وزیر تـیــــــتوی سرځای ئې لوړیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وزیرلمــــنی لاندی مــــــــــــــــرداری
چه وکیل کاندی خوله وازه مـــــعلومیږی

خوار غریب خوپه خیرات کله مړیږي
د بډای لـــــــــــــوږه هیڅکله نه کمیږی
د شهرت داقـــــــــــــتدارد عزت وږی
ګنه سترګی چه غــــــــرونه نه ډکیږی

راته ووېل د نـــــــــــــسوارو ټیکه دار
نسوار خوله کښی مانع کیږی د ګفتار
سرکاري ټیکه دار پوه په رمازه کړم
چه سرکار ورکوی خلکو ته نـــسوار

د جــــلال ښایست په ډېرساز و سـامان وي
زیبائي د فقربل رنګه بل شـــــــــــــان وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر ښه ښکاري چه لیس وي پورته شـوي
ګل بید ښه وی چه سر ښکته پریــشان وي

د انسان جــــــوهر دژبې ګویائې ده
هـــــــمدغه ئې زیبائی او دارائی ده
بی له ژبې هیڅوک هیڅ نشی موندلی
دانائی دلـــــــــــــربائی که بډائی ده

په خوراک کښی وي د خولی برخه خوندونه
ساز سرود او ښه نــــــغمه اوري غوږونه
د ښــــــــــایست په ننداره سترګی خوږیږی
د معنی په خـــــــوند پوهیږی د ماغونه

چه جهاد سیاسي نه وی مسلکی وي
سیاسي مراعاتو نه لایـــــــعنی وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریځی

انحراف چه له مسلکه قــبول نه کا
ناکامی هـم ډیره لویه کامیابي وي

ډیر اثر شته د اور ژبو په تقریر کښی
سحر پټ دی د وینا طرز و تعبیرکښی
په اذهانو کوي لـــــــــــــوبې خطیبان
وینا په مـــــد و جزر بم او زیر کښی

د هرچا چه حیوانی قوت زیاتیـــــــــــــږي
نفس شیطان لره هغو مره مغلوبـــــــیږی
که څوک غواړي چه غالب شي په شهواتو
په مړښت نشی دا کار په لوره کـــــــیږي

کموي روژه غــــــــوښتنې شهواني
مضمحل کړی هـــــــــوسونه نفساني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روژې غایه همدغه شي دي ځکه

روژه نه نـــــیسی صغیر شیخ فاني

چه محروم نشم د ښه ژوندون له خــــــونده

خلاص مې کړه خدایه! د حرص حسد له بنده

له دوستانـــــــــــــــوسره زه ښه یم پخپله

لـــــــــه دښمن سره مې ته ښه کړه خاونده

خلک ودونه کوی په ډول په نغاره

فحاشی کړی ډیره پته کـــــــناره

د زاهد پټې ګناه لری تـــینګ ستر

عبادت زهد و تقوایې وی ښکاره

څوک خپل فکر ته ملګری لټوي

څوک ملګروته خپل فکر بـدلوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريځې

چه خاوند د عقيدې وي په رښتيا
عقيده له چا نه نه قـــــــربانوي

په دوستۍ کښې دښمني خـــــــوغداري ده
که ښه نوم وربانديې ږدې نو هوښياري ده
بد ښه کيږي ښه بد يږی په خــــــــــبرو
په وينا کښې خو همدغه ساحـــــــرې ده

داسطحي خــــــبرې باد وړي برباديږی
چه خبره وي عــــــميقه پاتی کـــــــيږی
سطحي مه اوسه ډير زيات که عميق شې
په خـــــــــبرو دې بيا خلک نه پوهيږی

په منطق اواستدلال حق باطـــــليږي
ياباطل د حق په ځای باندې دريږی
فلسفه عقـــــــــل او پوهه هغه وايې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه انسان ئې په ويلو خوشحاليږی

راغوندېږی ډير عالم په مداري
ياچه غم وي يا ښادي او سيالداري
که څوک خلک راټول په يو ملی هدف کړی
ديته وايئې قيادت او ليډري

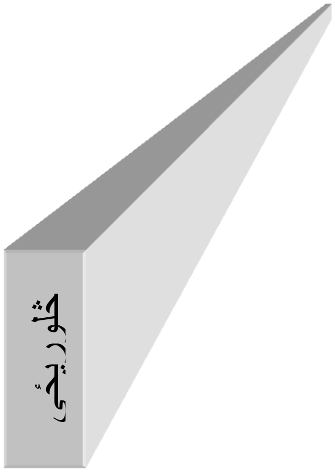

څوک په کارکښی لاس پښی کاندي ستومانه
د چا زړه ،روح او دماغ وي سرګردانه
دا د تن نارامي ډير درته ښه ده
که دي ورکه نارامي کړه له وجدانه

توره ئې اخيستی لاس کښی نه ده توريالی دی
خوب کښی ئې هم جنګيدلی نه دي بريالی دی
داسي تش نومونه دلته ډير مونږ اوريدلی دي
رنګ ئې د ليدونه دي هو نوم يې ګلالی دی

چه په ډيرمشکل پيدانوی معنا کړم
په ډير زيات کوښښ يې ښه طرزکښی اداکړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

وایم اوس ئې پوهیدو دپاره چـــــــــــــیرته

خلیلی مجروح پژواک یا بل پیـــــــدا کړم

چه زورنه وي ضرورت پیښ شی دلیل ته

چــــه دلیل ئې وی کمزوری ځي تاویل ته

زوروورته څوک دلـــــــــــیل نشي ویلی

دلیل وایه! مساوي یا کوردلـــــــــــیل ته

آزادي که خــــیراتی وي یا د چـــا مهرباني وی

افتخاربه پري ونه کا که هــمت یـــې افغانی وي

قرباني چه پکښي نه وي هغه کله لـــوی اختروي

آزادی سره ترلې ډیر ه لـــــــــویه قـــرباني وي

خوښنه دې چه غلاکړی که فحشا اوکه سودونه کړی

چا ته جاسوسي کړې که په چاباندی ظلمونه کړي

دلته د عمل آزادي هــــــــــر چاته حاصله ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردې د وهـــودي که آزاد ازاد   فکرونه کړېږي

نه ئې زړه کښې صداقت، مينه وفــــــا   شته
نه ئې سترګو کښې څه شرم او حــــيا   شـــته
سياست لري څـــــــــومخه څـــــــواړخونه
وخت په وخت ئې خوله کښې سل ژبې ګوياشته

په سرکار قد رو قيمت ګوره په کار دی
کـه کار نه وي محض سـرڅه په کاردی
د کار دار تول اهـــميت ګنه په کار کښي
بيکاره کار داربل شی نه محض دار دی

که وی شعر لکه درښکی آبــــداره
د صنعت هنراوفن عــــالي شهکار
ورته غوړمه نيسه هيڅ آزاد فطرته
که پکښی د غـــلامۍ وی څه اثار

بايد شعرشعورخلاص کړی له قيدونو
ترقۍ لـــــــورته رهبرشي د فکرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوهاموخـــــــرافاتو بتان مات کړی

وی منکر دزوراو زر د قـــــــــدرتونو

که طاعت اوعبادت هرخـــــــــومره کم وي

خداي دې نه کا چه شریک پکښی صنم وي

پـــــــــــه ریا چه د مخلوق د پاره کیږی

که شــرک نه وي له ګناه سره به سم وي

که بې رنګه بی ریا زهد تقواوي

له ټګی برګی چل ول نه مبرا وي

څوک يې کله بازارونوته را باسي

سود سودا لره خوزهـــد د ریا وي

که په پوهه مشهورشوي افـــــــــــــلاطون

ترهغه شهرت کم نه دي د مـــــــــــــجنون

شهرت نه غوارړی عادی ژوند بلکه غواړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا په سر تاج یا سرایښی په زنـــــــګون

داچه څـــــــــوک څه شی له چا غواړی ارزان
حقیقت کښی خـــــــــــــرڅوی ځان په احسان
ګران ارزان دی ارزان ګران دی که څوک پوه شی
په اصلی قـــــــــدر و قمیت باندې د ځان

څـــــوک چه له عشقه ناقـرارنه وي
پـــــــوه په معنی د انتظار نه وي
غم راوبښ کړی او پوه کـړی نه وی
عـقـل ئې بینا زړه یی بـیدار نه وي

خوندئی نه وی چه ژوند مـحض دانائی شی
بی معنی شی که یـــــــوازی عیاشی شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کم و کیف خوند او معنی جلال جـــــــمال
چه په ژوند کښی شي پیدا ژوند انسانی شی

که می ژوند وي د زندان تورو کوټو کـښي
که تک تورشم د سکرو په معدونو کـــښی
که مې سترګې شي ړندې یم په تورتم کښی
بیاهم غواړم د حـــــیات اوبه تیارو کښی

زړه شي خوښ چه سترګی وګوری ښکلاته
چه زړه ښه شي نوخوله جوړه شی خنداتـه
خوږ اواز د غـــوږ له لاری راځي زړه تـه
داحـــــال مـه وایه کاڼه او نابـــــینا تـه
بی ستره شــــــــولي ښځی او جونه
هم رشــــوتـــــــونه هم شهوتونه
ښکلا بی ستره مینه بــــــــــی ستره
محکوم په ستر نرنر فـــــــــکرونه

بزرګی خونیک عـمل زهـــــــد تقواده
هسې نه چــه پـــــــه نژاد نسب بناده

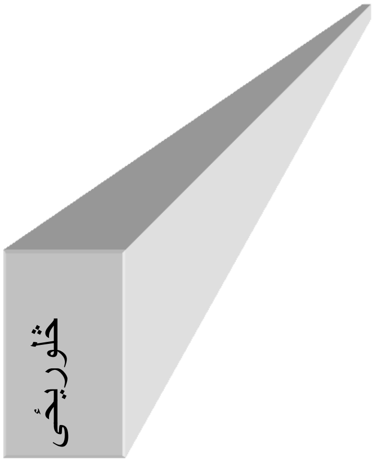

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چه چانسب نژاد پـــــــــوری تړلی

نژادی تــوپیر یٔی ښه ســــــــــمه معناده

لغمانی

نه دی بد تمام غـــــــــلجي یا درانــــــــي

یا ازبک یاهـــــــــزاره یا تــرکمــــــــــنی

نه ټول ښه دی نه ټول بــــــــد دي ولسونه

دې قـــــانــــــــون نه مستثنی دي لغماني

شخصي نظام چا ته ډیر خـــــــه ورکوی

چاته خپل حق هم پوره نـــــــه ور کوی

کله د چا مخ ښکلــــــــــــوي پــــــــه مینه

کله بیا ګوره سوک په خـــــــوله ورکوي

هـــــــــرزرداركـــــوره دزرومالک نه دي

لکه هرپه سلوک پوه چــــــه سالک نه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا طالب که هرڅومره فقیروي
فقیر نه دي د سرو سپینو تارک نه دي

شخص که هرڅوک وي د ځورځوحاکم وي
د ده ظلم وي ځورځې که ظالم وي
خدای دې نکړی جامعه په ځان ظالمه
چه دا ظالم هم قایم وي هم دایم وي

دي ملي فرهنګ اساس د ملیت
هم ملي ثروت دی هم ملی قدرت
شعری پانګې دی ((الفت))ډیرسهیم کړی
په دولت کښې د کلتوراوثقافت

د یوه خوله سپی د بل سپی د درو
وی بیباکه خوله د سپکو زوررورو
یوچه سیکه سپی خوله هیڅا ماته نکړه
ماتوي خلک ډکي خولي له مرغلرو

تقاضا د جګ اوټیټ نه وی یوشان

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشه! وګـــــوره باغبان او پالیزوان
یــو ټیټ بوټی ته میوی پسې ټیټېږی
بل جګ ښاخ ته دمیوی لوړوی ځان

مچ کـــه پاس د چا په سر ځای ولري
که په لوی دسترخان خوری شکرتري
که دګل په پاڼه ناست وي ګلخانه کښی
بیا هم نشي پرېښودی مردارخـــوري

کـــــه ماشوم لاس کښی نانزکه ګـډ وي
لـــــــویان هم ماشوم په لاس کښی لوبوي
په ولس کړی حاکم لوبې په ده بل څوک
سیـــــاست رانه نانزکی جـــــــوړوي

دکارپوهه خوهم ویښه هم بیناوي
شله نــه وي له عمل سره اشناوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړه نه وي جاذبه لـــــري د مينی
ورسره اخلاقي تـــومنه د تقواوي

څلوریځی

حب اوبغض دوه قوتونه دی انسان کښی
که يوه نه وي بل هم نه وي جهان کښی
هريوه نه پخپل ځـــــــای کښی اخله کار
پام کوه! چه يوهم مړنکړی په ځان کښی

که په ظالم څوک بلوسيدلی نشی
د مظلومانودوست کـــــــيدلی نشی
د خداي د پاره دښمني ده دوستي
خودا دوستی هر څوک کولی نشی

اي فـــــــکرونو دماغونو کښی بنديانو
په عمری قيد مقيد و محکومــــــــانو
رحم نه دی بې رحمی ده که بدل شی
د مرګ حکم په عمری قيد د قيديانو

د بلـــــــــــــبلو پـروازونه وی ګلزار ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزاغـــــــــانو پروازونه وي مردار ته

زاغ مشهوريه هوښيارۍ دي بلبل نه دي

يېڅ يه غورکښی دا حال ووايه هوښيارته

عناد په زړه کښی تـوره لاس کښی کبر سرکښی لري

ډير عــــــــــــذابونه ډير و خلکو ته نظر کښی لري

پټې عـــــــقدې د ظالم تريوتندي کښي غوټه ښکاری

خوله ئې هم سپی ده اوخروړی سپي په درکښی لری

يوشـــــــان نه دي نصيبونه قسمتونه

کاتبانو د ازل کړی فـــــــــــــرقونه

چــا بانکونه دي ډک کړی په ډالرو

چا يــــخــــيلوخـــــدمتونو تاريخونه

د يوه آسـوده ژوند کښی شرم وعــاروي

د بل خواراو ساده ژوند کښی افتخاروي

(c) ketabton.com: The Digital Library

فضیلت اوتقــوئ نه وي ډیر ثروت کښي

ډیر مالـــدارســړی به ډیر لږ ایمانداروي

څلوریځی

یـــوظـریف نقل د هر مجلس و
په لــــطیفوئې خـوښ داولس و
غـلام نبي وځای یې چارباغ و
غني معنی کښی مادي مفلس و

غلام نبی د لغمان د چارباغ د قرغیو د ماهیگیرانو د کلی د ځخه وو او دا یوه درباری ټوکی وو

د شاهی کورنی سردارهاشم خان او

اوس خـــاورو لاندی چه نه غړیږی
تولـــــــــوهیرکړی هیڅ نه یادیږي
غا یب نظر نه غیب شی عالم کښی
خلک د خلکو ژرژرهــــــــیریږي

چا راوړې ځان سره ده بـــــینائې
چا پخپل مخکښی د حـسن رڼائې
چا دښکلو ښـــایسته سترګو دپاره
رانجه راوړه چا د سترګو سلائې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه به مـــــادي ژوند ډير خواروزاروي

چـــــــــه يوازې له معنى سره ئې كاروي

د مـــــــــــــــــادي اود معنى مـــقابله ده

چه هريو شي ډير غالب هغه بل خوارشي

هـــيواد ته مخه چه طوفان شي

ښارونه كلي كورونه وران شي

سره شي په ويــنو ډير ميدانونه

يوه سړى نه جوړ قهرمان شي

چـــه تياره راشي ډيوه رڼا شـــي

ډيوه مړه كـــيږى چه شپه سباشي

د ډيوي ژوند دى توروتياروكښى

مهرويان شپه كښى رعنازيـباشي

دلته هلته لفظ بدليږى اوورکـــــــيږى

معاني په هـــــيوادوكښى نه بدليږى

(c) ketabton.com: The Digital Library

معنی روح ده لــفظ جسد دي د معنی

لفظ مرکيږی معنی بل لفظ ته نقليږی

څلوريځی

که مادي ژوند چــــابدل کړ په مـعنا

پــــــــــوهيدلی په معنی دي د بقا

خودارکار کله شي هغه څوک کولی

چـــــــه راغلی وي مهمل اوبيمعنا

په احتياط احتياط په لاره نابــــــيناځي

ړوند بي لاری نشي تلی که ځي بيناځي

پلي خلک وينی لـــــــــوړی او ژوری

بډايان نه وينی زمکه په هــــــوا ځي

څلوريځی

يوڅه اصول دي ژوندانــــه ته ضـــرور

خوچه ژوند نـشي داصــــــــولومزدور

ايديولوژی بنه ده د ژوند خد مت کښی

نه چه ژوندون ته شي بادار يا تربــور

عـــــــــــقايد که مذهبي که سياسي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه اساس يې محبت بشردوستی وي
په هرئېزم کښې چه وي ترې به ځاريږم
په دې شرط چه تش نوم نه وي حقيقی وي

سياست موچه سرونه لـــــــــــوړوي
منارې موله سرونو جـــــــــــوړوي
سربازي کړی مقدسه مرګ ژوندبولي
سروهي سرلــــــوړوي سرته رسوي

د دين باب کښې روحانی نه دي مادي دي
سيـــــاست کــښې د ملي روح منادي دي
د ملی روحي ځـــومره کړی ســـــــتاينه
خــــــــود دين روحي ســـره عنادی دي

لـــــــــيونی يونس ځنځيرکښی وتړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

موریه کور کښی زولنو کښی وساتلی

نن یه مرګ له زولـــــنوڅخه آزادشو

آزادی ته خـــــوشي نه دي رسيدلی

ملاووې ليونی مرفوع قـــــــلم دي

ګنهګاراومسول نه دي څه يې غم دي

چا ونه وې چه په داسې بـــې ګناه نو

ولی شــــوي دومره ظلم اوستم دي

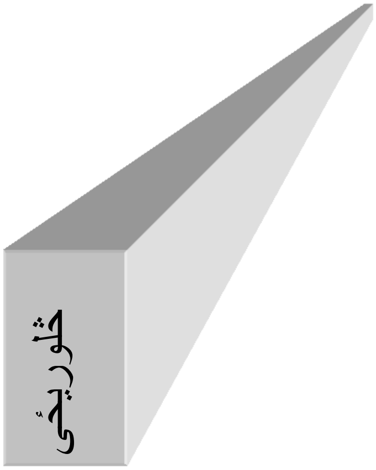

احترام د سرتـــــــــاج نه د مغزو

لوی توهین دي حقيقت کښی دسرو

قيمتي ګوهر يه غوږ کښی د خوبانو

بهانه ده د دولـــــــــــت د اوريدلو

يــــــــــــــــــــوه چاغ رنځورته وويل ډاکتر

دومــــــــــــــــره ډيره چاغي خوري د سړی سر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورڅه مه خوره پس له دی غوښی دځان خوره

چـــــــــــــاغ بدن دي قوی زړه لره خنجر

کارله فــــــــــکره کارنه شي پيدا

ګڼه چـــــرګه او هــګۍ هغه او د ا

فکرکاردي اوکار دې مجسم فــکر

يووبوله ابتداء بـــــــــل انــتها

سيـــاست جاه وجلال دي د روزګار

د ژوندو سابه په مالګه کړی سرکار

خوکه مالګه ډيره زياته شی ياکمه

بيا ژوندون لره مرض شی د فشار

که مزدور خان شي او خان مزدور

مجبور جـــــابر شی جابر مجبور

ظالم بـــــــــدليری خونه ورکيری

نه حــــــــــاصليری اصلی منظور

په نامه باندي چنـــګيز وي که تـــــــــــيمور

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګ يُې سپين وي که تک توروي اوکه سور

رنګ دې ورک شي نوم دې ورک شي د ظالم

زمهــــــرير غـــــــوندی وی يخ که سورتنور

سڼه وســـــــــپنه په سره اورکښی پولاد شي

سره زر اور کښي شی زيورقدريې زياد شي

هـــــــــــــــرنيي دابراهيم مقام نه مومي

دنمرود اور کـښی حاصل ډير لوی مراد شی

څلوريځی

حـــــسد زړه کښی دي حاسد لره سقر

جـــنت دي مينه ناک زړه اوښه نظر

د هرچا جنت دوزخ د هغه زړه کښی

غـــلمان حوری، مارلړم يې خير شر

ژوندی کـــــــيږي آزادي چه مړشی ډار

ډارزندان دآزادۍ هم يُې مـــــــــــــزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرداِر چه زړه کښي وي آزادی نه وی
نظر فـــــــــکر احساس هر څه وي مهار

وائِي مـــــــــــه کوه خبرې کوه کار
بی خــــــبرو کار په کار دی د بادار
دخرکار اود خره فـرق به نوڅه وی
که خرکار لکه خر کار کړی نه ګفتار

کړی قدرتونه حماقـــــــــــتونه
عیبونه ئې بولی خلک هنرونه
چه قـــدرتونه مخ په زوال شی
هـــــنر ئی هم بیا ګڼي عیبونه

ښکلیتوپ که وي مینې بی معنا
د ویر ده د مینی نه ده مړه لیلی
<u>مبتـــذله اوناپاکه ښکلا هیڅ ده</u>
<u>د لولۍ د ښــــکلاشرم وي بها</u>

<u>وایـــــــــــــــــــــی:زینةالمکان بالمکین</u>

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــــــــه ويونکي ئي ووايه !آفرين

که تشناب هرڅومره ښکلي وي جوړشوی

مجبورت دی ورتــه بـــــــــيايي نه تزئن

څلوريځې

که خـــبرې وي د دروغونغاره

لفاظۍ کښې ډيـــــره لوړه مناره

ترينه ښه ده يوپه سله يوپه زره

د صادق ګونګي د ګوتې اشاره

په عادی حال کښی عـــادي غوندې انسان يم

د ژون د چـــــــاروکښی له ډيرونه نادان يم

په بل حال کښی څوک زما په خوله څه وائي

چـــــــــــه بيازه پخپله هم ورته حيران يم

دعــــشق تـــوردی د عاشق د سترګوتور

سربلند شي چه په عشق کښی شي سرتور

په مـــذهـــــــــــــب د سوولوو پتنګانو

د طوبی سيوری نه ښه دی د عشق اور

سياست زورته زيب زينت ورکوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قـــــانونی رنګ د عدالت ورکوي
لـــــــه شخصیت نه حیثیت اخلي
بـــــی شخصیت ته حیثیت ورکوي

بـــــــی طلبه مطلب کله وي جالب
په طالب شې یو مطلوب اوبل طالب
دطلب هڅه کښی پټ دي د عشق راز
پـــــه هجران کښي پټوی ځان مطالب

څلوریځی

ژبه په ویـــــــنا ژوندۍ ده سترګې په نظر
کارخانه په کاراو آژنـــــــــــسونه په خبر
زړه ژوندی په مینه سرژوندی په فکرباندی
ژوند د نظرفـــــــــکر وینا مینې په هنر

وائې چه خبرې لـــــــه خبرو پیدا کیږی
فکرپه وینا کښی زرغـــونیږی اوغونډیږی
څوک چه د خبرونسل قطع په سکون کړی
وژنی معنی فکر د فرهنګ کور خرابیږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چه خــــــــــيری له خبروپيداکيږی

فکرپه خـــــــــبروکښی کړی وده اولويږی

نه وای که خبری هيڅ به نه و په دنيا کښی

هـــــر څوک د خبروپه قيمت کله پوهيږی

که پيداشي

که پـــــــــــيداشي محبوبه ښکلی طنازه

په احـــــــسان اوحسن دواړو کښی ممتازه

ميـــــــــــــــنه ناکه حياناکه لمن پاکه

زړه ساتونکی عشق پالونکی ښه همرازه

نه مــــــــــــغروره په جمال نه کبرجنه

نه د حـــــــــــــسن سوداگرنه چلبازه

په عــــــــــــرفان باندی مينه دل آگاهه

د نظرپه ژبه پـــــــــــــوهه بی آوازه

چـــــه می زړه په يونظر لمبه لمبه کړی

اوآگاه می کــــــړی د عشق له سوزوسازه

چه شـــــــــــي ماته لکه شمع دل افروزه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـــــــــه دنیا اومافیها می کړی بی نیازه

ښکلی شـــــعر کښی به ښکلی مقام ورکړم

تری به جــــــــوړه موسیقی شي دلنوازه

د صـــــــــورت ښکلابه شی معنوی حسن

حقـــــــــیقی عشق به پیــدا شی له مجازه

په داسيِ حال کښی

چه زور حاکم وي ظالم وی مـــــــــشاور
وکیل جــــــــابروی یا وکیل د جابر

حــــــــــقوق دانان وي نوکران دخان

قـــــــــاضی فاسد مفتی فاسق او فاجر

جـــــــــرګه د صلح وی خانان ملکان

هـــــــــریو له بل نه غلطی کښی ماهر

شاهـــــــد کذاب وی مصدق ئی خائن

د حــــــق لیدو ته ړوند ، قدرت ته ناظر

رشـــوت رائج وی واسطه نــــــــافذه

کوی ډیر کار د چـــــــا لحاظ او خاطر

مســــــــــاوات نه وي،وي تبعض امتیاز

حــــــــق ته نظر وی بیخی شاز او نادر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعوه وی مینځ کـــــــــــبنی د فقیر اوغنی

یو ډیر غـــــــــــریب بل د الماسو تاجر

یو د قاضی په وره کښی څوک نه پرېږدی

د بل په وره کښی قاضی هروخت حاضر

یو له نظره د هر چـــالـــــــــــــــویدلی

د بل ساقی ســــــــــتائی غزل کښی شاعر

یو خــــــــــوا خیرن زاړه شکیدلی کالی

بل وی اغـــــــــــوستی لباسونه فاخر

په داسی حـــال کښی عــــــدالت غوښتنه

د حماقت خـــــــــو هم یو حد وی آخر

ښځه

پو هیږی ء!ښځه څــــــــــــــــــوکده؟ضامنه د بقاده

دښځی په وجود کښی مــــــــــــاشوم میندلی ساده

ملګرې دژوندانـــــــــــــه ده منبع د ژونداو روح ده

((القاهاالی مریم))د خـــــــــــــــــــدای حقه وینا ده

ژونـــــــــــدون یٔی دعالم ژوند د مور د ژوندانه ده

هم مــــــــــــــــور د مسیحا ده هم خپله مسیحا ده

ښکلا د دې صورت کښی پیداکـــــــــړه ډیر رنګونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم يو رنګ اوبله رنګ ښکلي د خپل مجنون ليلا ده

آدم نه تـــــــــــردې دمه هرچا ده خوښه کړې

د هـــــــــــر نظر منظوره د هر زړه تمنا ده

چــــــــا دلته پيداکړی څوک ځي پسې جنت ته

ښـــــــايست د جنت حوره بل څوک نه ده همداده

دنيا ته چـــــــــــــه راغلې اول بابا آدم دي

په ښـــنګ ښکلې ئې ولاړه زمونږ بي بي حواده

ملـــــــــــــګرې د سفرشوه ساره دابراهيم(ص)

ښايسته ماريه ځــــــــانته بللي زمونږ مصطفئ ده

د حسن په قصه کـــــــــښې دعشق په افسانه ښکلې

مــــــــشـــــــهوره په عالم ښکلې د مصر ذليخا ده

فـــــــــــــرهاد ته ده شيرنه له هرچانه رنګينه

وامـــــــــــــق ته ډيره ښکلې له هرچا نه عذرا ده

آدم ته درخــــــــــــانۍ ده موسى ته ګلمکۍ

د فتح خـــــــــــان د پاره چه هر څه ده رابيا ده

په سردي د غم پــــــــيتې سړيه!که ډېر دروندوی

چــه ورک دي کړې غمونه د سرو شونډوميکا ده

توښه ده د خـــــــــــــــوښيو د راز راز رنګينو

د ژوند هره صحنه ښکلې دي د مــــــــــخ رڼا ده

سوفيا، تايلر هـــــــنر ښکلې عرفان ښکلې رابعه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په جنګ کښی د میـــــــوند خوملاله بی همتا ده

کـــــــــــوتره شوه د صلح سکندرته رخشانه

د حـــــــــسن ملکه خود زړه جهان ګښی دا ده

کولی شی چه خوږ کړی یا تریخ کاندی ژوندون

هم ډیر لطـــــــیف نسیم دی هم طوفانی هوا ده

کـــــــــړی سپک داوږو پیټی سپره شي په اوږو

د عیش آرام بســـــــــتردی باعث د نارامتیا ده

سبا تیکری کښـــــــــــی په بیګاه بله ډیوه ده

د ورځې مروره د شــــــــــپی بنه ده پخلا ده

اخــــــــــتر کړي د قربانیو او غواړی قربانۍ

وصـــــــــــال یی کله کله د سر اومال بها ده

د ځــو کړي درد سره ئِی د ځوی زیری ملګرو

یا درنګ ساعت ته ویردی یا ډکه خوله خندا ده

په غیر کښی یی ماشوم خوبن هم پلارد ماشومانو

اولاد تـــــــــــــه مربی ده پلروته مربا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلبر او ستمګر

عناد په زړه کښی توره لاس کښي کبر سر کښي لري

کـــــبر جن کله رحم زړه کښی زړه ځيګر کښی لري

شکنجو د ځـــورولو رنځـــــــــــــــولوکار کښی

ډيرعذابونه ډيرو خلکـــــــــــــو ته نظر کښی لري

پټي عقدې د ظالم تريوتندي کښی غـــــوټه ښکاری

خـــــوله ئی سپی ده خروړی سپي په در کښی لري

زورد دنيا که د ښکلاوي په هــــررنګ کښی چه وي

کبر،غـــــــــروروپه ستمګر اوبه په دلبر کښی لري

ښکلی لـــــــــــري دولت د حسن سرمايه د غرور

ظلم و ستم وســـــــــله په کور دتوانګر کښی لري

زلفی ماران که د لــــــــــــــــبران لري مينو لره

تورمار د مارد زهــــــــروآب تيره خنجر کښي لري

که د چــــــــــا زړه دلبر وي وړي او دلبر سره وی

نشته پروا که د لبربا دلــــــــــــبر په بر کښی لري

سياســــــــــــــــتونه ضد په ضد کښی پټوی هر کله

ظلمت د ظلم، د احــــــسان عدل په لمر کښی لري

د دقـــــــــــيانوس د وخت زاړه ار تجاعي فکرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نووځلموته په لباس د منـــــــــــــــور كښې لري

په غلا غلا كتل

پخواد زلفو په تيـــــــــــارو كښې ميني غلا كوله
له پلولانـــــــــــــــــــدې ښكلاپېته تجلا كوله
د ګل په شــــــــــــان وغلي غلي مسيداد ښكلو
پيغلو په شـــــــونډو كـښى نرى غوندى خنداكوله
مابه په غلاغلا كـــــــــــتل تـاته تابه ښكته كتل
خداى دې خــــيردركـړى چه ماغلاوتا حيا كوله
راته دى ځكه نه كــــــــتل چه درته سم وګورم
نظرد خــــــپل منظـــور په باب خدايږو بلا كوله
كه دى كـــــــــــــتلى راته مادرته كتلى نشوه
اعتنا نه كـــــــــــــــــــولو كښى دى اعتنا كوله
د زړه درزازدي راته حال ستا د زړه ډېر ښه وايه
د حال په ژبه دې لــــــــــه ما سره نجوا كوله
په خولى د ست د سپينى خــــولى كه دراته نه كولو
دا سلا ماته ستا د سرو شـــــــــــونډو مسكا كولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حرکاتو سکــــــــــــــناتو دې ډېر ښه پوهيدم
آفرين ما ته چه ئې مـــــــــــــا څه ښه معنا کوله
مادرته سترګو کښی ځای درکړتا په زړه کښی راکړ
خــــــــــو په ظاهر به مو وضع ناآشنا کوله
د شعر بيت کښی می وصال دعشق اوحسن ومـوند
((الفت)) هــــــــــــنر نه بس همدغه تمنا کوله

د مينې او ښکلا نجوی

چه توراوربل په ســــــــپين مخ ووينم غزل جوړم
بل کارمی نشـــــــــــته شهلا سترګو ته کجل جوړم
بکره معنئ ښکلی کـــــــــــومه د هنر په سينګار
د ذوق لـــــــيـــــــلی ته د ښکلأ وتاج محل جوړم
توري تـــــــــياري چه ورکی ګړم د حقيقت له مخي
له عشـــــــــــقه اوراخلم له ځانه روڼ مشعل جوړم
چه افسانه شمه په عــــــــــشق کښی زمانوته يادګار
لکه مجنون ځان نه د عــــــشق ضرب المثل جوړم
چه د چا خيال خاطر کـــــــښی هيڅکله ونه ګرزمه
چه په درشل کښی دی شم خـاوری ځان نه شل جوړم
وصال دې نه غواړم پـــــټ نه درځم په تورشپه کښی
د عـــــــشق په کار کښی زه له ځانه کله غل جوړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زه دې خيال کښې نه يم ته خوزماخيال کښې ئې تل
هـــــــــره شبيه دې خط و خال ښې اوربل جوړم
چـــــــــه نظرونه پکښې بند شي له نظره نشي
لوګې کـــــــوم درته ځان زلفې دې ولول جوړم
دسترګو تـــــوربه دې شم زه که دې زما په سترګو
خپل جمال وليد چه ئې ښــــــــومره مجلس جوړم
چه پکښې مينه او ښکلا فـــکر او خيال کړی نجوئ
د ((الفت)) بـــيت کښې د معنئ رنګين محفل جوړم

د ژوند مرثيه

نـــشاط مړ شو په وجود کښي آرزومړه شوه
دا زما وجــــــــــود د مړو هديره شوه
لکه وچـــــــــــــــه خاده يم په قبر باندي
اوجـــــــــنده مې د لـوخ تن لنده جامه شوه
نه بلبل شـــــــته اونه ګل د ژوند په باغ کښي
خزان وچ کړم ورک مې سيوری او ميوه شوه
که داژوندوي او مــــــرګ نه وي مرګه راشه
د ژوندون خـــــواوس په ما باندې سره شوه
ماد خـــــــــــپل اوسنی ژوند تصويرايستلو
خو د ژوند نغمه د خـــوارژوند مرثيه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښنګه ومه ښـــــــــــنګه شومه؟ خبرنه يم
چه د چاله غـــــــــاړې دغه مظلمه شوه

زړه او ضمير

زمـــــــا زړه زمـــا ضـمير
په سرسترګو دي امير
ښـــــــه چـه وائي هــغه وايـم
که ســندره ده که وير
غـــــوړاوســترګي وينی اوري
د لپـــسند او د لپـــذير
هر څه کـــــړم دزړه په خوښه
که محسن يم کـــه شرير
ښکلـــــــوي رابـــــــاندي زړه
تک سپين مخ بدرمنـير
بل وخت بيا راباندې ښکل ګړی
سپــــــينه ږيره د فقير

زر

هـر صــورت قـــبلوي زر
هـــــيولۍ د خير و شر
خولې ته خوندشې غوړته ساز
حـــــسن ته ښايسته زيور
د شــهلا ســـــــترګو رانجه
هـم عـــــينکی د نظر
د مســتيو سرمـــــايه ده
عـقل فکر دی د سر
هم شراب شي هم کـــتاب
کله عـــيــب کله هنر
بلا دفـــع کـــړی بلا ده
چه هم سپر دی هم خنجر

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاته شهـــــــد چاته زهر   هــم جنت دی هم سقر
د شـــــــاهانو د سر تــاج   خوارغریب لره شی خر
د صــوفي پـــاک جاي نماز   د لـــولی نا پاک بـــستر
زرق و بـــرق د فحـــاشی   د حـــــیا د سر څادر
هـــم مسجد هم مـــیخانه   پرې ښایسته غم واختر

د ژوند د ستور

د ژونـــــدون دود د ستور   کله ځـوي او کله لـــــور
ظلم جـــــبر،انصاف عدل   خیر غوښتنه کله چـــــور
که واده ئې دی که غم دی   د ځاروو په وینو ســــور
په مذهب د جبر هر څوک   پـــیدا شویدی مجـــــبور
ګوډ تـــــیمور کله منلي   ګوډ غذرونه د مــــعذور
ما تـــوي غرور د نورو   څوک چه ډیرلری غرور
د بـــدرنګی په نظر کښی   ښــه مخونه وی مــنفور
د نظر محوه کـــــول وي   د ړانـــــــده ظلم منظور
په ژړا د خـــــلکو خاندی   په غـــموئې وي مسرور
زړه ئې هغه وخت یخیږی   چه جهان کړی سورتنور
ده مــــــړښت د استعمار   عـــــالمي لوړه ضرور
کوم پرهار چه نه جوړیږی   ترې جوړ زخم د ناسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حق ژوند دي حقيقت کښې مرګ او مړينه د منصور
تــر بګني راژوندی کيږی په وژولـــــــــو د تر بور
چه يو کلي په مرګ وران شی ګورستان ئي شی معمور
د يوه مرګ د بل ژوند دي د طبيب ژوند په رنځور

د عشق جنون

د خـــــوشحا ليو رونړ سباوون
تورو تــيارو کښی د غم شبخون
تــحـــــولونـــــو د زمــــــــان
ګردش د ستورو دورد ګردون
د زورو جـــــــــــاه و جلال
مــــال منال د فرعون قارون
دم اودعـــــــــــا د پير وفقير
قهر او مهر د هـــــــــمايون
نصيحتونو د حکــــــــــــــيمانو
عقل او فکر د افـــــــــــلاطون
په ما ونـــــــــــــــکړ هغه اثر
چه په زړه وکړدعــــــشق جنون
کړمه له هــــــر څه زه بې نيازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه کـــــښی سازونو د ارغنون

ګنج ددولـــــت می په خرابو کښی

وموند چه عشق کړم خراب زبون

هــــنر دشعـــــــــــــر راعطا کړ

ګلګون رخسار په ،ډیر جګرخون

د شعرتورو کښی وینم ګــــــورم

د سترګـــــــــــو تورد، مجنون

دسترګـــــــو تورد ،لیلی مجنون

بصارت شولوبصیرت زړه کښي

د سترګو نور دي دزړه مضمون

په اکســـــــــــــيرباندي د محبت

د مهرويـــــــــــــانو په يو افسون

زه بيخی بل شوم بل مې جهان شو

بدل می يـــــــون شوبدل می تون

ظاهري نه دي جـــــسماني نه دی

څوک لـــــــيدی نشی زما بدلون

زه هغه نه يم اوس چه پخـــوا وم

دي زمـــــــــا کله زما پرون

ما ولـــــــــيد بل چا ليدلی نه دي

له خپـــــــــله ځانه د ځان بيلتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

((الـفـــــت)) موندلی فیض له الفته
ښه ده چـــــــه نه دي د چا مرهون

حسن او نظر

حـسن دې کــــــه ډیره تجلی لري
ړوند د مـــــــهرویانو څه پروالري
چیرته چا لـــــــــیدلی اوریدلی دي
داچه ښکلی نـــــــــازېه نابینا لري
نشته شکلـــــیتوب که بینائی نه وي
سترګي دي چه وائی یار ښکلا لري
تورتیکری دې تورزما د سترګودي
ځکه زما ســــــترګو کــــښی رڼا لري
سترګو کښی دې ځای دی که هرځای کی ئی
سترګې تور د سترګو کښی لیـــلی لري
وایي ستــــــــرګې ډیر څه په کتلو کښی
غـــوږ یې ناوري زړنو کښی غوغا لري
نه ده بـــي ادبــــه د لیـــــــمو ژبـه
سترګی خـــــــوله سترګو نه حیا لري
حسن او نـــظر په شهلا سترګو کښی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل اثـــــــــر بل کیف بله ادا لري
کله وي ښـــایست په ړوندوسترګو کښی
حسن ځـــــــای نظر کښی د بینا لري
مینه د ښـــــکلا ، ښکلا د میني ژوند
بی نظره حـــــــــــسن څه معنا لري
یو که نـــــه وي بل ئې کله تمنا لری
خیر دي کـــــه دي حسن له نظره شوه
بی نظره حسن څـــــــــــه معنا لري
مه پټوه ستــــــــــــرګی زما سترګونه
سترګی پـــــــتول خومره ګناه لري
ژوند غړوي ستـــــرګی پټوی ئې مرګ
وګوره! ژوندون څـــــــه تقا ضا لري

اولواالابصار

عارفـان د زړه په سترګو ګـــوری یـار
د ســـــــــــترګو باندي پیژنی اغـیار
حایل نه دي هیڅ حجاب د زړه د ســـترګو
نه ئې مخه تـــــــــیاره نــیسیي نه غبار
لمر تري نـــــــشي پـتولی توري ویځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه حـــــاجب ګرزی مـــانع او نه حصار

صاحبـــان د زړه ،دزړه په غـــوږواوري

آوازونه د سکـــــــــوت او د پـــندار

چه ولاړوي تـــــوله شـــپه قایم اللیل

ورته یـــــو وي د دنـــیا لیل و نهار

د حال ژبه وائیي حال د صاحب دحال ته

په دې ژبه پــــــــوهیږی اولواالابصار

په رښتیا چه بیـــــــــدارشوي له غفلته

مرګ هم نه ویده کـــــــوي هغه بیدار

زړه ازا ر د صاحـــــــبدل شي چه زیارت ته

کله ور شي دل ازارمــــــــــــــردم ازار

چه مالک د خپل ژوندون وي مرګ ئې نشته

مري هغه چه یې ژوندون وي مســــــــتعار

فـــــــیض رسان او الهام بخش دي د ژوندیو

ګازرګاه کښی د هـــــــــرات د پیر مزار

ډیـــــــر نـقشونه محوه شوي محوه نشو

په افکارو کښی د ده نقــــــــــش و نګار

صورت سینګار لږ وخــــــــت بیا زایل شی

زوال نلری معنـــــــــــــی په روح سینګار

الئهي نـــــــــــــامه یې دردي بې نظیره

په نظر کښی په غـــــــوږو کښی د روزګار

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل میدانه د عـــــــــــرفان یې دی وهلي
چالـــــــــــــیدلی دي بل داسې شهوار

تش د قال خاونـــــــدا خونه و د حال هم و
ډیر یې حاله کړه په حال د ده ګفـــــــتار

د دین لاره شوله هـــــــر لور ته ازاده
چـــــــه ملګری ئې د لاري شوه انصار

د قـــــدم نقش یې د دین لاره کښی اوس هم
راته ښئي ګازرګاه اوپـــــــــاي منار

شهداء الصالحین دي د دین ستـــــــــوري
او تمیم انصار ېکښي شمـــــــس النهار

د عرفان لـــــــــــومړی قدم هغه قدم دي
چه دنیا کړی پــــــښولاندې نفس مهار

اخلاص دي رهـــــــبر د لاري د عارف
د دنیا توښه تـــــــــري ورکه کاندې لار

چه خوب پریږدی غفلت پریږدی راحت پریږدی
باطنی احســـــــــاس شعور یې شی بیدار

طریقه د صـــــــــــوفي لار د ښاروونه ده
نه د لاره د مـــــــــــوټر او تیز رفتار

ده د فـــــــــکر ،ذکر،زړه او نظرلاره
غواړی صـــــــــبر،قربانی ،جهد وایثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوچـــــــــــه نکړی غرور کبر پښو لاندي

ترمطـــــــــــــــلبه نه رسيږی کلانکار

له فطرته ســـــــــــالک راغي وارسته

آزاد قــــــــــــــيد نه د درهم اود د ينار

حرازاد دي څــــــــوک چه وی ازاد منشه

چه يې نور آرازدي وه دي احــــــــــــــرار

د صوفې سترګی مـــــــــړې زړه ئې موړ دی

که هرڅـــــــــــــومره وي په نس وږی نهار

مالګه نه څــــــکي د چـــــا نمکخورن دي

زړه غـــــــــني او مستــغنی نفس ئې ډير خوار

ژوند يې نــــــه دي د هــــــوا او د هوس

بی هــــوا وي د عـــــــــارف دار و ديار

زړه ئې پاک طـنيت ئې پاک نظرئی پاک دی

په غسلونـــــــــــــــود توبو اواستغفار

له عيشونوله خـــــــوندونو ئې زړه موړدی

غبطه نخوري کـــــــه هر څه خوري دنيا دار

يو خوړلو بل خـــــــــورولونه خوند اخلي

نه خوړلونه خــــــــــوند اخلی روزه دار

د عارف خوند ونه نـــــه نورد نورونو رد دي

د نيکی پـــه مــــــــــزه پوه دی نيکو کار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خوند چــــــه لــــــــري جام د شهادت

بی شهیده څــــــــــــوک تری نشو خبردار

هره خوله کله ده جـــــــوړه هریو خوند ته

اخلی خوند فـــــــــــــداکاری نه فدا کار

د عارف زړه کښی یوازی د خداي ډاروی

شرک يې بولی که ئې زړه کښی وي بل ډار

بې له خدايه چـــــــــــاته سر ټيټوی کله

که ئې سر له تنه غـــــــــــوځ کړی اقتدار

ادهم سر د دولت تـــــــــــاج ته ښکته نکړ

چه یی سرئی کښی خـــــــیال پیدا شو د دلدار

بی زواله پـــــــــــــــادشاهي کاندی فقیر

حقیقی فـــــــــــــقیر ته ټیټ سر د تاجدار

د محمود باغ سپیره ډاګ شوغزني وران شو

حدیقه د سنــــــــــــــــــــآئی هزار بهار

بلخ وران شوي نه ئي جاه نه ئې جلال شته

مولانا جـــــــــــــلال الدين دی ګوهر بار

لاتر اوسه ئې د نـــــــــــــي اواز غوږوکښي

وایی زړنو ته د عـــــــــــــشق خفی اسرار

د هرات زاړه اثار په ورکـــــــــــــــيدو دي

د خواجه انــــــــــــــــصار اثاردی فیض آثار

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیروی زمانه ډیر خــــــــــــلګ له خلکو
هیروی نشي هــــــــــــــــیری د ده یادګار
نه ورکیږی نه ئې څـــــــــــوک شی ورکولی
باقیات الصــــــــــــــــــالحات رانه افکار

خبرنه و

یوه بل نـــــــــــــــــــه په ډیر لیازاوامتنان
څه شی واخیـــــــــست له اصلی نرخه ارزان
خریدار لـــــــــــــه حده زیات و ډیر خوشحاله
ډیر ئې مانـــــــــــــه په سر ، سترګو احسان
ویلې تل به وي ستـــــــــرګو کښی نیکی ستا
ستا نیکی به هـــــــــــــیره نکړم په هیڅ شان
بل چا ووي خرڅـــــــــــــوونکی ته چه ولې
تا په دي سودا کښي ومـــــــــــــــانه تاوان
ددنیا سودا خـــــــــــــــــوده د سود دپاره
کوي ګټه پکښی هـــــــــــر وخت هوښیاران
چه ئې ګران واخلي او خرڅ یي کړی ارزانه
هر سړی پرې کـــــــــــــوي حکم د نادان
په خُواب کښي ورتـــــــه ووې خرڅوونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشکل کار دی پـــــــیژندل د سود و زیان

ګټه ماکړې هـــــــــــــغه دي غولیدلی

نه ویني ته هغه ســــــــــود چه وي پنهان

ما په لړ.غـــــــــوندې تاوان چه ته یې ویني

ډیر ارزانه دي اخـــــــــــیستی یوانسان

د هغه ګمان و دا چه یـــــــــو څه اخلي

خبرنه و، چه په ماخــــــــــرڅوی ځان

اقتدار

چه ئې ځان د خلکـــــــــــــــو کړ علمبردار

چه ئې نه و لامـــــــــوندلی اقـــــــــــــتدار

چه له قهره آمریــــــــــــــــــت ته ریږدیده

چه ئې لاړې توکــــــــــــــــــولی په دربار

چه نظام یي دهــــــــــــــــرڅه مسّول باله

چه دښمن ئې د اولـــــــــــــــس ګاڼه سرکار

چه ئې نه وه د ښمــــــــــــــینی آشتی پذیره

چه ئې هر حکــــــــــــــومت وباله غدار

چه راټه یې تمـــــــــــــــلق د درباریانو

چه دیو تن ټولــــــــــــــــواکۍ ته و په قار

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه غلیم و د بـــــــــــــاردار او باداریَ

چه ئې خلکوته نه غــــــــوښتلو خدمتګار

چه قدرت ورغـــــــــى لاس ته اوکاردارشو

چه چوکۍ داقـــــــــــتداروركړه روزګار

چه حاکم شو چه رئیـــــس شو چه وزیر شو

ځان ئې ورک کړخلک ئې هیر کړه په یووار

چه ئې لاس نه رسیــــــــــــــده آلوتروه و

چه لاس برشو آلــــــــــــوډیر شو مزه دار

چه دربار په مینه مینه غــــــــیږ کښى ونیو

درباری شـــــــــــو اومداح شو د دربار

چه رڼا ورځ د ســـــــــــــرکارئی شپه ګڼله

بیا یې توری شــــــــپی ته وي نصف النهار

کلیمه د وحـــــــــــــــده یې ورته ووې

لاشریک له ویـــــــــــــــنا شوله د یار

چه صاحب شـــــو ددربار،دربار رتټُونکی

کړه ئې هر ځــــــــــه د دربار له سره ځار

چه ئې خوند ولـــــــــــید د مدح ، تملق ډیر

شوداخوند ورته خــــــــوندونو کښی سردار

چه آمر شو او هرڅه یس شوه په لاس کښی

چه ئې واوریده صفت خـــــــــپل پّ بار بار

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال ئې بل شو حال یې بل شوسړی بل شو
خدمتګار ئې هم د خــــــــلکو شو بادار
چه اصلی څیره د چـــــــابڼئی هر چا ته
اقــــتدار دی قـــــتدار دی اقـــــــتدار

مزدوری سترګی

سترګی ئې نــــه وې زورور خان و
څوک ئې نوکر و څـوک مـزدوران و
اړاومحـــتاج وصاحـــب نـــــظر ته
د امــید لاس ئې اوږدو نـــــــوکرته
یوازی نــــــــــــشو په لاره تللی
لاس یه ئې بــــل و لاس کښی نیولی
یــــومزدورخـــــــاص و،د دې دپاره
چه خان به بـیــــــا ئې په سمه لاره
بینائی خـــــــــــــرڅه په نابینا وه
ځکه ئې دیــــــــــــره لړه بها وه
د سترګو حـــــــــــق وړانده خوړلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومزدور نــــــــــشو خپل حق لیدلی
اصلی ړوند دي وخـــــــــــوخبرنه و
په حقــيقـــــــــت کښی سترګو رنه و
چه نابيـــــــــــنا وي شعور،احساس
مـــــــــــــــزدورآله وي د بل د لاس
د خان رهــبر وی د خـــــــان مزدور
داد خانیٍ دي دود دستـــــــــــــــور
دمزدور سترګې شوی د خان واک کښی
بينائی راغــــــــــــله په استملاک کښی
د بــــــــــــــــل د پاره په کاريده له
بل ته ئی لاره د تلو لـــــــــــــــيدله
په خان ګرو شــــــــوی سترګی ارزانه
مزدوری ستـــــــــرګی قربان له خانه

ملی قدرت

په ربنتيا هغه ملـــــــــت وي بختور
چه لری ملي نظـــــــــــام ملي رهبر
وي اصلي حاکميت دخلکو لاس کښي
حکومت وي د ملي قـــــــدرت مظهر

(c) ketabton.com: The Digital Library

جامه پخپله وي په ځـــــان حاکمه

د عامه افـــــــــکارووي قوي اثر

نه تبعيض نه امتـــــيازوي نه تيري

په حقوقـــــو کښی وي خلک برابر

د هرچا اعتـماد وي په عـــــــدالت

قوانين وي له هـــــــر چا نه معتبر

آزادي ديمـــــــوکراسي وي واقعي

خطر نه وي کـــــــرامت ته د بشر

مخور مســــــــلط نه وي په نظام

اهليت اولياقـــــــــــــت وي مخور

سراو مال وي په امان فکر او نظرهم

زورور چه پکــښی نه وي پخپل سر

محّمد(ص)

محمد بي اوره د خـــــــــــــدای هغه انوار وليده

چه خليل اورکښی وليـــــــده موسی يي ناروليده

ليده ئی هرڅه چه ا عــــــــلام الغيوب په نظر

د ده ليدل کله ستـــــــــــــرګو د اغيار وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مدینه کـــــــــښې یې قیصر کسری سرنګون

چه پ خـــــــندق کښې یې تاثیر خپل ګذار ولیده

سترګی بـــــــــینا شوي د ړانده علم دده عرفان

چه فیلسوف پري پوهـــــــیده عــارف عیار ولیده

نوی مظورته ئی پـــــــــــیداکړ بیخی نوي نظر

تیارو کښی ورک انسان د بـــــــل عالم اسرارولیده

راغــلې دنــــــــــــــیا ته محمده!هم یتیم هم فقیر

نه دي راحت ته عــــــــیش نه مهردخپل پلارولیده

په مصیبت کښی شوې پیدا په مشقت کښی شوې لوی

د دنـــــیا ژوند دي له خـــــــــــــوارو زارولیده

د مورله مــــینې شـــــوې محروم هم د نیکه له میني

په ماشوم تــــــــوپ کښي دي غمونه په باربار ولیده

هر چه نه سخت دښمن خـــــــپل تره ابولهب شو د ته

پردی اوخپل دې ځــــــــانته ټول ځومره په قار ولیده

یوازې خـــــــــداي ته پاتي شوي د خدای اسره اوته

څوک دی بې خـــــــــدایه ته حامي نه مددګار ولیده

نورټول دکفرپه خـــــــــــوا یوته د اسلام په خوا

یوازې نه وې ځـــــــــــان سره دې کردګارولیده

ستا دښمنی جـــــــــنګ او جګړه ډیر وخدایانوسره

د جهان ســــــــترګو لمر سپوږمۍ لیل ونهارولیده

دخدای په مـــــــــــــرسته سو یتیم یسیر فقیر امی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جهان ډیر لـــــــــوی انقلاب ته ځان تیار ولیده

نه بیوسۍ نه ډیر قـــدرت تغـیرپه تا کښی راووست

استقامت دي هـــــــــر وخت هـر چا پایدار ولیده

دنیا بدله کـــــــــــــړ له تا دنیا بـــدل نکړې ته

که دي خـــــــــوښي وکامـیابي که دې ازارولیده

ډیر غنایم اوډیری فـــــــــــتحي دی په برخه شولی

ډیر دې غنایان کړه خو خپل نفس دې مدام خوارولیده

پخپل سرت ئی ســـــــــتا په شان ثابت قدم ونه موند

که زمانې هرخـــــــــــــــومره ډیر ثابت سیار ولیده

د ریاضت لوړې سخـــــــــتۍ دې په ځان تیری کړلی

مزوچړچو عیـشونو کله ستـــــــــــــــا در بار ولیده

تیاري دې ورکې کړی د حـــــــق رڼا دې کړ له خپره

د اسلامي عـــــــــــــــدالت لمر دار ودیار ولیده

د لیوه ویره د پـــــــــــــسه په زړه کښي پاتی نشوه

چه ئی ستم ظلم وحــــــــــــشت اوزور مهار ولیده

سرکشان واړه پریشـــــــــــان شوه فرعونان حیران

چه مومـــــــــــــــــنان ئې اشدأعلی الکفار ولیده

لارې دې جــــــــــوې قافلی او سالاران دې کړجوړ

خلک دې حـــــــوړکړه ډیربې لارې دې په لار ولیده

تا محمد!دایمان قـــــــــــــــــوت جهان ته وښود

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په تعلیم د خپــــــــل ایمان زورایماندارولیده

د غلام خپولاندې غـــــــــــرورد ابوجهل پایمال

په تعجب په خـــــــیرت سترګو د روزګار ولیده

تا سرداري کړه خدمتـــــــــــګارد بشرد پاره

تاریخ بیابیا ســتا د صـــــــــدیق ، عمرکردارولیده

هغسې عدل،مســــــــــاوات چه تا دنیا ته راوړ

نظیر ئې بـــــــــیا نه هیڅ نظر نه انتظار ولیده

لوی انقـــــــلاب دې راپیداکړ د انسان شعور کښې

په روح په ذهن ،زړه نظرکښې موستـــــــــاولیده

د ٍلاتـــــحزنٍ دٍان الله معناٍ اطــــــمـــــــنان

چه چـــــــــاته ورکړه تا هغه بیا ګله ډارولیده

په نوې روح دې دازړه دنیا کـــــــړه بیرته ځوانه

د جهان کونډې بیا پــــــــه ځان کښې ابتکار ولیده

خپل کاردې خلاص کړ رســـالت دې سرته ورساوه

مطمٔن لاړې چه اساس دې استــــــــــــوار ولیده

هغه معمار وې چه نقــــــــشه دې جهان کړه بله

جهان بیا کله ستـــــــا په شانی بل معمار ولیده

څوک چه لوی شــــــوي په غمومشقتونوکښې و

هم مونبي هم مو حـــــــکیم هم لو ی سالارولیده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پا که مینه

دمومن په زړه کـــــــــــــــــښي مينه وی د الله اکبر

د قارون په زړه کي ميـــــــــــــــــنه ددنيا د سيم وزر

په پاک زړه کښي پاکه میـــنه په ناپاک زړه کښي ناپاکه

د غوجل په شانی زړه کـــــــــــــښي مينه وي د ګاو خر

خفی شرک دي که څوک پوهشی ددنيا مينه په زړه کښي

یوه مینه ستا ته زړه کـــــــــــښي نوری مینی کړه بهر

د مین نظر هرکله وې پخـــــــــــــــــــــپلی لیلی باندی

د پتنګ نظر په شـــــــــــــــــمع نه په شمس نه په قمر

شی له نورو بيګانه ،ليـــــــــــــــــــونی بيا فرزانه

چه په عشق اومحبت کـــــــــــــــښي شي له ځانه ناخبر

حال ئې بل شی خيال بل شی نظربل شی منظوربل شی

بل سړی بل عـــــــــــــــــــالم کښی د یو چا په یو نظر

د دنيا تورو تيارو کښي پتی ســـــترګی ویده پروت وم

د راحت بــــــــــــــــــسترمی پریښود چه می ولیده سحر

له عالمه کناره شـــــــــــه!که وصال د محبوب غواړې

ګنه ګونه کښی څـــــــــــــــوک مومي وصالونه د دلبر

څوک دنيا نکړې طـــــــــــلاقه د عقبئ ليلی مه غواړه

بن په بنې ورځې کله د شـــــــــــــــــپی چا ليدلی لمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسم رواج

د واده اوخـــوښۍ کورکښی

مستی نجونې وې راغونډې

په سازونو کښی می نـوشې

په کيـــــفونوکښي مـدهوشی

خنداګانی شولې مستې

آرزوګانی په نڅا شوې

جنتونه ور ښکاره شوه

دخيالونو په ليمو کښی

چه يوه پيغـــــله و ديړی

نوری پيغلی هـــوسيړی

شوق راويــــــښ شی

ذوق راويــــــښ شی

سا پيدا شی اوميدوکښی

ناوی جـــوړه په ښينګار شوه

د ښايــــــست ډيـــوه شو بله

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترگی تـــــــــوری په کجلو

په شپین مخ زلفې خورې شوې

خـــــــــیالی ناوی سوه شمباله

د وصال د شــــــــپی د پاره

ناوی جوړه شوه خو چا ته؟

یــــــــوړانده ته نابینا ته

چه ئی نه لــیــــــده جمال

بید دیـــــــــداره،ووصال

چا ویل د ناوی کور کښی

فکر وکــــــــړئ څه کوئ

نا وی چـــــا ته جو ړوئ

د سنګارمعـــــنا به څه وي

چه کاته ورته هیڅ نه وی؟

که کوئ خوشی خــــواری

د ړوندو سترګـــــو د پاره

بل ویل دود او دستور دی

هــمـــــدغه د زمـــــــانی

چه ناویانی سیـــنګاریږی

په پودرپه لب سیـــــــرینو

ځوم که ړوند وی که بینا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا راواج دی د دنـــــــیا

د دنیا رســـــــــم اوراوج

نه بینا ګـــــوری نه ړوند

د شهۍ شاهوکه ړوند دی

رواج کله دی بیــــــــنا

د ړوندو بـازار د ی دا

نه تبعیض نه امتیاز شته

په بـــازار کښی د ړوندو

مساوات ګوره ســـتاتـلی

لا رســــــــمو او رواجو

پکښی نشته توپـــیرونه

د غنی او د فـــــــــقیر

دا عمٔی او د بصـــــیر

نه منطق دلـته چلیږی

نه د عـــــقل نصیحت

ماتوی د اقتصاد د ملا

درانه پیـــتی د رواج

زورور دي رواجـونه

ځکه نا وری دلـــیلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بابا

خپل نیـــــــــــکه ته نمـسو وویل بابا

احترام ته دې کووسبـــــــــــا بــیگاه

بربه ناست ئې ښکـــلــووبه دې لاســـونه

جوړووبه درته ښــــــــــــه عبا قــبا

سموو به دې پښې چه چــــــــیرته ځــې

ته به مخکښې یې روان اومـونږ تر شـــا

په ادب کښې به هیڅ نه کـــوو تقـــصیر

مبـــــــــــارکه ګڼو ستا د لاس امسا

ستا وجود دې غـــــنیمت زومونږ دپاره

ته نورهیڅ کړه کـــوه راته دعـــــــــا

نوم به ستـــا وي اوکارونه زمونږ لاس کښې

تابه ساتو لکه خپل پیر اوپــــــــــیشوا

خوزمونږ کارکښي کارمه لره مونږ پریږده

خپلی خوښی ته چــه هغه کــــــړو که دا

دا دستور دي چـــه زامن ئی شی د کار

د کاله واک واخـــــتیارورکوی پلار

ښامار

وائی چه یووخت په کوم لرې ځای کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه ځنګله کښي يـــــو ښامار اوسيده

چه مسلط په يــــــــواولس باندې و

له دهشتونو هيــــــــــــبتونوسره

په هره ورځ به يـــوه سره ډولۍ کښي

يوه ښايسته پيغــــــــله د خلکو له خوا

ده ته پيشکش وړاندې کـــــــيدله مدام

له افسوشونوحـــــــــــسرتونو سره

ډيرى ښايسته جـــــونې قربانى شولى

په لونو ډيــــــــــرى ميندى وژړيدې

د يو ښامار دخـــــــوشحالۍ دپاره

خاورې ځوانۍ شـــــوې ارمانونوسره

ځوچه يوه ورځ پــــــه دې لاره باندې

يوغيرتى ننګيالى ځــــــــوان تيريده

د ځنګله خوا کښى ئې ډولۍ ولـــــيده

دانتظارله عـــــــــــــذابونو سره

ځوان چه د ظلم دا قيـــــــصه واوريده

د يوى پيغلى له سروشــــــــوندو څخه

د غضب اورئې زړه کښى تاو پـــــيداکړ

د شجاعت له غـــــــــورځنګونو سره

قسم ئې وخــــــــوړ چه ښامار به وژنم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا به خپل ســـــــــــــر قربانومه دلته

نه ځمه هر څه کـــــــــه پیښیږی راته

مرسته کوم له اولـــــــــــــسونو سره

ښامار چه راغـــــــي ده په ډیر شهامت

په تیره توره خـــــــوله ورڅیرې کړله

دښامارخوله څـــــــیروي هغه چه ځي

د بلاخـــولی ته جـــــــــــــرئتونو سره

د یـــوه ځـــــــــــوان له برکته ګورئ

یواولس خـــلاص شود ښامارله خولی نه

په یوه سر له لـــــوي ښــامار سره جنګ

ښائی د ځــــــــــوان به همتونـــوسره

د غریب ګیلی

خوځیږی زمکه بیـــــــابیا هـــرچیرته زلـــزلی دي

نارامه تـــــــول جهان دی شـــورونه غلـــغلی دي

د زمکی له زړه قیــــــــــــــــد شـوی براسونه

چه پاتی دی لازړوکښی د خـــــوار غریب ګـیلی دي

سینـــــــــــــدونه کاریزونه ،چـــینی ویالي وچیږی

چه هیڅ وخت نه وچــــــــیږی یاوښکی یاوخولی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرڅه د قدرت لاس کـــــــښي په هروخت لوبيږی

چه وخت په وخت بدليږی د زورلاس کــښی آلې دی

شراب د زاړه خم دی پکښی هــــــــــغه نــشه ده

محــفل او ساقی بل شــــــــــــــــوبدلی ئی پياله دی

شعار يی نوی کړی چـــــــــــه تيرشعارئی هيرکړو

آهنګ نوی سازنــــــــــــــــــوی هم نو قلقلی دی

زوړ نو ئی ګـــــــــــــــــــرزولی لباس بدل کړی

زاړه ارباب سره اوس په بل نـــــــــــــوم قوالی دی

اوس زور دی هـــــــــوښيارشوی د خلکو وکيل شوی

د خلکو په نامه ئی پــــــــــــــه خلکو څه حملی دي

چه خلک احمقان کـــــــــړی، ړانده کړی شعــورونه

غلط پروپاکــــــــــــــــــنډ دی غلطی مقالی دی

هماغه کبــــــــــــــــــــــــابونه هغه پلو چلو دي

هماغه اشتهاده هـــــــــــــــــــــماغه نوالی دي

له شرمه کتی نشــــــــــــــــــــــوبربنده ناروا ده

په غلاغلا ورته ګـــــوری د چا سترګی چه غلې دي

قدرت اخلی ملت نــــــــــــــــــــه ،ملی حکومتونه

ملی قدرت ته ځکه په تائې غــــــــــــــــلبلې دي

چه نه کميږی هـــــــــــــــــيڅ او لاپسی ډيريږی

يا زورد زورو يازمــــــــــــــــــونږ حوصلی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نورځه نه پوهيږو پـــــــــه دی ډیر ښه پوهيږو

چه هرڅه راتــــــــــــه وائی زمونږه بلی بلی دی

,,خاکم بدهن،،وايو کــــــــه کوم وخت کښی ووايو

زمونږ په خولو کښی خاوری کندوانو کښی غلی دي

ځاروی بی زبـــــــــــانه بی خولی ورته مه وايه

چه خپل حق خــوړی نشي هغه خلک بې خولی دي

حاضر جوابي

څو اديبان او شاعـــــــــــــــران په يوه لارو روان

هـــــــــــــــــريوه بل ته ورکاوه د ظرافت امتحان

له هغی خوا راغله خــــــــــــــره يود بل ځتې ګراوه

د خرخاری ډير ښه مثال چـــــــــــه شولودوی ته عيان

,,مجروح ,,الفت,,ته ويل ګوره!خروکښي هم شته الفت

,,الفت,,وی هو! لکه پـــــــه تاسو کښی چه زه يم آلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک څه پوهیږی؟

څوک څه پوهـــــــــیږی سبا څه راوړی ځانه سره
په کال کښی نه وی هغه څــــــــه چه وی له آنه سره
زما نه پته حامله وی خــــــــــــــو خبره نه وی
څه ورسره وی چـــــــــه په فکر کښي له سره نوي
څه راځی؟ څه کیږی د چـــــــا په لاس د چادپاره
شپه په تیاره کښی زیریوی څـــــــــه د سبا دپاره
د توری شـــــــــــپی قهرمان یو اود سبا بل وي
تیارو کښي پټ بل څوک ظاهر کښی رهنما بل وي
لکه نطفه د انقلاب چـــــــــه خپل طوفان نه وینی
د آغازسترګی د انجام قهرمـــــــــــــانان نه وینی
ډیر تغیر ونه زمانی ســـــــــــــره دنیا ته راځي
نوی فلمونه د زاړه ښـــــــــــــارسینما ته راځي
ځول ډیرامی جوړوی څـــــــوک یُی تمثیلونه کوی
سیا ستونه په هـــــــــنر کښی ډیر کارونه کوی
تراژیدی کاندی کـــــــــومیډی سپین کله تور ښئی
ډیر مقدس د خدای نعـــــــــمت د سوټي زور ښئي
په پټه خوله لګیا خلکـــــــــو ته زندان جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په چیغو چیغوخلک کانه کړی چه پلان جـوړوی
دا په صحنه کښی ظاهری متحرک به څوک وي؟
اصلی علت اصلی عامل پټ محرک به څوک وي؟
زمونږ نظر خویو څـــــــو نوی قواري وینی
د لوبیدو نکو ناآشنا جعـــــــــلی څیري وینی
بی روحه عکس حرکت کـــــــوي خبری کوي
هرڅه چه کړی هغه پرده کښي مونږ نه لری کوی

د محمد(ص) تعلیم

توره تیاره وه انسان ورک خپـــلو وهمونو کښی و
شعور او فکر د تــــــــورتم په زندانونو کښی و
د ځان له سیـــــــــوری ډاریده د ډاربنده و انسان
د خپل غلط احساس په رنګ رنګ عذابونو کښی و
د عقل ســـــــترګی ئی ړندوی وي لاریئی نه لیدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای ترینه ورک د طـــــبیعت په طوفانونوکښي و

انسان بنده و دهـــــــــــرشی،هرشی ئې خدای ګڼه

د شیطانانود پــــــــــــــــیریانو طلسمونو کښی و

ډارئې هر بت ته پــــــه سجده باندی و سرټیټ کړی

د سرلوړی فکرونــــــــــــــــه کله په سرونو کښی و

خدای وغوښتل چه سړیتوب له ذلتونوکړی خلاص

دالوی اثرد محمد(ص)پـــــــــــــــــه تعلیمونوکښي و

هغه تعلیم چه په الهام وحـــــــــــــي د ده نصیب شو

هغه تعلیم چه ډیرو لــــــــــــــــوړو مقامونوکښي و

محمد(ص)خلاص کړو دبـــــــــتانو بندګی نه انسان

لوقدرت ایښی لوی قـــــــــوت دده لاسونو کښی و

چه په قرنوقرنــــــــــــــــوئی پاتی شوه رڼا په جهان

هغه پاک نورد حرا غـــار د فاران غرونو کښی و

جهان حیران حران اِلـــــــــــــــفته اِدده کارته کتل

څه چه راوړه هـــــــــــــــغه کله جهانونو کښی و

راغی جهان ته محمد(ص) چه وران جهان جوړ کړی

چه جوړوونکی د جهـــــــان یعنی انسان جوړکړی

د محمد(ص)عرفان

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهان بدل شوچـــــــــــه جهان کښی محمد شو عیان

زمکه اسمان ته هسکه شوه زمکی ته ټیټ شو آسمان

په ده قایم شو ارتبــــــــــاط د اسمان زمکی سره

جبرئیل ده ته شو راښکــــــــــته په نزول د آقران

مور آمینه پلار عبدالله و هـــغـــه وخت کښی د ده

چه عبدالشمس عبـــــــــدللعزی عبدللکعبه و انسان

د ده دنیا نه لمر سره اونـــــــــه سپوږمۍ سره وه

شوه مسلمان ځکه دستـــــــــور واو د لمر بندګان

قریشومات کړد ده غــــــــابښ ده د قریشو غرور

چه ئی قریش و بنـــــــــدګان مات ئی کړه هغه بتان

راغي دنیا ته عام الفیل کـــــــښی دا پیغام یی راووړ

چه ابابیل تباه کوی اصحـــــــــــاب الفیل او پیلان

ده ظاکلمان کړه ذلیل اومظـــــــــلومان یی کړه لوړ

ابوسفیان غوښته یوبل نه مدیــــــــــــــنه کښی امان

هغه فقیرو،چه ئی ډیــــــــــــــروته ډیر څه وبښل

چاته رمی چاته سره زراوچـــــــاته سل سل اوښان

خیرئی عامل ته ورسید اوترقــــــــــــیامته رسی

چه ئی تیاره زړونه رڼا کـــــــــړه په رڼا دایمان

الفته !راووړ جهان لره کـــــــــــــامل سړیتوب

سړی سړی شوه په ربښتــــــــــیا محمد په عرفــان

(c) ketabton.com: The Digital Library

بولهب تـــــــــــــــــــره د محمد وه محمد ته پردی

د فارس سلمان ئی وباله د اهـــــــــل بتوپه شان

له حبشی بلال نه ئی ځـــــــارکړه د اسلام دپاره

نامسلمان مخ قریشی او هـــــــــــاشمی سرداران

ده ویل مه کوئ فخـــــــــــرپخپل اصل ونسب

یوشان یوراز دی په هر څـه کښی د آدم فرزندان

بی له تقوا هیڅوک په هیڅــــــــا برتری نلری

دي برابر عزت عجم سپــــــین وی که تورمان

د اسلام آغازاوانجام

زمکه د مکی وه بـــــــــی اوبو او بی حاصله

نه پکښی یو ګل ونــــــــــــه ګیاه زرغونیدله

نه پکښی ویالی وې نـــــــــه چیني نه بارانونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه چادبهار د خــــــــــــزان څیره لیدله

خلک و بیدیا کښی ورږی تــــــږی سرګردانه

نه و تمدن نه مدیـــــــــــــنه چا پیژندله

ژوندوبی نعمته ســـــــــریتوب بی کرامته

کورد خدای پکښی و د خـــطرطمع تری کیدله

خدای پکښي پیدا کـــــــــړ محمد د عبدالله نه

هغه چه ځانګـــــــــــوئی ملایکوځنګوله

هغه چه ئی عدل راوړ مـــشرشکانو ته توحد

هغه چه کعبه له بـــــــــــتانو پاکـوله

هغه چه ئی عدل او انــصاف راووړجهان ته

هغه چه ددی دنیا څیـــــــــره ئی بدلوله

هغه چه خواران او غریبان ئي عـزیزان کړه

هغه چه په فقر ئی شــــــــاهی و پر ځوله

هغه چه ئی وران کړ د فـــــــساد او ظلم کور

هغه چه د دنیا ئی بل دنـــــــیا ته جوړوله

دی هغه یو ګل و،چه جهان پـــری پسرلی شو

راغله دغه ګل ته د جـــــــــــنت دباغ بلبله

رائی وړه نغمه ملکوتی خلک ئی راویښ کړه

غوږد شرق و غـــــرب ته دا نغمه ورسـیدله

رائی وړه باطن تــــــــه رڼا ئی د معــرفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننوته زړوته چــــــــه بیا هـــیڅ ونه وتله

دا ښایسته رڼا چه شـــــوه ظاهره په انسان

حوره د جنت ئیــــــــــی تجلئ ته پخسیدله

جوړه مدینه کـــــــــــړه له یثرب نه محمد

ده داسلامی تـــــــــــمدن ستڼه کیښودله

زړونه ئی قوی کــــــړه په ایمان دایماندارو

ځکه به یو تن لســـــــــوته ماتی ورکوله

جوړ ئی مسلمان نه د جهان لوی قهرمان ګړ

هرځای داسلام جــــــــنده په سر ورپیدله

لوی جهاد شروع شـــــوچه په الله اکبر به

زمکه له هـــــــــیبته لکه پاڼه ریږدیدله

نن هغه قوت کله پـــــــــاتی مسلـمان کښی

هغه روحیه مســــــــــــلمـانانو وبایلله

وینو کښی اوس نه لامبی مسلم شود اوبو مهی

نه ورکوی سرخو سرســــــــایه ئی ومنله

نه کوی جهاد نفل کـــــوی او وظیفی کوی

مفت ثواب ته ملا مسلـــــــــــــمانانو وتړله

تش د خولی په ذکرخدایه ستا خوښی رضا غواړی

ستا رضائی هرڅــــــــــــــه نه ارزانه وګڼله

هغه طاعت نکړی چــــه پکښی یوڅه تاوان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونځ کړی خوذکات بـــــــاندی ئی خیته واچوله

هم د ظالم لاس ښکلـــــــــــوی هم دخدای کتاب

هم کښینی واعـــــــــــظ ته هم که ډمه ګډیدله

هم څکی د زمزم اوبـــــــه اوهم د مظلوم وینی

خان کوی هم دا او هـــــــــــم هغه کله ناکله

نیسی لاروژی خـــــــــــوناتوی ئی په حرامه

هیڅ وخت ئي حرامـــــــــــونه رژه ونه نیوله

هغه ښه سړی هم نشته اوس په کوراو کلی کښی

ښه به ئی چه ښکاره کـــــــــول ګناه به ئی پټوله

رابه غی مسجد ته چه تـــــــــوبی به ئی ویستلی

پټ به شوله خلکو چـــــــــه توبه به ئی ماتوله

اوس خومجاهر فــــــــاسق ((الفته))هیڅ نکړی

اوس خو رقاصه لـــــــــوڅه میدان ته ووتله

دامسلمانی خوآخــــــــــرت کښی په کاریږی نه

داسی مسلمان نه خـو دنیا کښی څه جویږی نه

په ځان مینه!

په ځان میـــــــــــــنه!په جانان شه مین

په قام میـــــــــــــنه! په افغان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چه هرڅـــومره عالی وی ښه ده

په سپوږمۍ ستــــورو دآسمان شه مین

مینه کښی فرق د شـرق و غرب مه کوه

په صبحدم،ماښام یــــــو شان شه مین

ښکلا که لـــــــوړو ژورو کښی وي

په غرو،درود بدخـــــــشان شه مین

هواکښی وکوره د ویځـــــــــواوښان

هم په شبنم هم په بـــــــاران شه مین

د طبیعت ښایسته هروخت کښی ګوره

هم په بهار ه په خــــــــزان شه مین

هرڅوک په خپله معـــــشوقه وی مین

په عشق مین شه!په عـــرفان شه مین

ګبروترساوی که وی خـــپل که پردی

په ښایسته نوع دانســــــــان شه مین

پریږده بلبل چه په ګل مـــــینه کوی

ته هم په ګل هم په باغـــــبان شه مین

یوازی خپله باغچه مه ســــــتایه تل

((الفته))راشه په جهـــان شه مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

محیط اوانسان

سوزوی مواوبه هم چــه په جوش راشی

اوبه اورشي چــه محیط يې شی سوراور

په هر شی کښی د محیط تاثیرښکاره دی

وي بی زهرو چــه اوبو کښی وی منګور

په اواربسترکښی سیـــــند درومی آرامه

خو په چړ کښی ئی بیا ګـــوره شروشور

لوګی اورڅخه پیداديږ خــــو اورنه ديږ

د محیط اغــــــــــیزه کله لري مور

له یوه پښته رنــا او لـــــــوګی دواړه

د یوه مخ منـــــــــــور او د بل تور

محیط چا نه چنګیزه جوړ چانه بودا کړ

د محیط مخلوق هـــــــم فخر هم پیغور

کله کله څوک پیـــداشی په محیط کښی

چه محیط ورپسی ځــي که ځي هرلور

زوروړانسان په هـــر څه زورور دي

په محیط په زمانـــــــــه اوداسی نور

داانسان دی چه آرام محیط نارام کړی

یا نارامه محیط کـــــړی د سکون کور

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه کښي دي عـــــيان تفاوتونه
يوشان نه وي د څـــيړی اولوخی اور
انسانانو کښی شته څــومره ډير فرقونه
نه دي يو راز اوســـيدونکي د يو کور
دګاندي کارله ټاګــــــوره پوره نه دی
ګاندی جی هم نشـــی کړی کار د ټاګور
بازنه مه غـــــــــواړه نغمه دبلبلانو
مه کوه په توره لــــــوکړه يې په لور
د چالاس توری ته جـــوړ د چا هنرته
دهرلاس د ګوتو کارنــــــــه دی انځور
انسانی قوه خوپوهــــــــه ده تميزدي
حيوانی قوت دي بې تـــــــميزه زور

عمل اوعکس العمل

مينوژوب اغوستـــــــل ښه که بد عمل دي
د دلاق اوچـــــــادری عکـــس العمل دي
د ډير قيد نتيجه ډيــــــــــــره آزادي ده
د روحي عقيده ساديـــــــــزم ته تکل دي
ډيرفشار کله شــــــــــــی ډيردوام کولی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شدیدې شکـــــــــــــنجی عمراقل دي

که افراط دی که تفریط یو د بل سرخوری

هریوبل ته قـــــــــبرکن د بل اجل دي

حقیقت کښی خپل خان وژنی چه بل وژني

مري هغه اورچه سیـــزلی ئی ځنګل دی

که نن وی ستــــــا رسی او د بل غاړه

دا رسی سبا ته ستــــــا د غاړی ول دی

انتقام ته تری زړونـــــــــــه ترخوتری

باید یخ شی هغه زړه چه اور پری بل دی

سوټي

د سوټي او سیاست خــــــــــود قدیمه آشنائی ده

د سوټي په زور ئی کړې په هروخت کښی آغا ئی ده

په لیمو رااننباسی ناتــــــــــــراش سوټي په زوره

وائی سترګوکښی ځـــای ورکړی دادسترګوسلائی ده

چه ډب نه وی ادب نه وی د سوټي د خولی منطق دی

ډبولو رابنودلي ډبـــــــــــــــــیدلی دانائی ده

ظالمانو یو وهلی ټکـــــــــــــــــــولی او رټلی

زړه کښي ویره سر کښی ویره زمونږبرخه ګدائي ده

ضرباضربوزده کړی په مونــــــــــږضرب زبانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ضربی قوه کښی ضرب شته د سکی ضرب کفائیی ده

چه وهی موراته وائیی ګـــورئ اوس به موسږی کړم

په وهلوسږی کیـــــــــــــړو د زور لښته مو دائیی ده

د موسی امسأ چینی کـــــــــړی له وچ کانی نه روانی

د دهقان لاس کښی یَی کړی قـــلبه سمه په غوائیی ده

ګدا ځان پری دی ساتلی د خــرووړی سپی له خولي نه

یو ړانده لره کړی ډیـــــــــــــــــره ښه رهنمائیی ده

کله شی خلی د سترګو بیـــــــــنا سترګی ړندی وي

د رنجو سلائیی سترګـــــــــــو ته ورکړی زیبائیی ده

چه سوټي سلائیی بــــــــــــــولی اوله چانه شرمیږی

ښه په زورکښی راروانــــــــــه یاره ستا بیحیائیی ده

خپل او پردي

لری بیل بیل رنګـــــــونه د یو چمن ګلان

یوشان په ګل میــــن دي دهرځای بلبلان

بلبل کارغه نه بیل شــــود ذوق په اختلاف

د ګلومینی خپل کــــــــــــړه بلبلي پتنګان

خپلوي د سیرت ښه ده خـــپلوی نه صورت

خیره کښي خوپردی هــم ښکاری کله یوشان

رنګ شکل ته مه ګوره مغنئ نیسه نظرکښی

ظاهرکښی لکه غـــــــنی ښکاریږی غنډلان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اصل کښی که یودی بیا هم سره یونه دی

چیرته د پسرلی بـــــاد او چـیرته د خزان

د سرسترگی جدادی د زړه ســـــترگی جدا

ویښتوب د سترگو کله ویښتوب دی د وجدان

طوفان دباد که هرڅومره قـوی دی په ظاهر

قوی په حقیقت کښی نسیـــــــم دی د نیسان

د خیراود شراصل که یو هـــــم وی یونه دی

لطیفه ورمـــــــــــــه ده همجنسه د طوفان

په وینه باندی مینه د دین شـــــــوله غالبه

قربان عقیده نه هـــــــــــرڅه کړه مسلمان

بلال حبشی ورور شو مسلـمان سره د فارس

مومن خپل دی عـــــــــرب وی که افغان

پردی شو محمد نه خپـــــــــــل تره ابولهب

زید ځوی د محمد شــــــــو چه رائی ووړ ایمان

پردی چه وی له خدایه خپل نه دی د مـــومـن

د نوح ځوی گوره نه دی د نـــــــوح د خاندان

په مینه پردی خپل شی بی مینی خپل پردی شی

په دی راز ښه پوه شــــــوی د زړونو خاوندان

که زړونه مرور وی که نه وی ٍالفـتٍ زړو کښی

که شي غاړه په غـــــــاړه پخلا نه دی یاران

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شاعرترنم

په موجونوسپور تیـــــــــتېرۍ او جګېرۍ

ترقی ده د موجــــــــــــــونو تلاطم

مساوات د نراو ښځی بـــــــه همدا وی

چه میرمینی لـــــــــــــري حق د تقدم

که هرڅه شـــی وروربه نـشی د خـوارانو

نازولی ځـــــــــــــوی د ناز او تنعم

د قیامت انتظار څـــه کړئ همدااوس شته

چاته حـــــــــــــوری غلمان چا ته جهنم

وخت د قیل اود قال نه دی حال ته ګـورئ

اوس د حال پـــه ژبه کـــــــــیږی تکلم

ژبه بنده قـــلم بند فـکر بـــــــــندی دي

د حال ژبه بنـــــــــــده نکـــړی تظلم

غمازان بربر غــــبرېږی نورتـــول غلی

یوشاعر د ځـــــــــــــان سره کړی ترنم

خلک ځکه وی چوپ ناست ماتمخانه کښی

چوپتیا ده دیـــــــــــــر بنه اظهار د تألم

څه چه بولي واقـــــــــعی او حقیقی څوک

توهم دي تـــــــــــــــوهم دي توهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیدونه راژوندی کړه

امیدونه راژوندی کړه خــــــــاورو لاندی مایوسی کړه

په نطفه کښی دروغ وړنې مړه مرئ کښی چاپلوسی کړه

د حافظ سوټي چه لګی د یـــــــــــــــوه بل په سرونو

دا کوتک کوتکماری خــــــــو دې وړې سملاسی کړه

لوڅه توره ژرپڅیړی یــــــــا زنګ خوری یا ماتیړی

تیکی دی لباس د توری خپــــــــــــله توره لباسی کړه

قدرت ښه دی ورسره چه هم هــــــــنروی هم حکمت وي

چه ئې نور په جبر کاندی هغه کـــــــار په شابسی کړه

توروي دي زړه له سپـــــــــــــینه ورځ درته شپه ښئ

ورکه دارنیا دښمنه تکه تـــــــــــــــوره جاسوسی کړه

چه ولس دپاره کار کـــــــــــړی دا ولس په خیر او ګټه

ولس هم درسره مل کـــــــــــــړه رویه هم ولسی کړه

مرورخلک پخلا کړه قحـــــــــــــطی ورکه د خندا کړه

بړوسې شونډی په مسکا کـــــړه بی سببه ډار پانسی کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عصر دلبره!

ته مــنظوردهـــــر نظر ئې
ته د دی عصرد لـــــــــبرئې

مبـــارک شـــه!مبارک شه!
پـــه خـــــوبانوکښی افسرئې

دالماس تـــــاج دې په سردي
آراســــــــته په زر،زیـــورئې

د ښکلاثـــــــــاني دې نـــشته
معـطـرمـــشک وعـــــنبر ئې

ټول دې تل ثـــنا صفت کـړی
له هـــرچـــاڅخه بهــــــــتر ئې

عیب دې څـــــوک لیدلی نشی
ســــرترپایـــه ټـول هــــــنر ئې

خوشـــــــپی ورځی درته وائې
آیا د نـــه هـــــــم خــــــبر ئې

چه ښکلا وی یو څــــــــوورځی
چه پر یــوزی هـــــــغه لمرئې

دا ځیــــــــــره نه پاتی کیږی
که هرڅــــــــــو ښکلی بشر ئې

د جګ غــــــره په جګه څوکه
زیږی لــــــمر د مازد یګر ئې

جوی انقلاب

دا هواد طوفــــــــــــــــــانونو هیولئ ده
هندوکش پامیرد لـــــــــوی طوفان ماوی ده
زلزلی که وران کـــــــړه خلم کښی کورونه
د سیلاب خواهـــــــــم سره په مونږ بیا بیا ده
توري لړې تل زمونـــــــــږ په سر و ګرزی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګړزوګړوزدې تـــــــندریزه یې بریښنا ده

له بارانه ئې سیـــــــــلاب راځي د مخه

نه سبا نه بیګا ګــــــــــوری څه بلا ده

خلک وړی کورونه وړی فصلونه هم وړی

د عمل د آزادئ دغـــــــــه معنا ده

د چا ځوی مړ د چـــا پلارمړ د چا وروزمړ

کونډې ژاړی د ځــــــوی مړو واویلا ده

مصیبت په مصـــــــــیبت غم په غم اوري
دا فظا د غم بـــــــــاران سره آشنا ده

د خوښیوکورئې وران کړزړونه یې مات کړه

هیره کړې خولو خـــــــندا شونډو مسکا ده

مهار کړی هیچا نـــــــــه دي سیلابونه

څومره مطـــــــــــلق العنانه اوریا ده

له بډایه په څنګ ځی خـــواران ئې چټ کړه

نه وړی هغه سرمــــــایه چه د دربار ده

د جوی انقلاب زړه پـــــــه مونږ سوړ نشو

که په کور کښی مو هـــــر څو سړه سنا ده

د فضا تسخیر تـــــــــه ملا بشر تړلې

فضا ځکه قهر جـــــنه په هـــر چا ده

پاکستان د هنداو نـــیپال کښی سیـــــلاتونو

تباهی ته ملا تـــــــــړلی د دنـــــیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زلزلی د چین شمال کــښی ځـــــای نـیولی

په قفقاز کښی زمکه هم په ریږدیـــــــدا ده

فلیپین کښی زلزلی قــیامت جــوړ کـــــړی

ناقراره نارآرامــــــــــــــــــه آســـیا ده

زمکه څه ویـــــنی په مخکښی چه له ډاره

لکه پاڼه هر وخـــــت ریږدی وارخطا ده

چهله قهره زړګــــــــــی ډک د طبعیت شی

تشوی ئیې په مونږ، مونږ کښي څه ګناه ده

نفس ظالم تربــــور ظالم دي خان ظالم دی

له هر چا ظـــــــــــــــالمه لا هوا ده

چه په دغسی هـــوا کښی یي غټ شوي

سره !ستا مغزو کـــــښی هم دغه هوا ده

۱۳۵۵ اسد هـ ش

نوی ګل

د حاکم نوم چه ولــــــــــسوال شو تحول دي کنه

ددي ملی نهضت هـــــــــــمدغه نوی ګل دي کنه

دیموکراسي ده فرق د ســــــپین اوتور نشته ګورئ

نظرئیې یو شان په سپین مخ او تور اوربل دي کنه

کله وي وار د ابـــــــــــــــــــــی کله د ابا د لته

حق مساوي د ګلاآغـــــــــا او بي بي ګل د ي کنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پرون کونډه که نن بـــــیا په ډنګ وډول ودیږی

که ابتکار نه وي نغمه او ســــــــازخو بل دي کنه

د غرونوتور دیوان ئِي واورو باندی سپین وښودل

تعجب مه کوئ بل ځــــــای نه دي کابل دي کنه

جهل لوي عیب دي عوامــــــــونه د خاصو خلکو

د عارف جهل،جهل نــــــــــه دي تجاهل دي کنه

د خوارغریب غفلت هر چاته ښومره بد ښکاریږی

چه بد نه ښکاري د خـــــــــوبانو تغافل دي کنه

ستا ګناه نه ده ولـــــــــــسواله ملامت نه ئِي ته

دا چه په مونږ هرڅه کوي زمونږ تحمل دی کنه

ته دیموکرات ئِي خــــوله تانه د کتاتور جوړول

د بل چاکار نه دي داکــــار زمونږه خپل دی کنه

آزادي

آزادی ده ژونـــــــــــدانه لره اکسیر

لوی دولــت دي ورســره خیر کسیر

په عادي نــظر کتــل ورته ګناه ده

ناپوهی ده د وجــــــــدان او دضمیر

پت عزت د ژونـــــدانه آزادی بویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې له دې وی ژوند ذلیل خوار وحقیر

آزادي د تن اوغـــــړو څه پکار ده

که دي فکروی تـــــړلی په ځنځیر

چه آزاده فکر لری په جیلخانه کښی

دی ازاد دي نه غــلام غوندی وزیر

په تش لاس ازادی نشي څوک ساتلی

ازاد نه دي بـــــل ته اړ وړی فقیر

چه وطن اوملــک آزاد وی کله ښائیی

چه یی خلک د څـــو تنو وی اسیر

باداري د زور اوزرو چه کړی ورکه

ده هـــــــــمدغه آزادي وړ د تقدیر

خپلواکی

د ملی ژوند اساس خپـلواکی ده

د ملی غرور ژوند ،سرلوړی ده

د څوتنوخـــــــوکسو خو،نه ده

پکښی برخه د هر هرسړی ده

حفاظت یی پـــــه سر او په مال

دهر چا وظـــــــیفه ایمانی ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تش لاس ئې ساتنه ده گرانه
لوی دښمن ئې خواری بیوسی ده
په ملی قـــــدرت لاس ته راغلې
په مـــــــلي اتحاد د متکي ده
چه هرڅــــومره ملت متحد وي
خپلواکی ئې هغـــومره قوی ده
په ملي تربیه قـــــــوت مومی
په ملي روحیه کښی خوندی ده
ټینګ اساس ئې ملي اقتصاد دی
خپلواکي نورو نـــــه بې نیازی ده
په ملی ثقافت قــــــوم ژوندی دی
کلتوری سرامایـــــــه ئې هستی ده
راشئ !ورکه خواری کړو وطن نه
ترقۍ لورته هڅه حـــــــــتمی ده
ورکه کړئ بـــــــاداری و څوتنو
خپلواکی دفرد فـــــرد آزادی ده
په آزاد او خــــــپواکه وطن کښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روا کله پـــــــــه بل باداری ده

زما وصیت

غوارمه چـــه مــرګ مي وي په شان د یو فقیر

نــه دي پکښی ویـــــــروي نه د خلکو ډیر بهیر

نه دې راډیـــــــوکښی وی زمامرګ اعـــلان

نه دې وي زما په قـــــــبر خـان وبیګ اومیر

خاوروتــه دې وســـــــــــپاری هغه دهقانان

هغه چــه کـــــــــــری تخم اووړي خیر کثیر

نورڅه نه وړم عجز اونیاز به وړمه خدای تـه

رحم او کـــــــرم ته به ئې وړم عذر و تقصیر

لاس کښی که څه نه و،چه نهروړی ماړه کړمه

زړه کښی خوڅه و،چه ئې په دوی کړمه زهیر

ښه به وی که لـــــبړمی دا تیاره قبررڼا کاندی

که می رڼا کـــــړی وی د چــا ذهن اوضمیر

مکړئ دریأ دیـــــــــــاره ماپسی خیرات

ځان پسی نه غـــــــواړم خـیراتونه چشمګیر

ورکړئ غــــربیانوته که وی زماڅـــــه مال

پټ غوندی له خلکو چه پکښی نـــــه وی تشهیر

خدای ته ډیر نږدی وي له هـــــرچا څخهٍ الفتهٍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چه دنیا کښی وی غــــــریب خوار وحقــیر

په ۱۲/۱/۱۳۹۲نیټه پای ته ورسید ټایپینګ ئی

ما په دوه پنځوس کلنۍ کښی کمپوتر زده کړه شروع کړه ،او کمپوتر می د خپل ضرورت په اندازه زده کړه ،او تایپینګ می چه کله زده کاوه ځان سره می وویل راځه د الفت صیب دا کتاب چه زما ډیرخوښ دی د کمپوتر صفحی ته راوله ،همداسی می وکړه ،ټایپینګ می زده شو .کتاب کمپیوتری شو.

د یو بیطرفه افغان په صفت هرافغان ته چه په هر نظراوفکروی باید یوځل داکتاب مطالعه کړی، بیا ئی نظرخیل دی

په ډیردرنښت دوکتورمیرابرار(کمال) ملک زی د مرزامحمدابراهیم خان ملک زی ځوی د لغمان د ولایت د قرغیو دولسوالي

د برکمالیور د حاجي صاحیبانود کلي څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه چې مو ولوست

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library